ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η. ΚΟΥΜΕΤΑΚΗΣ
ΑΡ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗΣ
ΓΕΡ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡ. ΡΙΤΣΟΣ
ΙΩ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56β - ΤΗΛ. 27-944 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΛ. ΧΑΜΨΑΣ | ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1936 ΕΤΟΣ Β'· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

Ὑπὸ Δρ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗ Πρυτάνεως τῆς Ἀνωτ. Σχολ. Οἰκον. καὶ Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν

Ἡ Γαλλία ἐγένετο ὁ πρωτεργάτης τῆς συμπήξεως τῆς Λατινικῆς Νομισματικῆς Ἑνώσεως ἔτους 1865, ἀποτελεσθείσης ἐκ τῆς Γαλλίας, Ἑλβετίας, Ἰταλίας καὶ Βελγίου, εἰς ἣν βραδύτερον προσεχώρησε καὶ ἡ Ἑλλάς, κυρωθείσης τῆς σχετικῆς δηλώσεώς της διὰ τοῦ νόμου ΣΠ. τῆς 23)12)1868. Ἡ Ἕνωσις ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἰσορροπήσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν δύο μετάλλων καὶ σταθεροποιήσεως τῆς μεταξύ των σχέσεως καὶ πρὸς τοῦτο ἐδέχθη τὸν διμεταλλισμόν. Ἡ Ἕνωσις ἔχει ὡς βασικὸν νόμισμα τὸ ἀργυροῦν φράγκον βάρους 5 γραμμαρίων, τίτλου 900) 1000 ἤτοι 900 μέρη ἀργύρου καὶ 100 χαλκοῦ, ἐνῷ τὸ χρυσοῦν νόμισμα τοῦ αὐτοῦ βάρους καὶ τίτλου ἔχει ἀξίαν μεγαλυτέραν 15 1)2 φορᾶς, ἤτοι ἡ σχέσις μεταξὺ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὡρίσθη εἰς 1 : 15 1)2. Κατὰ ταῦτα ἓν φράγκον ἀργυροῦν περιέχει 4 1)2 γραμ. καθαροῦ ἀργύρου καὶ 5 γραμ. μικτοῦ. Ἐξ ἑνὸς χιλιογράμμου καθαροῦ ἀργύρου νομισματοποιοῦνται φρ. $\frac{1000}{4\ 1)2}$ ἤτοι 222 2)9 καὶ ἐξ ἑνὸς γραμμαρίου καθαροῦ χρυσοῦ φρ. 222 2)9Χ15 1)2 =φρ. 3444,44. Προκειμένου δὲ περὶ μικτοῦ βάρους ἔχομεν φρ. ἀργυρᾶ 222,222 μεῖον 22,222 ἤτοι φρ. ἀργυρᾶ 200 καὶ ἐξ ἑνὸς χιλιογράμμου μικτοῦ χρυσοῦ τῶν 900)1000 ἔχομεν 3444,444 μεῖον 34,4444 ἤτοι φρ. 3.100. 1 φράγκ. ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ περιέχει $\frac{1000}{3444,44}$ ἤτοι γρ.0.290323 καὶ ἐκ χρυσοῦ τῶν 900)1000 περιέχει $\frac{1000}{3100}$ ἤτοι γρ. 0,322. 580. Τὸ εἰκοσόφραγκον περιέχει 20Χ0,322580 γρ. 6,45161 ἢ καθαρὸν χρυσὸν γρ. 5,80606. Ἕτεραι χῶραι ὡς Ρουμανία, Σερβία, Βουλγαρία ἐδέχθησαν τὴν αὐτὴν νομισματικὴν βάσιν χωρὶς νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Ἕνωσιν. Ἡ ἰσότης τοῦ νομίσματος τῆς Λατινικῆς νομισματικῆς Ἑνώσεως πρὸς ἄλλα νομίσματα ἔχει ὡς ἀκολούθως. 1 ἀγγλικὴ λίρα ἴση πρὸς 25. 22155 γαλλ. φράγκ, 1 δολ. πρὸς 5,18262, 1 μάρκον πρὸς 1,23456, 1 σκανδιναυϊκὴ κορῶνα πρὸς 1,38889, 1 αἰγυπτιακὴ λίρα πρὸς 25.61806, 1 ὁλλανδικὸν φιορίνιον πρὸς 2,083.

Ἡ ὁρισθεῖσα σχέσις 1 πρὸς 15 1)2 δὲν ἠδυνήθη νὰ διατηρηθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ 1867 ὁ ἄργυρος ἤρχισε νὰ ὑποτιμᾶται. Μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ἡ σχέσις κατῆλθεν εἰς 1 πρὸς 16 καὶ ἡ Γαλλία ἀνέστειλε τὴν κοπὴν ἀργυρῶν νομισμάτων. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου 1914 ἔπαυσεν ἰσχύουσα ἡ Νομισματικὴ Ἕνωσις.

Τὸ γαλλικὸν νόμισμα ἔσχε κατὰ τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς πολλὰς περιπετείας, ἀπολέσαν τὸ ὅλον τῆς ἀξίας του ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Σκώτου Τραπεζίτου Law, ἱδρύσαντος τὴν Banque Royale καὶ ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ὅτε ἐξεδόθησαν τὰ λεγόμενα Assignats. Μικρὰν ὑποτίμησιν ἔσχε κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου διετήρησε σχετικῶς καλὴν τιμήν, τῆς ὑποτιμήσεως διακυμανθείσης μεταξὺ 8 καὶ 20 ο)ο καὶ μόνον ἐπ' ὀλίγον κατὰ τὸ ἔτος 1917 ἡ ὑποτίμησις ἀνῆλθεν εἰς 25 ο)ο. Εἰς τοιαύτην μικρὰν ὑποτίμησιν συνετέλεσεν ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου παροχὴ πιστώσεων ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1917, ὅτε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μετέσχον τοῦ πολέμου, παρ' αὐτῶν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος. Ἡ λῆξις τοῦ πολέμου ἐθεωρήθη ὡς ἀπαρχὴ γενικῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἐπεκράτησεν αἰσιοδοξία διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων χωρῶν μέχρις ἐπανακτήσεως τῆς μεταλλικῆς αὐτῶν ἀρτιότητος. Πράγματι δ' ἐπέρχεται μικρὰ βελτίωσις, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1918, 100 γαλλικὰ φράγκα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 88 ἑλβετικά. Ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1919, ἀφ' ἧς δηλ. στιγμῆς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διέκοψαν τὰς ἐπιχορηγήσεις πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος, ἤρχισε συνεχὴς ἡ πτῶσις μετ' ἀποτόμων διακυμάνσεων. Τὸ ἔτος 1922 τὸ δολλάριον κυμαίνεται μεταξὺ 10,71 καὶ 16,06 φρ. γαλλικά, 100 φρ. ἑλβετικὰ ἀντιστοιχοῦσιν εἰς 208,75 μέχρι 289 1)2 γαλλικά. Μόνον ἡ ἰταλικὴ λιρέττα εἶναι ὑποτετιμημένη ἔναντι τοῦ γαλλικοῦ. Ἔρχεται στιγμή, καθ' ἣν 100 λιρέτται ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 52 φράγκα. Τὸ ἔτος 1923 τὸ δολλάριον κυμαίνεται μεταξὺ φρ. 13,55 καὶ 19,96, τὸ ἑλβετικὸν μεταξὺ 2,56 καὶ 3,49. Τὸ ἔτος 1924 εἶναι ἔτι δυσμενέστερον διὰ τὸ γαλλικὸν φράγκον. Τὸν Μάρτιον ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἰσοδυναμεῖ πρὸς 120 γαλλικὰ φράγκα, τὸ δολλάριον πρὸς 27,10 καὶ τὸ ἑλβετικὸν πρὸς 4,68. Ἀμέσως ὅμως ἐπέρχεται βελτίωσις, ἡ ἀγγλικὴ λίρα ὑποτιμᾶται μέχρι φρ. 63,30, τιμὴν ἣν δὲν ἔσχε πλέον μέχρι τῆς σταθεροποιήσεως καὶ κλείει 85,28, τὸ δολλάριον 14,96 καὶ κλείει 19,33, τὸ ἑλβετικὸν 2,65 καὶ κλείει 3,50, μία λιρέττα= πρὸς 0,70 φρ. γαλλικά. Τὸ ἔτος 1925 εἶναι δυσμενέστερον ὅλων τῶν προηγηθέντων ἐτῶν. Ἡ ὑποτίμησις διαρκῶς ἐξακολουθεῖ καὶ τὰ ξένα συναλλάγματα κερδίζουν ἔδαφος. Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνέρχεται τὸν Νοέμβριον εἰς 135 φράγκα, τὸ δολλάριον εἰς 27,80, τὸ ἑλβετικὸν εἰς 5,36 ἤτοι μὲ 18,75 φρ. ἑλβετικὰ ἀγοράζονται 100 γαλλικὰ φράγκα.

Καθίσταται νῦν σκόπιμον νὰ παρακολουθήσωμεν ἐν ἐλαχίστοις τοὺς ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τιμῆς ἐπιδρῶντας συντελεστάς. Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον καὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο πάντοτε παθητικόν, καλυπτόμενον ὑπὸ τῶν ἀδήλων πόρων, ὧν ἡ σπουδαιοτέρα πηγὴ ἦτο ὁ τόκος τῶν ἐν τῇ ξένῃ τοποθετημένων γαλλικῶν κεφαλαίων. Τὸ ἔλλειμμα τῶν πολεμικῶν ἐτῶν 1914—1918 ἀνέρχεται εἰς 62 δισ. φράγκα. Τῶν δύο πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν 1919 καὶ 1920 εἶναι τεράστιον, ἀνελθὸν διὰ τὰ δύο ἔτη εἰς 46 δισεκ. φρ. Τὰ ἑπόμενα ἔτη καταβάλλεται προσπάθεια, διότι οἱ ἄδηλοι πόροι στειρεύουσι, καὶ πράγματι ἐπέρχεται βελτίωσις καὶ τὸ ἔτος 1924 παρουσιάζει πλεόνασμα. Τὴν αὐτὴν εὐνοϊκὴν τροπὴν δεικνύουσι καὶ τὰ ἑπόμενα ἔτη μέχρι τοῦ 1928. Εἰς τὴν τοιαύτην εὐνοϊκὴν τροπὴν συντελεῖ ἰδίως ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος. Ἡ ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος εἶναι ἄνω τοῦ 30 ο)ο καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἀκριβείας 15 ο)ο.

Τὰ ὅρια κυκλοφορίας εἶχον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου ὁρισθῆ εἰς 6800 ἑκατ. καὶ ἡ πραγματικὴ κυκλοφορία ἀνήρχετο εἰς 5811 ἑκ. Τέλος 1918 αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους τεθεῖσαι πιστώσεις ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας ἀνήρχοντο εἰς 24 δισεκ. καὶ τὸ ἐκδοτικὸν ὅριον εἶχεν ὁρισθῆ εἰς 36 δισ. Τὸν Ἀπρίλιον 1919 ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησεν ἔτι προκαταβολὴν 3000 ἑκατ. καὶ μετὰ μεγάλην πίεσιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπέζης ἐνέδωκε. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν τοῦ ἔτους 1868, ὅτε αἱ Τράπεζαι Ἐθνικὴ καὶ Ἰονικὴ ἐνέδωκαν νὰ ποιήσωνται προκαταβολὴν εἰς τὸ Κράτος μόνον ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι θὰ ἐξεδίδετο κρατικὸν χαρτονόμισμα. Αἱ πρὸς τὸ Κράτος προκαταβολαὶ καὶ τὸ ὅριον κυκλοφορίας διαρκῶς αὐξάνονται. Διὰ νόμου ἀπὸ 4)12)1925 ὁρίζεται ποσὸν πιστώσεων 39 καὶ 1)2 δισ. φράγκων καὶ τὸ ὅριον κυκλοφορίας εἰς 58 1)2. Κατόπιν γίνονται ἀποδόσεις καὶ διὰ συμβάσεως ἀπὸ 28)12)1927 τὸ ποσὸν τῶν προκαταβολῶν περιορίζεται εἰς 32 δισ. Καθ' ὅλα τὰ ἔτη ταῦτα τὸ κάλυμμα ἀνέρχεται εἰς περίπου 5 1)2 δισ. χρυσᾶ φράγκα.

Τὰ τέσσαρα πολεμικὰ ἔτη 1914 — 1918 τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται εἰς 129315 ἑκ. φρ., τὸ 1919 εἰς 28,6 δισ., τὸ 1920 εἰς 17,7. Κατόπιν ἐπέρχεται βελτίωσις καὶ τὸ 1924 ὁ προϋπολογισμὸς ἰσοσκελίζεται.

Ἐκ τῶν ἄνω δεδομένων ἐξάγεται ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον βελτιούμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 δὲν ἠδυνήθη ν' ἀσκήσῃ εὐμενῆ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τιμῆς. Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ διὰ τὸν προϋπολογισμόν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΖΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑ, Προέδρου τοῦ Συλλόγου καταπολεμήσεως τῶν ἑλωδῶν νόσων

Ἀποτελεσματικὴ καταπολέμησις τῆς ἑλονοσίας ἀπαιτεῖ ῥιζικὰ μέτρα ἐξυγιάνσεως τῆς χώρας. Ἡ συμπτωματική, οὕτως εἰπεῖν, θεραπεία, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιτυχῶς ἐπεδιώξαμεν διὰ τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Κ. Σάββα, τὸ πρῶτον, εἰσαχθέντος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 συστήματος ἐκλαϊκεύσεως τῆς χρήσεως εὐλήπτου καὶ εὐώνου καὶ ἀρίστης ποιότητος κινίνης τοῦ Κράτους καὶ δι' ἄλλων τὸν αὐτὸν ἐπιδιωκόντων σκοπὸν μεταγενεστέρως δ' ἐπίσης ἐπιτυχῶς ἐφαρμοζομένων ὑγειονομικῶν μέτρων, δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς μάστιγος τῆς ἑλονοσίας.

Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, ἡμεῖς διὰ σειρᾶς ἄρθρων μας, δημοσιευθέντων διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἑστία» τῆς 11, 13, 14 καὶ 15 Μαΐου 1912, πραγματευθέντες περὶ τῆς ὑδραυλικῆς πολιτικῆς καὶ περὶ γενικωτέρων τινῶν ζητημάτων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὑπεδείξαμεν, ἰδίως διὰ τῆς «Ἑστίας» τῆς 13 Μαΐου 1912, τὸ σύστημα τοῦ Οὐγγρικοῦ νόμου τοῦ ἔτους 1871 καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων αὐτὸν νεωτέρων νομοθετημάτων τοῦ Κράτους τούτου, ὡς δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ καὶ ἡ Οὐγγαρία, χώρα ἐπίσης ὑποφέρουσα ἐξ ἑλῶν, ἐπιτυχῶς εἶχεν ἐφαρμόσει τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον κατὰ βάσιν συνίσταται εἰς τὴν συνένωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν γειτονικῶν πρὸς τὰ ἕλη κτημάτων εἰς ἰδιωτικοὺς συνεταιρισμούς, λειτουργοῦντας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνισχυομένους ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς παρὰ τοῦ Κράτους, οἵτινες ἀναλαμβάνουν τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης τοῦ ἐδάφους κατὰ τῶν πλημμυρῶν καὶ τῆς βελτιώσεως καὶ γονιμοποιήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀποξηράνσεως ἑλῶν.

Οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι εἶναι δύο εἰδῶν, τοῦτο μὲν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, ἤτοι διακανονισμοῦ καί διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων, τοῦτο δὲ ἀποξηράνσεως, βελτιώσεως καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ἑλωδῶν ἐκτάσεων. Ἐνίσχυσις τῶν συνεταιρισμῶν ὑπὸ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως διὰ παροχῆς δανείων ἐπὶ τόκῳ ἠλαττωμένῳ καὶ ἐντατικωτέρα ἐπέμβασις τοῦ Κράτους, ἀναλαμβάνοντος εἰς βάρος του μέρος τῶν δαπανῶν, συνετέλεσε νὰ στεφθοῦν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας αἱ προσπάθειαι τῶν συνεταιρισμῶν τούτων. Ἀχανεῖς πεδιάδες, ἄλλοτε κατὰ περιόδους καταστρεφόμεναι ὑπὸ τῶν πλημμυρῶν καὶ διηνεκῶς ἀπειλούμεναι ὑπ' αὐτῶν ἐξησφαλίσθησαν διὰ τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων καὶ κατέστησαν ἐξαιρετικῶς ἀποδοτικαί. Μεγάλαι ἐκτάσεις τελμάτων, ἀγόνων καὶ ἐπιβλαβῶν, μετεβλήθησαν εἰς γαίας γονίμους καὶ λειβάδας πλουσίας. Ἡ γεωργικὴ δὲ ἀπόδοσις καὶ ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς χώρας ἐβελτιώθησαν καὶ προήχθησαν σημαντικῶς,

Αἱ ὑποδείξεις ἡμῶν ἐκεῖναι δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἕνεκα τῶν μεσολαβησασῶν πολεμικῶν περιπετειῶν δὲν ἐπηκολούθησε μὲν ἀμέσως ἡ λῆψις τῶν ὑποδειχθέντων νομοθετικῶν μέτρων, ἀλλά, ἐν τούτοις, βραδύτερον διὰ τοῦ νόμου 2853 τῆς 11 Ἰουλίου 1922 «περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων» ἐλήφθη πρόνοια περὶ συστάσεως **εἰδικῶν ὑδραυλικῶν ταμείων**, δυναμένων ἑκάστοτε νὰ ἱδρύωνται διὰ Β. Διαταγμάτων, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δήμων ἢ κοινοτήτων, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, εἰδικὰ ὑδραυλικὰ ταμεῖα, ἀποτελοῦντα ἴδια νομικὰ πρόσωπα. Ὁ νόμος οὗτος, συμπληρωθεὶς διὰ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 10 Δεκεμβρίου 1923, ἔχει κωδικοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Μαρτίου 1924. Ἡ νομοθετικὴ αὕτη πρόνοια κυρίως ἀπέβλεψεν εἰς τὴν διὰ τῶν ὑδραυλικῶν ταμείων ἐκτέλεσιν ἔργων ἀποξηράνσεως ἑλῶν, ἀποστραγγίσεως ἢ ἐξυγιάνσεως ἑλωδῶν ἐκτάσεων, ἀποξήρανσιν ἢ διευθέτησιν λιμνῶν, οὐχ' ἧττον δὲ καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν συνοι-

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΕΛΙΣ 3 **Αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις.**
» 4 Money 100 %, τοῦ καθηγητοῦ Irving Fisher.
» 5 **Τὰ τυπικὰ στοιχεῖα τῆς συναλλαγματικῆς.**
» 6 **Σταθεροποίησις— Πότε καὶ Πῶς ;** ὑπὸ Hartley Withers.
» 7 **Κριτικὴ τῆς πολιτικῆς τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας** ὑπὸ R. Brunet.
» 9 **Ἡ τέχνη τοῦ Τραπεζίτου διὰ τὴν πρόληψιν τῶν κινδύνων τῶν τραπεζιτικῶν πιστώσεων** ὑπὸ Henry Thomasset.
» 11 **Ἡ ἱστορικὴ ἀναγκαιότης τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ εἰς τὰ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας** ὑπὸ κ. Ἀλ. Χάμψα. (Σημείωσις : ὁ ὡς ἄνω τίτλος μετεβλήθη εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ ἄρθρου ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους εἰς .... τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
» 12 **Τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περιοριστικὰ τοῦ συναλλάγματος μέτρα.**
» 13 **Εἰδήσεις ἐξωτερικοῦ.**
» 14 **Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα.**
» 15 **Ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ κίνησις.**

'ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

'Εσωτερικοῦ	Δρχ.	50
'Εξωτερικοῦ	Δολ.	2
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ.	5

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ :

Χ. ΧΑΝΔΑΝΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56 β

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των.

Δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου

'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς Ὕλης
ΑΛ. ΧΑΜΨΑΣ 'Ακαδημίας 56 β

Ποιοῦ τάμενος Τυπογραφείου
Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μάγερ 18

κισμῶν, ἐξασφάλισιν παραγωγικῶν ἐκτάσεων καὶ προστασίαν συγκοινωνιῶν ἀπὸ πλημμυρῶν, χειμάρρων καὶ ποταμῶν κ.λ.π. Οὕτω συνεστήθησαν κατὰ τόπους τὰ ὑδραυλικὰ ταμεῖα 'Αγριᾶς, Νέου Χωρίου 'Αποκορώνου, Βασιλικῆς Λευκάδος, Βουραϊκῶν. Δαμασίου καὶ Τυρνάβου, "Εβρου, 'Ηλειακοῦ πεδίου, Κομοτινῆς, Καμαρίου, Λίμνης Χανίων, Πλατάνου, Νέου Φαλήρου κλπ.

Δυστυχῶς ἅπαντα τὰ συσταθέντα ὑδραυλικὰ ταμεῖα δὲν ἐξεπλήρωσαν τὸν δι' ὃν συνεστήθησαν σκοπόν, εἴτε ἐξ οἰκονομικῆς ἀδυναμίας, εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων, καὶ ἐδέησε νὰ ἐπιτραπῇ διὰ τοῦ νόμου 5079 (ἄρθ. 3) ἡ κατάργησις αὐτῶν καὶ ἡ διάθεσις τῆς περιουσίας των διὰ τοῦ διατάγματος τῆς καταργήσεώς των.

Νομίζω, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπετεύχθη, τόσον ἐξ ἀπόψεως ἀποξηράνσεως ἑλῶν, ὅσον καὶ ἐξ ἀπόψεως ἐκτελέσεως ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, ὁ ἐπιδιωχθεὶς διὰ τοῦ νόμου τούτου σκοπός, διότι ἐν 'Ελλάδι δὲν ἔχει καλλιεργηθῇ παντάπασι τὸ πνεῦμα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς συγκρότησιν συνεταιρισμῶν, ἢ ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν, σκοπούντων τὴν ἐπίτευξιν τῶν εἰρημένων σκοπῶν. Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν κρατικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀντίληψιν, ἐνῷ αὕτη ἔδει νὰ καλλιεργῇ καὶ νὰ ὑποβοηθῇ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἥτις πρωτίστως ὀφείλει νὰ δρᾷ μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος ἐπὶ τῶν ζωτικῶν ἀντικειμένων τούτων τῆς τοπικῆς οἰκονομίας, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται, ὄχι μόνον ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις, αὐτὴ ἡ ζωὴ τοῦ περιφερειακοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ σημαντικὴ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως, γενικώτερον δὲ ἡ διεύρυνσις τοῦ καλλιεργουμένου ἐδάφους καὶ ἀξιόλογος συμβολὴ εἰς λύσιν αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ προβλήματος τῆς στενότητος τῆς καλλιεργησίμου γῆς τῆς χώρας μας.

Διὰ τίνας λόγους ἐν 'Ελλάδι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἥτις ἐπὶ ἄλλου πεδίου μᾶλλον ἀτομιστικοῦ, ἔχει ἐπιτελέσει θαύματα, ἔχει μέχρι τοῦδε ὑστερήσει ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἐλονοσίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα διεξοδικῶς. Τὰ αἴτια εἶναι, καθ' ἡμᾶς, πρὸ παντὸς πολιτικά, ἠθικά. Συνδέονται στενῶς πρὸς τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἀτόμου, ἥτις εἶναι ἀκόμη στενῶς ἀτομιστικὴ καὶ ἀποφεύγει, ἐξ ἐλλείψεως ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως, τὴν συνεργασίαν πρὸς ἐπίτευξιν γενικωτέρου κοινοῦ σκοποῦ. 'Αλλὰ καὶ ἡ ἐπικράτησις καθαρῶς κομμαικῶν ἀντιλήψεων, ἧς ἕνεκεν τὰ ἄτομα, ἰδιαιτέρως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διατέλουν κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ὑπὸ τῶν κομματικῶν φραγμῶν καὶ ἡ, εἰς πᾶσαν ἐν γένει ἐκδήλωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἐπέμβασις τῆς κομματικῆς ἐπιβολῆς, παρέλυον μέχρι τοῦδε τὸ πνεῦμα τῆς ἰδιωτικῆς συνεργασίας τῶν κτηματιῶν εἰς συγκρότησιν τοιούτων συνεταιρισμῶν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ποιά τις χειραφέτησις τοῦ λαοῦ συντελεῖται ὁσημέραι ἀπὸ στενὰς ἀτομικὰς ἀντιλήψεις, προκαταλήψεις καὶ δυσπιστίας καὶ ἀπὸ τὴν προσήλωσιν εἰς τὸν περιωρισμένον καὶ ἀποπνικτικὸν κλοιὸν τῆς κομματικῆς ἐξαρτήσεως. Καὶ τὴν ὤθησιν πρὸς τοιαύτην χειραφέτησιν καὶ πρὸς τὴν συνεργασίαν, ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, πρὸς σύστασιν ἰδιωτικῶν συνεταιρισμῶν, λειτουργούντων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ, ἰσχυράν, ἡ νομοθεσία, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξυγίανσις τῶν κατὰ τόπους ἑλῶν καὶ συνεπῶς ἡ πνευματική, ἡ ἠθική, ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ προαγωγὴ τῆς χώρας μας.

'Η 'Ελλὰς εἰσέρχεται σήμερον εἰς μίαν νέαν περίοδον ἀναπλάσεως, πολιτικῆς, ἠθικῆς, διοικητικῆς, οἰκονομικῆς, δημοσιονομικῆς, στρατιωτικῆς. 'Εκ τῶν κυρίων ἔργων τῆς ἀναδημιουργίας της πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, μὲ τάσεις τονώσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας. Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων τὰ στενώτερον συνδεόμενα πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν κατὰ τόπους κτηματιῶν εἶναι τὰ ἀντιπλημμυρικὰ καὶ τὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν. "Οχι μόνον οἱ γειτνιάζοντες πρὸς τὰ ἕλη κτηματίαι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ὑφιστάμενοι τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας τῶν πλημμυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν περιοίκων καὶ τῶν περιοχῶν των ἔχει μέγιστον συμφέρον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τυύτων, 'Ο πληθυσμὸς οὗτος πρέπει ἀπομακρυνόμενος κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπὸ τὰς κομματικὰς ἀντιλήψεις, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο προσηλωμένος, νὰ διδαχθῇ, νὰ νουθετηθῇ, ὅτι ἔχει συμφέρον νὰ στρέψῃ ἀμέριστον τὴν προσοχήν του εἰς τήν, ἐξ ἰδιωτικῆς του πρωτοβουλίας, ὀργάνωσιν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων. Καὶ ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῇ ἐπίμονος ἀπὸ τὴν νέαν διοίκησιν, ἀπὸ τοὺς Νομάρχας,

Τὸ ἔργον τῆς καταπολεμήσεως τῶν πλημμυρῶν καὶ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν εἶναι εὐρύτατον καὶ ἀπείρου οἰκονομικῆς καὶ ὑγειονομικῆς σημασίας καὶ ἐκτάσεως. 'Η λύσις τοῦ προβλήματος ταὐτίζεται πιθανώτατα πρὸς αὐτὴν τὴν γεωργικὴν αὐτάρκειαν καὶ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν εὐρωστίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Εἶναι ἔργον μακρᾶς, συντόνου καὶ συνεχοῦς προσπαθείας καὶ δεῖται κεφαλαίων δυσυπολογίστου ὄγκου καὶ ἀποδόσεως. Τείνει εἰς πραγμάτωσιν ἀληθινῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ κανεὶς προϋπολογισμός, ἔστω καὶ πιθανολογούμενος, τοῦ ἔργου τούτου.

Δύναται ὅμως νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι συγκεντρωτικὸς ὀργανισμός, ἀπολύτως κρατικῆς φύσεως, κρατικὰ ταμεῖα, ἔστω καὶ εἰδικά, μὲ σκοποὺς ἀποκλειστικῶς ἰδιαιτέρως, ὡς ὁ προκείμενος, εἶναι προωρισμένα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀποστολῆς των, νὰ μὴ ἀποδώσωσιν ἀποτελέσματα ἱκανοποιοῦντα τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς. Χρειάζεται ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς κατὰ τόπους ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐντατικὴ αὐτῆς καὶ συνεχὴς καὶ μὲ γενναίας ἀτομικὰς θυσίας πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν τοπικῶν τούτων ἔργων μετὰ τῶν ἐπιθυμητῶν ἀποτελεσμάτων.

ΗΤΥΧΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

'Η μετὰ τὸν Μάρτιον 1924 ἐπελθοῦσα βελτίωσις τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος ὀφείλεται εἰς ἐπέμβασιν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἐπιτυχούσης πιστώσεως εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν 'Αγγλίαν. 'Επὶ τῆς δυσμενοῦς ἐν γένει ἐξελίξεως, παρ' ὅλην τὴν εὐνοϊκὴν τροπὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, βαρύνει τὸ παρελθόν, οἱ φόβοι νέας δυσμενοῦς μεταβολῆς δὲν ἀπολείπουσιν, ὅπως μεταστραφῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἀσκοῦσιν ἰδίως ἐπιρροὴν τὸ ὀγκῶδες δημόσιον χρέος (ἰδίως τὸ κυμαινόμενον χρέος 31 δισ. φ.), αἱ προκαταβολαὶ εἰς τὸ Κράτος παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ ἡ πληθωρικὴ κυκλοφορία, ἀλλὰ καὶ ἡ σχετικὴ ἀκυβερνησία. 'Εντὸς ἓξ μηνῶν τοῦ ἔτους 1926 ἐναλλάσσονται ἓξ 'Υπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἰθύνοντες ἐκπλήσσονται πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως. 'Ο 'Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Περέ, ἀποχωρῶν τῆς ἐξουσίας, χαρακτηρίζει τὸ γεγονὸς ὡς ἀνεξήγητον. Τὴν ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον τροπὴν ἔτους 1925 ἐπέφερεν ἡ ἀποτυχία τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Καγιώ, μεταβάντος κατ' 'Οκτώβριον τοῦ 1925 εἰς 'Αμερικὴν πρὸς διακανονισμὸν τοῦ πρὸς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας χρέους. 'Η εἰς τὴν ἀρχὴν ἄνοδος τῆς Κυβερνήσεως 'Ερριὼ καθιστᾷ ἔτι δυσμενεστέραν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὸ φράγκον δεικνύει τὴν μεγαλυτέραν ὑποτίμησιν τὴν 21) 7)1926, ὅτε μία ἀγγλικὴ λίρα ἰσοδυναμεῖ πρὸς 245 φρ. καὶ μὲ 10,58 ἑλβετικὰ ἀγοράζονται 100 γαλλικά. Τέλος τὴν 24) 7)1926 ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις συνασπισμοῦ, κληθεῖσα Κυβέρνησις 'Εθνικῆς 'Αμύνης ὑπὸ τὸν Πουανκαρέ, ὑφ' ὃν τάσσεται ὡς 'Υπουργὸς ὁ 'Ερριώ.

'Η Κυβέρνησις Πουανκαρὲ λαμβάνει εὐθὺς ἀμέσως μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος. Διὰ νόμου ἀπὸ 7)8)1926 ἱδρύεται τὸ Ταμεῖον Γραμματίων 'Εθνικῆς 'Αμύνης, οὗτινος συνταγματικῶς θεσπίζεται τὸ αὐτόνομον καὶ ὅπερ ἀποσκοπεῖ τὴν βαθμιαίαν ἐξόφλησιν τοῦ δημοσίου χρέους, καταλλήλως προικοδοτούμενον. Διὰ διαφόρων μέτρων ἐπιζητεῖται ὁ περιορισμὸς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος καὶ δὴ διὰ κρατικῆς ἐπεμβάσεως εἰς αὐτὰς τὰς οἰκογενειακὰς δαπάνας. 'Απηγορεύθη εἰς τὰ ἑστιατόρια νὰ δίδωσι πλέον τῶν δύο μερίδων εἰς τοὺς πελάτας των. Πρὸς περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως καὶ κατὰ συνέπειαν εἰσαγωγῆς σιτηρῶν, ἐπιβάλλεται ἡ πώλησις ἄρτου δύο ἡμερῶν. Δυνάμει τοῦ νόμου ἀπὸ 7)8)1926 ἐπετράπη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας ν' ἀγοράζῃ χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα εἰς τὰς τρεχούσας τιμάς, ἐκδίδουσα τραπεζογραμμάτια πέραν τοῦ κεκανονισμένου ὁρίου, καλυπτομένη διὰ τῶν σχετικῶν ἀγορῶν (σύστημα ὅπερ εἶχεν εἰσαγάγει παρ' ἡμῖν τὸ Ν.Δ.τοῦ 'Απριλίου 1923). 'Εν γένει λαμβάνονται μέτρα διάφορα περισυλλογῆς καὶ ἀποφυγῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος. Συνεπείᾳ ὅλων τούτων καὶ πρὸ παντὸς τῆς πεποιθήσεως ὅτι γίνεται ὅ,τι δεῖ καὶ γίνεται ὅ,τι ἀποφασίζεται, μετατρέπεται ἡ κοινὴ γνώμη καὶ πάντες σπεύδουσι νὰ μετατρέψωσι τὰ εἰς χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα ἀποθεματά των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς φράγκα γαλλικά. 'Η βελτίωσις τῆς τιμῆς τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος ἐπακολουθεῖ ραγδαία. 'Η ἀγγλικὴ λίρα κλείει τὸν Δεκέμβριον εἰς 122 1)2 φράγκα καὶ 29 ἑλβετικὰ ἀντιστοιχοῦσιν εἰς 100 γαλλικά, ἤτοι ἐντὸς πέντε μηνῶν, χωρὶς πράγματι νὰ μεταβληθῶσιν αἱ πραγματικαὶ καταστάσεις, ἡ τιμὴ τοῦ γαλλικοῦ φράγκου διπλασιάζεται. 'Η κατάστασις αὕτη διατηρεῖται ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος καὶ τότε μόνον ἀποφασίζεται ἡ σταθεροποίησις.

Διὰ νόμου ἀπὸ 25)6)1928 θεσπίζεται ἡ σταθεροποίησις. 'Η ἀξία τοῦ νέου φράγκου εἶναι ἐλάχιστα ὑψηλοτέρα τοῦ 1)5 τοῦ παλαιοῦ. 'Εξ ἑνὸς χιλιογράμμου καθαροῦ χρυσοῦ νομισματοποιοῦνται φράγ. 16961, ἀντὶ 3444 4)9, ὡς εἶχε πρότερον. Τὸ νέον εἰκοσόφραγκον ἔχει περιεκτικότητα 1 γρ. 310 χιλ. ἐνῷ τὸ παλαιὸν εἶχεν 6 γρ. 451 χιλ. Κατὰ ταῦτα 1 ἀγ. λίρα εἶναι ἴση πρὸς 124, 213 φρ. γαλ. 1 δολαρ. πρὸς 25,123, 1 μάρκον πρὸς 6,08, 1 ἑλβετικὸν πρὸς 4,925 ἢ 20,3 ἑλβετικὰ ἴσα πρὸς 100 γαλλικά, 1 σκανδιναυϊκὴ κορώνα ἴση πρὸς 6,84, 1 αἰγυπτιακὴ λίρα πρὸς 126,166, 1 ὁλλανδικὸν φιορίνιον πρὸς 10,259.

Μεταβάλλεται δὲ ῥιζικῶς τὸ κρατοῦν σύστημα παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Γαλλίας. Δὲν τάσσεται ὅριον ἐκδόσεως, ὡς εἶχε πρότερον. Τὸ σύστημα προσαρμόζεται εἰς τὰ παρ' ἄλλαις ἐκδοτικαῖς τραπέζαις τῆς Εὐρώπης ἰσχύοντα. 'Η αὔξησις τῆς κυκλοφορίας εἶναι ἐλευθέρα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κάλυμμα εἰς χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα, ὅπερ ὁρίζεται εἰς τὸ 35 ο)ο διὰ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζογραμμάτια ὁμοῦ μετὰ τῶν ὄψεως ὑποχρεώσεων. Τὸ κάλυμμα δύναται ἐπίσης νὰ συνίσταται εἰς τοποθετήσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰσάγεται δῆλά δη ὁ λεγόμενος κανὼν συναλλάγματος (Gold Exchange Standard). 'Η ἐκ τῆς μειώσεως τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος προκύψασα ὑπεραξία, ἀνελθοῦσα εἰς 16710 ἐκ. φρ. περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν. Διὰ τῆς νέας νομοθεσίας ἐπιζητεῖται ἐπίσης ἡ ἀποφυγὴ κυκλοφορίας νομίσματος διὰ τὰς ἐσωτερικὰς συναλλαγὰς καὶ ὁρίζεται ὅτι ἀνταλλαγὴ τραπεζογραμματίων διὰ χρυσοῦ ἐπιτρέπεται μόνον προκειμένου περὶ μεγαλυτέρου ποσοῦ, ὅπερ καθορίζεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Τραπέζης, ἤτοι ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ ἐξαγωγῆς χρυσοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς εἰσαγωγῆς,

'Η ἐπιτυχία τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν διστάζει νὰ ἐφαρμόζῃ αὐστηρῶς τὰ ἀποφασισθέντα μέτρα ἐπαναφέρουσι τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ συνάλλαγμα εὑρισκόμενον ἐν τῇ ξένῃ ἐπανέρχεται καὶ τὰ ὑπάρχοντα νομίσματα ἐξέρχονται τῆς κρύπτης των. Τὸ κάλυμμα βαίνει εἰς αὔξησιν δι' ἀγορῶν δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 7)8)1926. Τὸ 1930 ἡ κυκλοφορία ἀνέρχεται εἰς 76, 15 δισ. καὶ τὸ κάλυμμα εἰς 60 δισ. (80 ο)ο). 'Ο χρυσὸς καὶ τὸ συνάλλαγμα ὑπολογίζονται εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. 'Η προκύψασα ζημία εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας συνεπείᾳ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῆς 'Αγγλίας κατὰ Σεπτέμβριον 1931 ἀνῆλθεν εἰς 2,342 ἐκ. φρ. Τὴν ζημίαν ταύτην ἀναλαμβάνει εἰς βάρος του τὸ Κράτος. 'Η εἰσροὴ χρυσοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῆς 'Αγγλίας ἐξακολουθεῖ ἔτι ἐντονωτέρα, διότι ἄλλως τε μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀγγλικοῦ νομίσματος καὶ τὰς διακυμάνσεις, τὸ γαλλικὸν νόμισμα ἀποτελεῖ τὸ στερεώτερον καταφύγιον. Τὴν 6)1) 1933 ἡ κυκλοφορία ἀνέρχεται εἰς 84,4 δισ. φρ. καὶ τὸ κάλυμμα εἰς 82,7 (90 ο)ο).

Κατόπιν ὅμως ἀρχίζουσιν οἱ φόβοι περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῆς Γαλλίας. Τὴν 16)3)1934 ἡ κυκλοφορία ἀνέρχεται εἰς 81, 2 δισ. καὶ τὸ κάλυμμα εἰς 74 (91 ο)ο ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας 77,679 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑποχρεώσεων. 'Ο 'Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ger. Martin διακηρύσσει τὴν 28)6)1934 ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διατηρήσεως τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος, οὐ μὲν χάριν πολιτικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς. 'Η κατάστασις καὶ πάλιν μεταβάλλεται καὶ τὴν 24)12)34 ἡ κυκλοφορία καὶ τὸ κάλυμμα σχεδὸν συμβαδίζουν, ἀμφότερα ἀνερχόμενα εἰς περίπου ἕκαστον 82 δισ. φράγκα. 'Εν τούτοις καὶ πάλιν παρ' ὅλας τὰς ἐπαναλαμβανομένας κυβερνητικὰς δηλώσεις, αἱ διαδόσεις ὀργιάζουν καὶ ὁ χρυσὸς διαρρέει. Αἱ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ φράγκου ἐπαναλαμβάνονται ἐντονώτερον καὶ βιαιότερον. Τὴν 24)12)1935 τὸ κάλυμμα πίπτει εἰς 66 δισ. μὲ κυκλοφορίαν 80.7.

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 στρέφεται δυσμενῶς συντελούσης τῆς κρίσεως. Τὸ ἔτος 1928 ἔχει ἔλλειμμα 3675 ἐκ. Διὰ τὰ ἔτη 1929-1933 τὸ ἔλλειμμα ἀνέρχεται περίπου εἰς 10 δισ. ἐτησίως, τὰ ἔτη 1934, 1935 περίπου εἰς 5 1)2 δισ. 'Η κίνησις τῆς πρώτης ἑξαμηνίας 1936 ἐμφανίζει ἔλλειμμα ἄνω τῶν 3 δισ. φρ. "Οσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν ἐπέρχεται μείωσις τῶν εἰσπράξεων, χωρὶς νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν. Τὰ ἔτη 1931,32,33, τὸ ἔλλειμμα κατ' ἔτος ὑπερβαίνει τὰ 3 δισ.. Τὰ κατόπιν ἔτη ἔτι αὐξάνεται. 'Η Κυβέρνησις τὴν 8)6)1935 λαμβάνει ἐξουσιοδότησιν ὅπως διὰ Διαταγμάτων λαμβάνῃ τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. 'Η ἄνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Κυβερνήσεως Μπλοὺμ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐοίωνος διὰ τὴν δημοσιονομικὴν κατάστασιν.

'Η ἐπικράτησις τῶν σοσιαλιστῶν κατὰ Μάϊον τ. ἔ. καὶ ἡ ἀνάληψις κατὰ 'Ιούνιον τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Μπλοὺμ ἐπέφερον νέον κλονισμὸν καὶ ἀρχίζει καὶ πάλιν ἡ διαφυγὴ τοῦ χρυσοῦ. Θεωρεῖται λίαν ἐνδεχομένη ἡ ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος, ὑποστηριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀνάγκης καὶ ὑπὸ ἐγκρίτων ἐπιστημόνων. 'Η ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μεγάλων ποσῶν δαπανῶν διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ δημόσια ἔργα καὶ δι' ἄλλους παρεμφερεῖς σκοπούς ἐπιτείνουσι τὴν δυσφορίαν καὶ μεγεθύνουσι τοὺς φόβους διὰ τὸ νόμισμα. 'Εν τούτοις καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις δηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ νόμισμα θὰ ὑποτιμηθῇ καὶ πρὸς τοῦτο θὰ καταβληθῇ ἡ μεγίστη προσπάθεια. Καὶ πάλιν ὅλως τελευταίως ἐπέρχεται ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἀνακόπτεται ἡ ἐξαγωγὴ χρυσοῦ.

'Η Τράπεζα τῆς Γαλλίας δὲν ἀκολουθεῖ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα τῆς ἑκάστοτε μεταβολῆς τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου. 'Εν τούτοις κατὰ τὸ 1935 προέβη εἰς 11 τοιαύτας μεταβολάς, πρὸς συγκράτησιν τῆς διαρροῆς τοῦ χρυσοῦ. 'Η παρακολούθησις τῶν ἡ-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Πλήρης πίστεως, ἐθνικῆς ἐξάρσεως καὶ πραγματιστικοῦ αἰσθήματος ὁ τελευταῖος ἀπὸ ραδιοφώνου λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀπὸ τί ὑπεφέραμεν μέχρι τοῦδε;

Ἀπὸ ἐσκεμμένην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧ τον παραγνώρισιν τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος, ἀπὸ οἰκονομικὴν ψευδαίσθησιν, ἀπὸ ἀντεπιστημονικὴν καὶ ἀσύνειον διαχείρισιν τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, μὲ πρόχειρον φάρμακον τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν πολιτῶν, τῶν ἀθώων τούτων, ἀλλὰ καὶ προθύμων χορηγῶν τῆς, ἐρήμην των καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ ὀλίγων μόνον, κραιπάλης τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ.

Δὲν εἶναι ἄπορον, ὅτι πρὸ τοιαύτης καταστάσεως ὁ ἀτομικισμὸς ἔλαβε τὰς διαστάσεις ἐλεφαντιάσεως.

Ὅτι πρέπει νὰ σταματήσῃ πλέον ὁ κρημνώδης αὐτὸς κατήφορος δὲν εἶναι θεώρημα χρῆζον ἀποδείξεως Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέτει ὀρθότατα τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των.

Ἡ περισυλλογὴ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἡ ἀκατάβλητος αὐτὴ καὶ γιγαντιαία δύναμις, ἡ ὁποία παρὰ πᾶσαν ἀντιξοότητα καιώρθωσε νὰ μὴ παρασυρθῇ, θὰ ἐπιτελέσῃ τὰ λοιπά.

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὗρον βαθυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, τὸ ἀλάθητον αἰσθητήριον τῆς ὁποίας δὲν ἐπλανᾶτο εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἦτο ἀνίσχυρον διὰ τὴν θεραπείαν του.

Εἰς τὸ Κράτος ὅθεν ἀπόκειται νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα.

Οἱ πολῖται μὲ τὸν ἀνώτερον πατριωτισμόν των καὶ τὰς ὑπερόχους ἱκανότητάς των θὰ ἀκολουθήσουν πειθαρχικῶς, ὁπότε ἡ οἰκονομικὴ ἀνάστασις τῆς πατρίδος μας, τὴν ὁποίαν δραματίζεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ ἔχῃ γίνει πραγματικότης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Μὲ τὸν θάνατόν του ἐκλείπει μία πολιτικὴ φυσιογνωμία, ἡ ὁποία ἐχρησίμευσεν εἰς πᾶσαν ἀνώμαλον περίστασιν τῆς Πατρίδος μας διὰ νὰ φέρῃ τὴν γαλήνην καὶ ψυχραιμίαν τῆς ἰδιοσυγκρασίας του εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης ὑπῆρξεν ὁ σώφρων καὶ νουνεχὴς πολιτικός, ὁ ὁποῖος προσέφερεν τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὰς δυσκόλους καὶ ἀνωμάλους πολιτικὰς περιστάσεις τῆς χώρας, κατορθώνων πάντοτε νὰ κατευνάζῃ τὴν τεταραγμένην πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ὡς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐχρησιμοποίησε τὸ ἦθος καὶ τὴν σύνεσίν του εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας.

Ἱσταμεθα εὐλαβεῖς πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη καὶ ἀποτίομεν τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἄσπιλον πολιτικὸν καὶ μεγάλον πατριώτην, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν νεκρὸν πρώην Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἤνοιξε καὶ ἐφέτος τὰς πύλας της ἡ XI Διεθνὴς Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς γενικῶς δ' ὁμολογεῖται ἡ ἐπιτυχία της ὑπῆρξε πλήρης.

Την ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκθέσεως καθιστᾷ μεγαλυτέραν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπισήμουΚράτους, ἡ συμμετοχὴ περισσοτέρων ἐφέτος ξένων χωρῶν καὶ ἡ σταθερῶς προαγομένη ὀργάνωσις αὐτῆς.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ ἤδη τὴν προθήκην τῶν οἰκονομικῶν προόδων τῆς χώρας μας, πρὸ τῆς ὁποίας σταματοῦν μετὰ προσοχῆς ἐγχώριοι καὶ ξένοι.

Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως δὲν προσελκύει μόνον πελάτας, ἀλλὰ πέραν τοῦ ἐμπορικῶς ἐπαρκοῦς ἄλλωστε τούτου ἀποτελέσματος, τονώνει τὴν αὐτοπεποίθησιν εἰς τὰς παραγωγικὰς ἱκανότητάς μας ὡς Λαοῦ καὶ ὡς Ἔθνους καὶ προάγει τὴν θέσιν μας εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ξένων, ὅπερ δὲν εἶναι τὸ μᾶλλον ἐπουσιῶδες.

Ἰδοὺ διατὶ ἡ Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ ἀπόκτημα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ μας καὶ ἰδοὺ διατὶ πᾶσα ὑπὲρ αὐτῆς προσπάθεια καὶ φροντὶς δὲν θὰ εἶναί ποτε περιττὴ ἢ μεγάλη.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Λίαν εὐοίωνοι αἱ διαπιστώσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε., ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐξῆλθε μιᾶς συγκλονιστικῆς αὐτόχρημα καὶ μακροετοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Εἰς τὴν κρίσιν ταύτην παραλλήλως πρὸς τὰ ὀργανικὰ αἴτια καὶ ὁ ἠθικὸς παράγων δὲν ἔπαιξεν ἐπουσιώδη ρόλον.

Ἐζήσαμεν ὅλοι ὑπὸ ἕνα ἀοπνικτικὸν ἐφιάλτην, ὁ ὁποῖος παρέλυε πᾶσαν δυναμικότητα.

Ἂς δώσωμεν λοιπὸν ἤδη τόπον εἰς μίαν λελογισμένην αἰσιοδοξίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀναπτερώσῃ τὸ καταπεπτωκὸς ἠθικόν μας καὶ ἂς βαδίσωμεν μὲ σταθερότητα πρὸς τοὺς ἀναλλοιώτους οἰκονομικοὺς νόμους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τόσον ἀπεμακρύνθημεν καὶ οἱ ὁποῖοι σημαίνουν, ὅ,τι ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ δι' ἕνα ἀναρρωνύοντα ὀργανισμόν.

Θὰ ὑποβοηθήσωμεν οὕτω τὴν ἀνάρρωσιν καὶ θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ταχυτέραν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα εἶναι πάντοτε ἀρρήκτως συνδεδεμένα.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Μόνον ἐπαινους δυναταί τις νὰ εὕρῃ διὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν μέτρων ὑπὲρ τῆς προστασιας τῆς δραχμῆς.

Τὸ νὰ θέτωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸ ἔναυσμα τῆ, ἀνατιν ·ξεως τῆς δραχμῆς δὲν εἶναι μόνον κακοῦργος καὶ ἀντεθνικὴ ἐνέργεια, ἀ λὰ καὶ καθαρὰ οὐτοπία, ἀφοῦ οὕτω, ἢ ἄλλω; μὲ τὴν δραχμὴν θὰ ζήσωμεν καὶ ἡ εὐσιάθειά της ἑπομένως ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἄνομον κέρδος θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ὅλους τὴν εὐημερίαν.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Χαιρετίζομεν μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ἀπαρχὴν τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Οἱ ἐργατικώτατοι οὗτοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι συντομώτατα συνῆλθον ἀπὸ μίαν πρωτοφανῆ συμφοράν, ὄχι μόνον διὰ νὰ χειρα·ετηθοῦν οἰκονομικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀποδώσουν πολλαπλασίως εἰς τὸ σύνολον διὰ τῆς παραγωγικότητός των τὰς βοηθείας τῆς πρώτης στιγμῆς, ὑπῆρξαν πολλάκις θύματα τῆς κρατικῆς ἀμελείας.

Ἦτο πράγματι καιρὸς πλέον νὰ συναντήσουν τὴν στοργὴν τοῦ κράτους!

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ τετάρτη Ὀκτωβρίου καθιερώθη διεθνῶς ὡς ἡμέρα τῶν ζῴων. Δυὸ συμπαθεῖς λέξεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διὰ τοὺς πιστοὺς φίλους τῆς ζωῆς μας εἶνε πρᾶξις δικαιοσύνης.

Μιὰ σύγκρισις ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ τελειοτέρου ὄντος τῆς κτήσεως πρὸς τὰ ὑποδεέστερα ὄντα τῆς δημιουργίας, θὰ εἶχε πολλὰ νὰ διδάξῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ πεδίον τοῦ ἀνθρωπισμοῦ,,

μερομηνιῶν τῶν μεταβολῶν τούτων παρέχει ἐμφανῆ εἰκόνα τῆς συναλλαγματικῆς θέσεως. Ἀπὸ 2)1)2ο)ο ἀπὸ τῆς 31)5)1934 προέβη εἰς διαδοχικὰς αὐξήσεις εἰς 3,4, καὶ 6 κατὰ Μάϊον 1935.Διαδοχικῶς τὸν ὑποβιβάζει πάλιν εἰς 3ο)ο, ἵνα καὶ πάλιν τὸν Νοέμβριον 1935 τὸν ὑψώσῃ κατὰ βαθμίδας εἰς 4,5, 6ο)ο ὅτε πάλιν πίπτει ὁ τόκος μέχρι 3 1)2 τὴν 7 Φεβρουαρίου 1936. Ἐπακολουθεῖ πάλιν ὕψωσις (Σοσιαλιστικὸν μέτωπον) ἕως 6 1)2 τὴν 7 Μαΐου τ. ἔ. ὅπως πάλιν διαδοχικῶς ὑποβιβασθῇ εἰς 3ο)ο τὴν 10 Ἰουλίου τ. ἔ., διαλυουμένου ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦ φόβου περὶ ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ τονίζω ὅτι τὴν ὑψίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τιμῆς ἔχει ἡ ἰδέα, ὁ ἠθικὸς παράγων, ἡ πεποίθησις, ἡ κοινὴ γνώμη. Αἱ συνθῆκαι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1926 παραμένουσιν αἱ αὐταί, καὶ ἐν τούτοις ἀρκεῖ ὁ σχηματισμὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ὅπερ δεικνύει τὸν πατριωτισμὸν τῶν Γάλλων πολιτῶν, ὅπως ἀμέσως τὸ γαλλικὸν φράγκον διπλασιασθῇ κατ' ἀξίαν. Τέλος Ἰουλίου 1926 ἡ ἀγγλικὴ λίρα προσεγγίζει τὰ 250 γαλλικά, 10 1)2 ἑλβετικὰ ἀντιστοιχοῦν εἰς 100 γαλλικά. Τέλος τοῦ ἔτους ἡ λίρα κατέρχεται μέχρι 119 3)4 καὶ ἵνα ἀγορασθῶσι 100 φρ. γαλλικὰ ἀπαιτοῦνται 20,47 ἑλβετικά.

Ἡ δυσμενὴς τροπὴ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, μὴ βοηθούντων πλέον ἐπαρκῶς τῶν ἀδήλων πόρων καὶ τὸ ἐν αὐξήσει ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ καθιστῶσι καὶ πάλιν ἀμφίβολον τὴν θέσιν τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος.

Τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅτε περατοῦται τὸ παρὸν ἄρθρον, αἱ καταστάσεις καὶ πάλιν μετεβλήθησαν καὶ ἤρχισεν ἡ διαρροὴ χρυσοῦ καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ληφθῇ πλέον ἀπόφασις περὶ προσαρμογῆς τοῦ γαλλικοῦ νομίσματος εἰς τὴν ἀγγλικὴν λίραν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1935

Κατὰ τὸ ἔτος 1935 μὴ τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος καὶ δημοσιευθέντος νόμου 6298 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ἐξηκολούθησεν ἡ ἵδρυσις τῶν κλαδικῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων.

Οὕτω ἱδρύθησαν τὰ ταμεῖα:

1) Ἀσφαλίσεως χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν.

2) Συντάξεων ὑπαλλήλων, τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν τῆς Ἀν. Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.

3) Ἐπικουρικὸν ταμεῖον ἐξόδου γερόντων καὶ ἀνικάνων ἐργατῶν Μετάλλου.

4) Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ ἀποζημιώσεως Ἀρτοποιῶν τῆς Ἑλλάδος.

5) Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος.

6) Ἀσφαλίσεως Ναυτικῶν Πρακτόρων καὶ ὑπαλλήλων.

7) Προνοίας Μεσιτῶν Ἀστικῶν Συμβάσεων.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ θὰ περιλάβῃ τὸ σύνολον τῶν μὴ ἠσφαλισμένων μισθωτῶν, δὲν ἐπεδιώχθη ἡ ἵδρυσις ἑτέρων κλαδικῶν ταμείων. Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς λειτουργίας τοῦ ἱδρύματος ἔχει ἤδη συντελεσθῆ. Ὁ ὀργανισμὸς τούτου ὡς καὶ οἱ κανονισμοὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν κατηρτίσθησαν καὶ ὑπεβλήθησαν πρὸς ἔγκρισιν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰ διάφορα ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ηὐξήθη ἀπὸ 208. 911 εἰς 221.024 πρόσωπα.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα κατανέμονται κατὰ κατηγορίας ἐργαζομένων:

1) Ἐργάται καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι	112.775—
2) Δημόσιοι ὑπάλληλοι	47.195—
3) Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ	13.850—
4) Ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι (δικηγόροι, κληρικοί, ἐκτελωνισταί, ἐργολῆπται, ὑγειονομικοί).	28.042—
5) Ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι δυνάμενοι νὰ ὑπαχθοῦν μᾶλλον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μισθωτῶν (αὐτοκινητισταί, ἐφημεριδοπῶλαι, ἠθοποιοί. μουσικοί, σμυριδωρῦκται).	19.162—
Σύνολον	221.024—

Ἐκ τῶν ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, οἱ καπνεργάται, μυλεργάται καὶ ἀρτεργάται εἶναι ἠσφαλισμένοι ἐναντίον ἁπάντων τῶν κινδύνων (ἀνεργία, ἀσθένεια, γῆρας). Οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 42,947.

Οἱ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐργάται καὶ τεχνῖται ἀπολαμβάνουν τῶν παροχῶν γήρατος, ἀνικανότητος ἐκ βιαίου συμβάντος καὶ ἀσθενείας. Αἱ παροχαὶ γήρατος συνίστανται εἰς περιοδικὰς παροχὰς (μηνιαῖαι συντάξεις) καὶ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα. Οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 13.250.

Εἰς τοὺς ἐργάτας τύπου καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων περέχονται προσθέτως ἐπιδόματα ἀνεργίας.

Ἐκ τῶνλοιπῶνἠσφαλισμένων, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἀπολαμβάνουν τῶν παροχῶν γήρατος διὰ τῶν μετοχικῶν των ταμείων, ἅτ.να παρέχουν συμπληρωματικὴν σύνταξιν παραλλήλως πρὸς τὴν χορηγουμένην παρὰ τοῦ Δημοσίου,ὡς καὶ τῶν ταμείων προνοίας καὶ ἀλληλοβοηθείας, ἅτινα παρέχουν ἐφ' ἅπαξ χρηματικὰ βοηθήματα.

Οἱ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι μετέχουν μόνον εἰς ταμεῖα συντάξεων, πλὴν τῶν ἠθοποιῶν, μουσικῶν καὶ τεχνιτῶν θεάτρου, οἵτινες ἀσφαλίζονται καὶ ἐναντίον τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας.

Τὰ κεφάλαια τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν κάτωθι περιουσιακῶν στοιχείων:

1) Ἐκ μετρητῶν καὶ καταθέσεων παρὰ Τραπέζαις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ	δρχ.	625.345.740—
2) Ἐκ χρεογράφων	»	1.453.298.071—
3) Ἐκ δανείων εἰς ἠσφαλισμένους καὶ τρίτους	»	1.267.486.684—
4) Ἐξ ἀκινήτων	»	362.217.644—
5) Ἐκ κινητῶν	»	7.324.128—
6) Ἐκ χρεωστῶν	»	146.737.349—
Σύνολον περιουσιακῶν στοιχείων	»	3.862.409.616—
Μεῖον ὑποχρεώσεις	»	451.864.995—
Καθαρὰ περιουσία	»	3.410.544.621—

Ἡ ἐτησία κίνησις τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

Π ρ ό σ ο δ ο ι

1) Καταβολαὶ ἠσφαλισμένων	δρχ.	404.354.683—
2) Εἰσφορὰ ἐργοδοτῶν	»	166.717.594—
3) Κανονικὴ εἰσφορὰ	»	247.232.530—
4) Πρόσοδοι κεφαλαίων	»	252.975.406—
5) Διάφορα ἔσοδα	»	29.791.497—
Σύνολον προσόδων	»	1.101.071.710—

Ἔ ξ ο δ α — Π α ρ ο χ α ἰ

1) Συντάξεις καὶ ἐπιδόματα	δρχ.	373.128.106—
2) Βοηθήματα ἐφ' ἅπαξ	»	138.864.222—
3) Βοηθήματα ἀσθενείας	»	61.923.661—
4) Βοηθήματα ἀνεργίας	»	29.123.031—
5) Ἔξοδα διοικήσεως	»	51.012.807—
6) Διάφορα ἔξοδα, ἀποσβέσεις	»	49.734.770—
Σύνολον ἐξόδων-παροχῶν	»	703.786.597—

Κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν παρατηρεῖται αὔξησις τῶν προσόδων τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων κατὰ 60 ἑκατ. Ἰδίᾳ ηὐξήθη ἡ πρόσοδος τῆς κοινωνικῆς εἰσφορᾶς (ἀπὸ δρχ 188 ἑκατ. εἰς δρχ 247 ἑκατ.) ὡς καὶ ἡ ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοιαύτη. Ὡς πρὸς τὰς δαπάνας καὶ ἀσφαλιστικὰς παροχάς, αὗται ηὐξήθησαν ἐπίσης κατὰ δρχ 50 ἑκατ. περίπου. Εἰδικῶς παρατηρεῖται αὔξησις τῶν συντάξεων, τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως καὶ τῶν παροχῶν ἀσθενείας. Σημαντικὸν ποσὸν διετέθη ἐπίσης κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην εἰς χρηματικὰ βοηθήματα καὶ σανατοριακὴν περίθαλψιν τῶν φυματικῶν ἐργατῶν. Διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν φυματικῶν τούτων προβλέπεται ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία ἰδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην παρατηρεῖται σημαντικὴ αὔξησις τῶν διατεθέντων ποσῶν εἰς δάνεια πρὸς ἠσφαλισμένους καὶ ἰδιώτας. Τὰ δάνεια ταῦτα ἀπὸ δρχ. 868 ἑκατ. κατὰ τὸ 1934 ηὐξήθησαν κατὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν εἰς δρχ. 1.267 ἑκατ.

100 °)ο MONEY

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ 100 °)ο

Ὑπὸ IRVING FISHER, Καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Yale

10ον

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Ὁ κάτωθι πίναξ ἐμφανίζει τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν διὰ τῶν ὡς ἄνω περιγραφομένων διαδοχικῶν μεταβολῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναλήψεις καταθέσεων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κλπ.

ΠΙΝΑΞ V

Σχέσεις τῶν δανείων πρὸς τὴν κυκλοφορίαν ὑπὸ τὸ σύστημα 10 ο)ο

		Λόγος τῶν ἀποθεματικῶν τῶν Member banks πρὸς τὰς καταθέσεις	Κυκλοφορία (εἰς δισεκατομ.) χρῆμα θυλακίου	χρῆμα βιβλ. ἐπιταγῶν	Σύνολον
Μετὰ ἀναλήψεις ὑπὸ τοῦ κοινοῦ	1 δισεκατ.	3 πρὸς 14 (21ο)ο)	5	14	19
	1 »	2 » 13 (15ο)ο)	6	13	19
	1 »	1 » 12 (8 ο)ο)	7	12	19
Μετὰ παροχὴν μετρητ. ὑπὸ τῶν F.R.B.	1 »	2 » 12 (17ο)ο)	7	12	19
Μετὰ ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ	1 »	1 » 11 (9ο)ο)	8	11	19
Μετὰ παροχὴν μετρητ. ὑπὸ τῶν F.R.B.	1 »	2 » 11 (18ο)ο)	8	11	19
Μετὰ ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ	1	1 » 10 (10ο)ο)	9	10	19
Μετὰ ἐξόφλησιν πρὸς τὸς τραπέζας δανείων	καὶ ἀναλήψεις ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ				
1 δισεκ.	1 δισεκ.	1 » 9 (11ο)ο)	9	9	18
1 »	1 »	1 » 8 (12ο)ο)	9	8	17
1 »	1 »	1 » 7 (14ο))	9	7	16
1 »	1 »	1 » 6 (17ο)ο)	9	6	15

Ὁ ἀνωτέρω πίναξ παριστᾷ τίνι τρόπῳ ἔλοβε χώραν ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις ὁ ἀντιπληθωρισμὸς ἀπὸ τοῦ 1929.

Ὁ κάτωθι πίναξ VI ἀπ' ἐναντίας ἀποδεικνύει ὅτι ὑπὸ τὸ σύστημα 100 ο)ο τοιοῦτος τις ἀντιπληθωρισμὸς δὲν δύναται νὰ συμβῇ, οὐδὲ θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ ἀνάγκη εἴτε αἱ Federal Reserve Banks νὰ συνδράμωσι τὰς Member Banks, εἴτε αἱ Member Banks νὰ λάβωσι χρῆμα παρὰ τοῦ Κοινοῦ, ἵνα ἀποδώσωσι πάλιν τοῦτο εἰς τὸ Κοινόν.

ΠΙΝΑΞ VI

Σχέσις τῶν Δανείων πρὸς τὴν κυκλοφορίαν ὑπὸ τὸ Σύστημα 100 ο)ο

Μετὰ ἀναλήψεις ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ	Λόγος τῶν ἀποθεματικῶν τῶν Member Banks πρὸς τὰς καταθέσεις	κυκλοφορία εἰς δυσεκ. Χρῆμα θυλακίοι	Χρῆμα βιβλιαρ. ἐπιταγ.	Σύν.
1 δισεκατ.	14 πρὸς 14 (100 ο)ο)	5	14	Σύνολον : = 19
1 »	13 » 13 »	6	13	
1 »	12 » 12 »	7	12	
1 »	11 » 11 »	8	11	
1 »	10 » 10 »	9	10	
1 »	9 » 9 »	10	9	
1 »	8 » 8 »	11	8	
1 »	7 » 7 »	12	7	
1 »	6 » 6 »	13	6	
1 »	5 » 5 »	14	5	
1 »	4 » 4 »	15	4	
1 »	3 » 3 »	16	3	
1 »	2 » 2 »	17	2	
1 »	1 » 1 »	18	1	
1 »	0 » 0 »	19	0	

Ὁ σκοπὸς εἰς ὃν ἀπέβλεψαν οἱ ἄνω δύο πίνακες εἶνε νὰ καταστήσωσι πασιφανὲς τὸ ἑξῆς σπουδαῖον γεγονὸς, ὅτι τὸ σύστημα τῶν μικρῶν ἀποθεματικῶν (10 ο)ο), μετὰ πάροδον χρονικοῦ τινος διαστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀναλογία τῶν ἀποθεματικῶν μειοῦται, συνεπάγεται εἰς ὡρισμένας περιστάσεις ἀντιπληθωρισμὸν τοῦ μέσου κυκλοφορίας, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ, ὅταν ἰσχύῃ τὸ σύστημα 100 ο)ο. Παρὰ τὰς οἱασδήποτε ἄλλας μεταβολὰς, τὸ μέσον κυκλοφορίας παραμένει πάντοτε σταθερὸν εἰς $ 19 δισεκατομμ., μολονότι π. χ. ἐνδέχεται νὰ σημειωθῇ ὑπερπαραγωγὴ, ὑπερδανεισμὸς, δυσαρμονία μεταξὺ τιμῶν βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων, κατάχρησις πίστεως, κακὴ τραπεζικὴ πολιτικὴ, πτωχεύσεις τραπεζῶν κλπ. Ἀδιάφορον τὶ ἄλλα τραγικὰ γεγονότα θὰ ἐπέλθωσι, τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ, ἡ καταστροφὴ ὡς προσφάτως συνέβη 8 δυσεκατομμυρίων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 23 δισεκατομμυρίων τοῦ χρήματος βιβλιαρίου ἐπιταγῶν, μὲ ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὴν διακοπὴν τῆς δημιουργίας καὶ ἀνταλλαγῆς ἀγαθῶν, ὡς καὶ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν χρεωκοπιῶν καὶ τῆς ἀνεργίας. Μὲ ἄλλας λέξεις τὰ ἀποθεματικὰ 10 ο)ο τοῦ τραπεζικοῦ ἡμῶν συστήματος ἀποτελοῦσι τὴν ἀχίλλειον πτέρναν τοῦ νομισματικοῦ μας συστήματος.

Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τραπεζῶν καὶ κοινοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν μετρητῶν

Ὑπὸ τὸ Σύστημα 10 ο)ο, ἅπαξ ἀρχίσῃ ὁ ἀντιπληθωρισμὸς, βαίνει οὗτος αὐξανόμενος. Τὸ κυκλοφοριακὸν μέσον τοῦ Ἔθνους μειοῦται διαδοχικῶς ἀπὸ 19 εἰς 18 δισεκατομμ., ἀπὸ 18 εἰς 17 δισεκατομμ., ἀπὸ 17 εἰς 16 δισεκατομμ. καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναλόγως μειοῦνται καὶ αἱ καταθέσεις. Καὶ ἡ μείωσις αὕτη ἐπιταχύνεται λόγῳ τοῦ ἀναφυομένου ἀγῶνος μεταξὺ τραπεζῶν καὶ κοινοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν μετρητῶν.

Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, αἱ τράπεζαι δὲν ἀρκοῦνται μόνον εἰς τὸ νὰ πορισθῶσιν ἀρκετὰ ἐγκαίρως μετρητὰ ἀπὸ τὸ κοινόν, ἵνα τὰ καταβάλωσι πάλιν εἰς τὸ κοινόν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, αὗται προσπαθοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι μετρητὰ ταχύτερον τοῦ κοινοῦ, οὕτως ὥστε νὰ ἔχωσι μεγαλυτέραν ταμειακὴν ῥευστότητα, ἵνα εὐχερέστερον ἀντιμετωπίσωσι τὴν λαίλαπα. Φυσικῷ τῷ λόγῳ αἱ τράπεζαι θὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς πελάτας αὐτῶν ὅτι, οὕτω πράττουσαι, περιφρουροῦσι τὰ συμφέροντα τῶν πελατῶν, ἐν μέρει δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ὁ κύριος ὅμως σκοπὸς τῶν τραπεζῶν εἶναι νὰ σώσωσι «τὸ τομάρι των», καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ αὐξηθῶσι τὰ ἀποθεματικά των εἰς μετρητά, ἀναλώμασι τοῦ κυκλοφοριακοῦ μέσου τοῦ Κοινοῦ. Ἐν τέλει, αὗται, οὕτως ἐνεργοῦσαι, καθίστανται ἐχθροὶ τοῦ Κοινοῦ.

Δὲν κλέπτουσιν ἁπλῶς τὸν Πέτρον, ἵνα πληρώσωσι τὸν Παῦλον. Ἀλλὰ κλέπτουσιν $ 10 κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ τὸν Πέτρον, ἵνα καταβάλωσιν μόνον $ 1 εἰς τὸν Παῦλον. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, δι' ἕκαστον Δολλάριον εἰς μετρητά, ὅπερ τὸ Κοινὸν ἀποκτᾷ ἀπὸ τὰς τραπέζας, χάνει $ 10 εἰς καταθέσεις, λόγῳ τοῦ δανεισμοῦ δεκάκις ἑκάστου Δολλαρίου ὑπὸ τῶν τραπεζῶν, ὡς ἤδη ἐξετέθη ἐν τῷ κεφαλαίῳ III.

Εἰς τοῦτο δὲ δὲν πταίουσιν αἱ τράπεζαι. Τὸ Κοινὸν ἀδίκως, ἐν περιόδῳ κρίσεως, κατακρίνει τοὺς τραπεζίτας διὰ τὴν τακτικήν των ταύτην. Ὁ πταίων, εἶναι τὸ ἰσχῦον τραπεζικὸν Σύστημα, τὸ Σύστημα 10 ο)ο.

Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο, οἱ τραπεζῖται μοιραίως ἄγονται εἰς τὸ νὰ καταστρέψωσι χρῆμα (βιβλιαρίου ἐπιταγῶν) ἐνῷ θὰ ἔπρεπε ἀπ' ἐναντίας νὰ δημιουργῶσι τοιοῦτον, εἰδικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν οἰκονομικῆς ὑφέσεως. Ἀφ' ἑτέρου πάλιν, εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀκμῆς, οἱ τραπεζῖται δημιουργοῦσι χρῆμα, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε ἀκριβῶς τότε νὰ καταστρέφωσι τοιοῦτον,

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ I κατεδείχθη ὅτι μεταξὺ 1929 καὶ 1933 τὰ εἰς τὰ θυλάκια τῶν πολιτῶν μετρητὰ (χρῆμα θυλακίου) ηὐξήθησαν κατὰ ἓν δισεκατομμύριον Δολλαρίων περίπου, ἐνῷ τὸ χρῆμα βιβλιαρίου ἐπιταγῶν ἐμειώθη κατὰ 8 δισεκατομμύρια Δολλαρίων. Ἀλλ' ὁ ἀντιπληθωρισμὸς δὲν συνεπάγεται μόνον μείωσιν τῆς ποσότητος τοῦ χρήματος. Ἐκτὸς τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ τῆς ποσότητος τοῦ κυκλοφοριακοῦ μέσου, ὁ ἀγὼν πρὸς ἀπόκτησιν μετρητῶν μεταξὺ Τραπεζῶν καὶ Κοινοῦ συνεπάγεται τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας, δηλαδὴ καὶ μίαν ἄλλην μορφὴν ἀντιπληθωρισμοῦ. Ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν ἀποθησαύρισιν, δὲν εἶναι ἢ μείωσις τῆς ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἡ ἀποθησαύρισις δὲν ἀποτελεῖ φαινόμενον ἀνεξάρτητον τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ. Ἀπ' ἐναντίας, αὕτη εἶναι συνέπεια τῆς πάλης πρὸς ἀπόκτησιν μετρητῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει τοιοῦτος ἀγὼν δὲν διεξήγετο, ἡ τάσις πρὸς ἀποθησαύρισιν θὰ ἦτο μηδαμινή.

Αἱ σοβαραὶ συνέπειαι τῶν δύο τούτων μορφῶν ἀντιπληθωρισμοῦ —ποσότητος καὶ ταχύτητος (συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀποθησαυρίσεως—θὰ ἐξετασθῶσι βαθύτερον ἐν τῷ Κεφαλαίῳ VII.

Αἱ καταθέσεις χρημάτων ὑπὸ τὸ σύστημα 10 ο)ο.

Εἴδομεν προηγουμένως πόσον διαφέρουσι τὰ συστήματα 10 καὶ 100 ο)ο ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς ἀναλήψεως χρημάτων ἐκ τῶν καταθέσεων ἐπ' ἀνοικτῷ λ)σμῷ. Τὸ πρῶτον μὲν σύστημα συνεπάγεται ἀντιπληθωρισμόν, ἐνῷ τὸ δεύτερον ὄχι.

Ἐξ ἴσου διαφέρουσι τὰ ἄνω δύο συστήματα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατατιθέμενα χρήματα εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν. Τὸ μὲν πρῶτον σύστημα συνεπάγεται πληθωρισμόν, ἐνῷ τὸ δεύτερον ὄχι.

Πράγματι, ὑπὸ τὸ σύστημα 100 ο)ο, ἡ κατάθεσις μετρητῶν εἰς ἀνοικτὸν λ)σμόν, ἀποτελεῖ ἁπλῶς ζήτημα ἐξυπηρετήσεως μιᾶς ἀνάγκης διὰ τῆς ἀσφαλοῦς καταθέσεως τῶν χρημάτων εἰς Τράπεζαν. Ἁπλῶς τὸ χρῆμα θυλακίου γίνεται χρῆμα βιβλιαρίου ἐπιταγῶν. Ἡ ποσότης οὐδόλως μεταβάλλεται.

Ὑπὸ τὸ σύστημα 10 ο)ο ὅμως, αἱ τοιαῦται καταθέσεις μετρητῶν ἀποτελοῦσιν ἐπικίνδυνον ἐκρηκτικὴν οὐσίαν. Τοῦτο ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς χρηματαγορᾶς. Ἐάν, δι' οἱονδήποτε λόγον, ἡ Τράπεζα δὲν δύναται ἢ δὲν θέλει νὰ χορηγήσῃ Δάνεια, δύναται νὰ συσσωρεύσῃ μετρητὰ εἰς τοιαύτην ποσότητα ὥστε ἐπί τι διάστημα νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀναλογία τῶν ἀποθεματικῶν αὐτῆς ἀντὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ κυκλοφορία.

Ἀφοῦ ὅμως τὰ ἀποθεματικὰ τῆς Τραπέζης ὑπερβῶσιν οὐσιωδῶς τὴν ἀναλογίαν τῶν 10 ο)ο, φυσικὸν εἶναι αὕτη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ, ὅσον εἶον τε ἐπωφελέστερον τὰ νεκρὰ ταῦτα κεφάλαια. Εὐθὺς ὡς τοῦτο συμβῇ, πάραυτα ὁ ὄγκος τῶν δανείων (ἢ ἐπενδύσεων) θὰ αὐξηθῇ, συνάμα δὲ θὰ αὐξηθῇ καὶ ὁ ὄγκος τῶν καταθέσεων ἐπ' ἀνοικτῷ λ)σμῷ. Τοῦτο σημαίνει πληθωρισμόν, σὺν τῷ πληθωρισμῷ δὲ τοῦ ὄγκου τοῦ κυκλοφοριακοῦ μέσου, ἐπέρχεται καὶ πληθωρισμὸς τῆς ταχύτητος κυκλοφορίας. Αἱ σοβαρώταται συνέπειαι τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ πληθωρισμοῦ —ποσότητός τε καὶ ταχύτητος— θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν πλάτει εἰς τὸ Κεφάλαιον VII.

Ἡ οὕτω δημιουργουμένη κατάστασις εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῆς προκυττούσης, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἐκ τῆς ἀναλήψεως μετρητῶν. Θὰ ἤξιζε δὲ τὸν κόπον νὰ παρετίθεντο ἐδῶ καὶ οἱ ἀντίστοιχοι πυραστατικοὶ πίνακες.

Τὸ σύστημα 10 ο)ο ἄρα, ἔχει οὕτως κατασκευασθῇ ὥστε ὅτε μὲν νὰ ταλαντεύεται πρὸς τὴν μίαν κατεύθυνσιν, ὅτε δὲ πρὸς τὴν ἄλλην, ἀποτελοῦν πλῆρες κύκλωμα, κύριον γνώρισμα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ πρόσληψις ἢ ἡ ἀπόρριψις πλεοναζόντων ἀποθεματικῶν. Εἷς γνωστός μου εἶπε σχετικῶς τὸ ἑξῆς ἐπιγραμματικόν: Τὸ σύστημα 10 ο)ο ἐπιτείνει τὴν οἰκονομικὴν ἀκμὴν καὶ ἐπιδεινώνει τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ὁσάκις αὕτη παρουσιάζεται. Ὁ μόνος τρόπος νὰ ἀποφευχθῇ ἡ παλινδρομικὴ αὕτη κίνησις εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλεόνασμα ἀποθεματικῶν, ὅπερ ὅτε μὲν νὰ προσλαμβάνεται ὅτε δὲ νὰ ἀπορρίπτεται. Δέον ἑπομένως τὰ ἀποθεματικὰ νὰ αὐξηθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀναλογίας 10 ο)ο εἰς ἀναλογίαν 100 ο)ο καὶ νὰ διατηρηθῶσι σταθερῶς εἰς τὸ ὅριον τοῦτο.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ„
Δ. Β. ΔΕΛΗΔΗΜΗΤΡΗ
ΟΔΟΣ ΜΑΓΕΡ 18 ΤΗΛ. 31.836

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Α.Ε.
ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

SVENSKA ORIENT LINIEN
SOVIEY MERCANLILE ELEET
NAVIGAZIONE LIBERA TRIESTINA
ZEGLUGA POLSKA S.A.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Εἰσαγωγεῖς τῆς Σουηδικῆς Ξυλείας EVGE
Καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Ξυλείας Ἀρχαγγέλου RUSS

Μεγάλαι παρακαταθῆκαι ὅλων τῶν εἰδῶν ξυλείας ἤτοι :

ΕΡΥΘΡΑΣ, ΛΕΥΚΗΣ, ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ
ΤΡΑΒΒΕΤΩΝ ΔΡΥΟΣ, ΟΞΥΑΣ, ΠΙΤΣ—ΠΑΙΝ κ. ἄ.

ΚΟΝΤΡΑ-ΠΛΑΚΕ
Ἀπομονωτικαὶ Πλάκες «INSULITE»
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν Σουηδικῶν Αὐτοκινήτων
VOLVO

Εἰδικὸν τμῆμα ἀναπτύξεως ἐμπορικῶν σχέσεων Σκανδιναϊκῶν Χωρῶν—Ἐγγὺς Ἀνατολῆς

Τηλ)καὶ Διευθύνσεις :

Ναυτικοῦ Τμήματος ΣΝΕΑΛ
Τμήματος Ναυλώσεων ΕΥΣΕΝ
Ἐμπορικοῦ Τμήματος ΕΛΚΟ
Ἀποθηκῶν ΕΥΓΕ

Τηλέφωνα :

Διευθύνσεως καὶ Γραφείων : 41.331, 41.332
Διαχειρίσεως Ἀποθηκῶν : 40.747, 41.621 καὶ 42.880

ΝΟΜΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ

Ἡ συναλλαγαγματικὴ εἶναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ὀργάνων τῆς πίστεως καὶ τῆς μετακινήσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ πλούτου.

Ἡ χρησιμότης καὶ ἡ σημασία της ηὔξησε τεραστίως εἰς τὴν ἐποχήν μας, ὅτε μὲ τὴν καταπληκτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἀνεπτύχθη εἰς τὸ ἔπακρον ἡ ἐπιμιξία τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἀνάπτυξις δὲ αὕτη καὶ ἡ μεγάλη χρῆσις τῆς συναλλαγματικῆς ὡς μέσου πληρωμῆς καὶ ἐξυπηρετήσεως τῆς πίστεως μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῶν διαφόρων ἐθνῶν, κατέστησεν ἀπαραίτητον τὴν καθιέρωσιν ἑνιαίας νομοθεσίας μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συναλλαγματικὴν καὶ τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγήν.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμοιομόρφου εἰς τὰ διάφορα ἔθνη νομοθεσίας περὶ συναλλαγματικῆς ἠσθάνθησαν καὶ ὑπέδειξαν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου οἵ τε συγγραφεῖς, διάφοροι ἐπιστημονικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ διάφοροι διασκέψεις.

Τέλος δὲ ἐπετεύχθη ἓν μέγιστον βῆμα ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἑνοποίησιν, μέσῳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἥτις ἠργάσθη πρὸς τοῦτο μεθοδικῶς καὶ μετ' ἐπιμονῆς. Ἡ συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ διεθνὴς διάσκεψις ἀπὸ 13 Μαΐου μέχρι 7 Ἰουνίου 1930, διετύπωσε τρεῖς συμβάσεις, μίαν ἀφορῶσαν τὸ κείμενον σχεδίου ὁμοιομόρφου νόμου περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγήν, δευτέραν περιέχουσαν κανόνας ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀφορῶντας τὴν ἄρσιν τῶν συγκρούσεων τῶν νόμων τῶν διαφόρων κρατῶν, καὶ τρίτην σύμβασιν ρυθμίζουσαν τὸ θετέον ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν χαρτόσημον.

Τὰ μετασχόντα τῆς διασκέψεως ἔθνη, ὅσα ἀπεδέχθησαν τὰ πορίσματά της, ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσαγάγωσι τὸ σχέδιον τοῦ ἑνιαίου περὶ συναλλαγματικῆς νόμου, ὡς νόμον ἐσωτερικὸν παρ' ἑαυτοῖς.

Ἡ Ἑλλὰς μετασχοῦσα εἰ τὴν ἄνω διάσκεψιν, ἀπεδέχθη τὰς δύο πρώτας μόνον τῶν ἄνω συμβάσεων καὶ ἀπέκρουσε τὴν τρίτην ἀφορῶσαν τὴν χαρτοσήμανσιν τῶν τίτλων. Ἡ ἀποδοχὴ ὅμως καὶ τῶν δύο πρώτων συμβάσεων ἐγένετο ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς πραγματικῆς κυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ τῆς ἐκδόσεως ἐσωτερικοῦ νόμου ἐπιβάλλοντος τὸν ἑνιαῖον περὶ συναλλαγματικῆς νόμον. Ἡ κύρωσις τῶν συμβάσεων ἐγένετο διὰ τοῦ νόμου 5280. Εἶτα δὲ ἐξεδόθη ὁ νόμος 5325 τοῦ ἔτους 1932 διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἐκ τῆς συμβάσεως σχέδιον τοῦ ἑνιαίου νόμου τῆς συναλλαγματικῆς ἐψηφίσθη ὡς ἐσωτερικὸς νόμος, ἰσχύων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1932.

Ἡ συναλλαγματικὴ ἐχαρακτηρίσθη ἀρχῆθεν, καὶ ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη αὕτη, ὡς σύμβασις τυπικὴ καὶ ἀφῃρημένη ἢ ἀναιτιώδης. Ὁ ἐκ συναλλαγματικῆς δικαιαῦχος ἀρύεται τὰ δικαιώματά του ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου τῆς συναλλαγματικῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔχει τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὸν διαγεγραμμένον τύπον τῆς συναλλαγματικῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν ἐν τῇ ἀντιλήψει τοῦ δικαίου, διότι ὁ κανὼν εἶναι ὅτι πᾶσα σύμβασις καὶ ἐνοχὴ εἶναι αἰτιώδης καὶ θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ ἰσχυρὰ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀληθὴς καὶ νόμιμος ἡ αἰτία ἐξ' ἧς ἀπέρρευσεν. Ὁ προορισμὸς ὅμως τῆς συναλλαγματικῆς, ὡς μέσου πληρωμῆς, πίστεως καὶ μεταφορᾶς κεφαλαίων, ἐπέβαλε τὴν παραδοχὴν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἐκ ταύτης ἀπορρεούσης ἐνοχῆς, ὡς ὅλως τυπικῆς καὶ ἀναιτιώδους, καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ ὁ τελικὸς δικαιοῦχος κομιστής της, ὅστις δυνατὸν νὰ εἶναι δέκατον κατὰ σειρὰν πρόσωπον, ἐξ ἐκείνων δι' ὧν διῆλθεν ἡ συναλλαγματική, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχον μὲ τὸν ἐκδότην καὶ τὸν ἀποδέκτην, διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ εὑρεθῇ πρὸ τοῦ ὑποχρέου ἀρνουμένου τὴν πληρωμήν, λόγῳ τοῦ ὅτι οὗτος ἔχει ἐνστάσεις κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκδότου, ἢ τοῦ ἀρχικοῦ κομιστοῦ, ἂν ὁ ἀρχικὸς κομιστὴς εἶναι διάφορος τοῦ ἐκδότου. Ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν ἐπιβάλλει ὅπως ὁ καλῆς πίστεως κομιστής, εἶναι βέβαιος ὅτι οὐδεμία ἀξίωσις καὶ ἔνστασις θὰ τῷ προβληθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ, εἰ μὴ μόνον αἱ προκύπτουσαι ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου τῆς συναλλαγματικῆς καὶ αἵτινες ἐμφανεῖς οὖσαι, δύνανται νὰ διαπιστωθῶσιν ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τίτλου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ὡρισμένα τυπικὰ στοιχεῖα, ἀποτελοῦνται τὰ ἐμφανῆ σημεῖα δι' ὧν προσδιορίζεται ὁ τίτλος ὡς συναλλαγματική, ἐθεωρήθησαν ἀπαραίτητα ἐν τῇ συναλλαγματικῇ, καὶ εἰς τὴν ὕπαρξιν καὶ κανονικὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ἀπεδόθη πάντοτε μεγάλη σημασία, ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ νὰ γίνηται δεκτὸν ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτῶν ἢ ἡ πλημμελὴς ἀναγραφή των, ἀπεστέρει τὸν τίτλον τῆς ἰδιότητος καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς συναλλαγματικῆς.

Τὸ προγενέστερον δίκαιον δὲν ἀνέγραφε ρητῶς τοιοῦτόν τι, τὸ εἶχεν ὅμως δεχθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ νομολογία. Ὁ νέος νόμος καθιέρωσε τοῦτο διὰ ρητῶν διατάξεών του καὶ προσδιώρισε ἐπακριβῶς τὰ τυπικὰ στοιχεῖα τῆς συναλλαγματικῆς.

Τὰ τυπικὰ στοιχεῖα τῆς συναλλαγματικῆς ἀναγράφονται ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 5325. Εἶναι δὲ ταῦτα: 1) Ἡ ὀνομασία «συναλλαγματική» καταχωριζομένη ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένη ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐν ᾗ συντάσσεται ὁ τίτλος. 2) Ἡ ἁπλῆ καὶ καθαρὰ ἐντολὴ περὶ πληρωμῆς ὡρισμένου ποσοῦ. 3) Τὸ ὄνομα ἐκείνου ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (τοῦ πληρωτοῦ) 4) Ἡ σημείωσις τῆς λήξεως. 5) Ἡ σημείωσις τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. 6) Τὸ ὄνομα ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή. 7) Ἡ σημείωσις τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ 8) Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐκδίδοντος τὴν συναλλαγματικήν.

Τὰ τυπικὰ στοιχεῖα, προσδιοριζόμενα μὲ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἀρίθμησιν εἰς τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα συναλλαγματικῆς, εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Συναλλαγματικὴ διὰ δραχ. 10.000. Λῆξις τῇ 31)12)36.

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936 [ἢ μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ σήμερον κλπ.] (4)] δυνάμει κῆς παρούσης μόνης συναλλαγματικῆς(1), πληρώσατε δραχμὰς δέκα χιλιάδας (2), εἰς διαταγὴν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Χ. Δ. (6) καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Κατ)μα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (7), δι' ἴσον ποσὸν ὅπερ ἐλάβετε εἰς ἐμπορεύματα.

Πρὸς τὸν κ. Α. Κ. (3)

εἰς Πειραιᾶ (5)

Ἀθῆναι τῇ 1 Ἰουνίου 1936(7)

(ὑπογρ. ἐκδότου)

Χ. Δ. (8)

Δεκτὴ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 5)6)1936

Ταῦτα εἶναι τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δέον νὰ περιέχῃ ἡ συναλλαγματικὴ ἵνα εἶναι ἔγκυρος ὡς τοιαύτη. Ὁ τίτλος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐλλείπει ἓν τῶν ἄνω στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική. Ὁ νόμος τὸ λέγει ρητῶς εἰς τὸ ἄρθρον 2, δεχόμενος μόνον τὰς ἑξῆς ἐξαιρέσεις. α) Ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως. Ἐὰν δὲν σημειοῦται λῆξις, ἡ συναλλαγματικὴ θεωρεῖται πληρωτέα ἐν ὄψει. β) Ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς. Ἐὰν δὲν σημειοῦται τόπος πληρωμῆς θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἀναφερόμενος, ὅστις θεωρεῖται συγχρόνως καὶ ὡς τόπος τῆς κατοικίας του καὶ γ) ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως Ἐὰν δὲν ἀναγράφεται, ὡς τόπος τῆς ἐκδόσεως θεωρεῖται ὁ σημειούμενος παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Πλὴν τῶν περιπτώσεων τούτων, καθ' ἃς συγχωρεῖται ἡ ἔλλειψις τῶν στοιχείων—κατ' οὐσίαν δηλαδὴ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις διότι τὰ ἐλλείποντα στοιχεῖα ὑποκαθιστᾷ ὁ νόμος δι' ἄλλων ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων—εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἐλλείψεως τινὸς τῶν τυπικῶν στοιχείων, ὁ τίτλος δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική Ἡ συνέπεια εἶναι ὅτι ἡ ἐκ τοῦ τοιούτου τίτλου ἐνοχὴ δὲν ἀπολαμβάνει τῶν προνομιακῶν ὄντως πλεονεκτημάτων, οὐσιαστικῶν καὶ δικονομικῶν, ἅτινα ὁ νόμος ἀναγνωρίζει εἰς τὴν συναλλαγματικήν.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἔγγραφον τὸ ἔχον τὰς ἐλλείψεις εἶναι παντελῶς ἄκυρον καὶ οὐδὲν ἀποδεικνύει, ἀλλ' ὅτι δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική, ἑπομένως δύναται νὰ ἰσχύῃ ὡς ἄλλο ἔγγραφον. Πάντως ὅμως ἀπαιτεῖται προσεκτικὴ ἐξακρίβωσις τῶν τυπικῶν στοιχείων ἐν ἑκάστῳ ἐγγράφῳ συναλλαγματικῆς, διότι ἄλλως, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου, ὅπερ εἶναι ἄκυρον ὡς συναλλαγματική, δὲν εἶναι πάντοτε εὐχερὴς καὶ βεβαία ἡ εἴσπραξις τῆς ἀπαιτήσεως, καθ' ὅσον πλὴν τοῦ ὅτι τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ εἶναι συντεταγμένον καθ' ὡρισμένον ἀποδεικτικὸν τύπον, ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις ὁ νόμος, ἐπὶ πλέον, κατὰ τῆς ἐκ τοιούτου ἐγγράφου ἐνοχῆς, ἀντιτάσσονται πᾶσαι αἱ ἐνστάσεις ἃ ὁ πληρωτὴς ἔχει ἔκ τε τοῦ ἐγγράφου καὶ κατὰ τοῦ ἀρχικοῦ δικαιοπαρόχου, ἐν ᾧ ἐτὶ συναλλαγματικῆ, κατὰ κανόνα μόνον αἱ ἐνστάσεις, αἱ ἐκ τοῦ τίτλου πηγάζουσαι καὶ αἱ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ τελευταίου κομιστοῦ δυνάμεναι τυχὸν νὰ προβληθῶσιν, ἀντιτάσσονται, καὶ αὗται μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκκαθαρισμέναι, δηλ. ἀποδεικνύονται ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα.

Ὡ πρῶτον στοιχεῖον ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν μνείαν τοῦ ὅρου «συναλλαγματικὴ» ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου. Ἡ διάταξις εἶναι σαφής. Ὁ ὅρος «συναλλαγματικὴ» πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ κείμενον αὐτοῦ, δηλ. εἰς τὸν τύπον τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν. (Μετὰ μῆνας τρεῖς ἀπὸ σημερον πληρώσατε δυνάμει τῆς παρούσης μόνης συναλλαγματικῆς...). Ἐὰν ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἐκτὸς τοῦ κειμένου, π. χ. εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα (Συναλλαγματικὴ διὰ δραχ....) ἢ κάτωθι τοῦ ἐγγράφου, ἢ πλαγίως ἢ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος, ὑπάρχει ἔλλειψις τοῦ στοιχείου τούτου καὶ ὁ τίτλος δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική. Ἴσως σκεφθῇ τις ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι ὑπεράγαν αὐστηρὰ ὅταν ἡ ὀνομασία τῆς συναλλαγματικῆς δὲν εἶναι μὲν ἐν τῷ κειμένῳ ἀλλὰ πάντως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου καὶ κατὰ τρόπον ἐμφανῆ, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ παραπλανηθῇ, ὅπως π. χ. ὅταν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι. Ὁ νόμος ὅμως εἶναι σαφὴς ὥστε νὰ μὴ δύναται οἱαδήποτε ἑρμηνεία, ὅσον καὶ ἂν στηρίζεται ἐπὶ λογικῆς βάσεως, νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν ἔννοιάν του. Ἄλλως τε εἴπομεν ὅτι τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συναλλαγματικῆς εἶναι ἡ αὐστηρὰ τυπικότης (Βλ. Ἀναστασιάδη Πιστωτ. Τίτλοι σελ. 70 σημ. 23).

Τὸ ζήτημα ἐγεννήθη καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἀποφανθοῦν ἐπ' αὐτοῦ τὰ δικαστήρια. Ἐκδοθεῖσα δικαστικὴ ἀπόφασις παρεδέχθη ἄκυρον τὴν συναλλαγματικὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ὀνομασία της εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα καὶ ὄχι ἐν τῷ κειμένῳ (βλ. ἀπόφ. Πρωτοδ. Ἀθηνῶν 10590)1933 ἐν Θέμ. ΜΕ' σ. 745 καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν σύμφωνα σχόλια τοῦ καθηγητοῦ κ. Η. Ἀναστασιάδη). Ἐν τούτοις ἐπὶ ὁμοίας περιπτώσεως τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἀπεφάνθη ἀντιθέτως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1518)1935 ἀποφάσεώς του, ἐκδοθείσης μὲ μειοψηφίαν, δεχθὲν ὅτι συναλλαγματικὴ φέρουσα τὴν ὀνομασίαν «συναλλαγματικὴ» ἐν ἀρχῇ τοῦ τίτλου ὡς ἐπίγραμμα, «Συναλλαγματικὴ διὰ δραχμὰς...» καὶ ὄχι ἐν τῷ τύπῳ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, εἶναι ἔγκυρος, καθ' ὅσον καὶ οὕτω πληροῦται ἡ ἀξίωσις τοῦ νόμου, διότι καὶ τοῦτο, τὸ ἐπίγραμμα, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὅλου κειμένου τοῦ τίτλου.

Ἄλλο στοιχεῖον εἶναι ἡ ἐντολὴ πληρωμῆς ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ. Ὁ νόμος λέγει ὅτι αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἁπλῆ καὶ καθαρὰ δηλ. ἄνευ ὅρου τινὸς ἢ ἐπιφυλάξεως ἢ περιορισμοῦ. Ἐπίσης τὸ χρηματικὸν ποσὸν πρέπει νὰ εἶναι ὡρισμένον ἀριθμητικῶς καὶ δύνατοι νὰ ἀναγράφηται εἴτε δι' ἀριθμῶν εἴτε διὰ γραμμάτων. Ἐν ᾗ περιπτώσει γράφεται δι' ἀμφοτέρων καὶ ὑπάρχει διαφορά, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ διὰ γραμμάτων ἐκφραζόμενον.

Ἡ σημείωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ πληρωτοῦ δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον αὐτοῦ.

Ἡ ἀναγραφὴ τῆς λήξεως εἶναι οὐσιώδης, ἐὰν ὅμως ἐλλείπει, ἡ συναλλαγματικὴ θεωρεῖται ἐν ὄψει Ὁμοίως ἔχει ὁρίσει ὁ νόμος, διὰ τὸν τόπον τῆς πληρωμῆς καὶ τῆς ἐκδόσεως, δεχόμενος ὅτι ὅταν οὗτοι δὲν σημειοῦνται, θεωροῦνται ὡς τοιοῦτοι τόποι οἱ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ καὶ τοῦ ἐκδότου σημειούμενοι.

Ἕτερον οὐσιῶδες στοιχεῖον εἶναι τὸ ὄνομα ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή. Πρέπει νὰ ἀναγράφηται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ. Ζήτημα γεννᾶται εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται εἰς διαταγὴν τοῦ ἰδίου τοῦ ἐκδότου, ἐὰν ἀρκεῖ ἡ καθιερωθεῖσα ὑπὸ τῆς συνηθείας πρὸ τοῦ νέου νόμου φρασις «εἰς διαταγὴν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου» ἢ ἀπαιτεῖται ἡ ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ ἐκδότου—κομιστοῦ «εἰς διαταγὴν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Μ. Δ.» Συμφωνοτέρα πρὸς τὸ ὅλον σύστημα τοῦ νόμου καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τυπικότητος, ἔσται ἡ γνώμη ὅτι δέον νὰ ἀναγράφηται πλῆρες τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ κομιστοῦ καὶ ἐκδότου, μὴ ἐξαρκούσης τῆς φράσεως «ἐμοῦ τοῦ ἰδίου» (βλ. Ἀναστασιάδη Πιστωτικοὶ τίτλοι σελ. 79) Τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ὅμως διὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης ὑπ' ἀριθ. 1518] 1935 ἀποφάσεώς του ἐδέχθη ὅτι ἀρκεῖ ἡ φράσις «εἰς διαταγὴν ἐμοῦ τοῦ ἰδίου» διὰ τὸ κανονικὸν καὶ τοῦ στοιχείου τούτου, ἐφ' ὅσον κάτωθεν τοῦ τίτλου ὑπάρχει ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐκδότου.

Τελευταῖον στοιχεῖον ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδότου, δηλ. τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου του διὰ τῆς ἰδίας του χειρός. Ἐκ τοῦ ὅτι ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδότου, δύναται νὰ συναγάγῃ τις ὅτι ὁ ἀγράμματος δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ συναλλαγματικήν. Ἐν τούτοις ὑποστηρίζεται ὅτι καὶ ἀγράμματος ἐγκύρως ἐκδίδει συναλλαγματικὴν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου (Ἀναστασιάδης Πιστωτ. Τίτλοι σελ. 83). Ἐὰν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐκδότου εἶναι πλαστή, ἡ συναλλαγματικὴ δὲν εἶναι ἄκυρος, διότι ἐξωτερικῶς τὸ στοιχεῖον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδότου ὑφίσταται, ἀδιάφορον ἂν αὕτη εἶναι πλαστή. Ὁ καλῆς πίστεως ὅθεν κομιστής, ὁ ὁποῖος κατέβαλε τὸ ἀντίτιμον παραπλανηθεὶς ἀπὸ τὸν ἔγκυρον καὶ ἀνεπίληπτον ἐξωτερικῶς τίτλον, ἔχει ἔγκυρον τίτλον συναλλαγματικῆς εἰς χεῖρας του καὶ βάσει τούτου καλῶς στρέφεται κατὰ τῶν ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέων (βλ. ἀπόφ. Ἐφετ. Παιρῶν ἐν Θέμ. ΜΖ' σ. 441). Αὐτονόητον εἶναι ὅμως ὅτι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἐπλαστογραφήθη ἡ ὑπογραφὴ οὐδόλως εὐθύνεται.

Ἕτερον τυπικὸν στοιχεῖον ἀπαραίτητον καὶ μεγάλης σημασίας, μὴ ἀναγραφόμενον ἐν τῷ νόμῳ 5325, εἶναι ἡ χαρτοσήμανσις τῆς συναλλαγματικῆς. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου (κωδικοποιημένος νόμος 4755 ἀρθρ. 40 παράγρ. 5). Δέον μάλιστα νὰ συντάσσωνται ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου (προεδρ. δ)μα τῆς 4)7 Σ)βρίου 1931 «περὶ ὑποχρεωτικῆς συντάξεως ἐγγράφων ἐπὶ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931» ἄρθρ. 1 ἀριθ. 7).

Ἡ σύνταξις των ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου μὲ ἐπίθεσιν κινητοῦ χαρτοσήμου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ὑπάρχει σφραγιστὸς χάρτης ἴσης ἀξίας (π. χ. 1 δραχμῆς) Τότε δὲ τὸ ἐπιτιθέμενον κινητὸν χαρτόσημον πρέπει νὰ διαγράφηται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τε ἐκδότου καὶ τοῦ ἀποδέκτου, τιθεμένης κατὰ μῆκος τοῦ ἐπισήματος καὶ ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ ἐγγράφου. Ἐπίσης ὁμοίως γράφεται ἐπὶ τοῦ ἐπισήματος ὑπὸ τοῦ ἐκδότου καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως. Ἀπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 40 παραγρ. 5 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου συνάγεται κατ' ἀντιδιαστολήν, ὅτι τὸ κείμενον τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ εἶναι οὕτω γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ὥστε αἱ σφραγῖδες τούτου νὰ κεῖνται ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ τοῦ κειμένου, εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν γεγραμμένων στίχων

Τὸ στοιχεῖον τῆς χαρτοσημάνσεως εἶναι μεγάλης σημασίας διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς συναλλαγματικῆς καὶ δέον νὰ τηρεῖται, διότι ἡ παραβίασίς του ἐπάγεται βαρείας συνεπείας. Ἡ κατὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου συντεταγμένη συναλλαγματικὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, εἶναι ἀνεπίδεκτος διαμαρτυρήσεως, δὲν παρέχει εἰς τὸν κομιστὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, ἐπὶ ἀποδεδεγμένης δὲ συναλλαγματικῆς οὔτε κατὰ τοῦ ἐκδότου, κηρυσσομένης μάλιστα ἀκύρου πασης ἐναντίας πρὸς τὰς ἐκπτώσεις ταύτας συμφωνίας. Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ γραφῇ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος ἀξίας σφραγιστοῦ χαρτου, αἱ ἀνωτέρω ἐπιζήμιοι συνέπειαι ἀίρονται ἐὰν προσαρθῇ πρὸς χαρτοσήμανσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ἐπιθέτει τὸ ἐλλεῖπον τέλος καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον πρόστιμον, ἔκτοτε δὲ ἡ συναλλαγματικὴ καθίσταται ἔγκυρος ὡς ἐὰν ἀπ' ἀρχῆς εἶχε χαρτοσημανθῇ κανονικῶς. Διὰ τὸ ἐλλεῖπον τέλος καὶ τὸ πρόστιμον εὐθύνονται ἀλληλεγγύως ὁ ἐκ ὀπίσω, οἱ ὀπισθογράφοι, ὁ τριτεγγυητής, ὁ ἀποδέκτης καὶ ὁ κομιστής. Ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων χαρτοσήμανσιν, ἰσχύουν τὰ ἑξῆς: Ἐὰν ὁ τίτλος προσαχθῇ οἱονδήποτε ὑπὸ τοῦ κατόχου πρὸς χαρτοσήμανσιν ἐνώπιον οἱουδήποτε οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοῦ Κράτους,

ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ - ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ;

Ὑπὸ **HARTLEY WITHERS**

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως ἀπασχολεῖ τὸ πνεῦμα πάντων, ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ νομισματικὰ προβλήματα καὶ διὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας των ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν. Χάρις εἰς τὰς ὑφισταμένας ὁμαλὰς κοινωνικὰς συνθήκας καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐπαρκῆ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην, ἡ Ἀγγλία ἔταμε τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν μερικὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, ἀνόρθωσιν ἀτελῆ βεβαίως, ἀλλὰ καλύτερον τοῦτο παρὰ τίποτε, καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, παρέσυρεν αὕτη πολλὰ ἄλλα ἔθνη, συμπεριλαμβανομένων τῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν της.

Πλὴν ὅμως πλῆθος ὁλόκληρον προφητῶν, δὲν παύουσι νὰ μᾶς λέγουσιν ὅτι ὁ ρυθμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ καὶ ὅτι αὕτη δὲν θὰ ὁλοκληρωθῇ πρὶν ἢ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον, στραγγαλιζόμενον ἤδη ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐθνικισμοῦ, ἀφεθῇ νὰ κινηθῇ πάλιν, ὡς ἄλλοτε, καθ' ὃν τρόπον ῥέει εἰς εὐρὺς ποταμός.

Ἐπὶ πλέον λέγουσιν ὅτι τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ, πρὶν ἢ ἐπιτευχθῇ ἡ σταθεροποίησις τῶν κυριωτέρων νομισμάτων. Ἐὰν τὰ πράγματα οὕτως ἔχουσιν, διατί ἄρα γε οἱ κυβερνῆται τῶν διαφόρων χωρῶν δὲν ἐπιλαμβάνονται τοῦ ζητήματος καὶ δὲν ῥυθμίζουσι τοῦτο κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον; Ἐὰν περιμένουσι πρῶτον νὰ αἰθριάσῃ ὁ πολιτικὸς ὁρίζων διὰ νὰ τὸ πράξωσι, ἀπατῶνται ἐπικινδύνως. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εἰρήνην καὶ εἰς τὴν ψυχικὴν εὐδιαθεσίαν, θὰ εἶναι ἡ διὰ τῆς ἀναζωογονήσεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ἐπάνοδος τῆς εὐημερίας. Οἱ συναλλαγματικοὶ περιορισμοὶ καὶ ἡ πτωχεία, ἣν οὗτοι συνεπάγονται, εἶναι οὐ μόνον ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ καὶ αἴτιον ἰσχυρότατον τῆς διεθνοῦς ἀνησυχίας. Ἐὰν ἡ σταθεροποίησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν πρῶτον τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πνευματικὴν ἠρεμίαν διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν ταύτην, διότι τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐπερίμενε νὰ σταματήσῃ ἡ βροχὴ διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν ὀμβρέλλαν του.

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΚΑΝΩΝ

Μεγάλην σημασίαν ὅμως ἔχει τὸ τί ἐννοοῦμεν λέγοντες σταθεροποίησιν. Ὑπὸ τινα ἔννοιαν, σταθεροποίησιν ἔχομεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ ἐτους καὶ πλέον. Ἡ τελευταίως δημοσιευθεῖσα ἔκθεσις τῆς Τραπεζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἀρχίζει μὲ την οιαβεβαίωσιν ὅτι η ἐπιτευχθεῖσα ἐσχάτως σταθεροποίησις τῶν συναλλαγμάτων ἔχει εὐρυτάτην ἔκτασιν: «Τὸ ἀμερικανικὸν δολλάριον, ἡ Τσεχοσλοβακικη κορῶνα, ἡ Belga, το Gulder τοῦ Dangig συνεδέθησαν πάλιν ἀμέσως μὲ τὸν χρυσόν, καὶ μολονότι αἱ κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Βελγίου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλωσιν ἐντὸς ωρισμένων ὁρίων τὴν περιεκτικότητα εἰς χρυσὸν τῶν νομισμάτων των, χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν ἔκαμον, ἡ Belga μάλιστα ἔχει ὁριστικῶς σταθεροποιηθῆ ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως 1936. Εἴς τινας ἄλλας χώρας τὰ συναλλάγματα διετηρηθησαν εἰς σταθερὰν σχέσιν μὲ τι χρυσοῦν νόμισμα.... Οὕτω διάφορα νομίσματα συνεδέθησαν μὲ την στερλίναν, π. χ. τὰ νομίσματα τῶν χωρῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ τὰ νομίσματα τῶν Σκανδιναυϊκῶν Χωρῶν, τῆς Φιλανδίας, τῆς Ἐσθονίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ἰαπωνίας καί τινων ἄλλων Νοτιοαμερικανικῶν χωρῶν. Διὰ τὴν ὁμάδα ταύτην ὁ ἔλεγχος, ὃν ἐξασκεῖ ἀπὸ τοῦ 1932 τὸ ἱδρυθὲν τότε ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ Exchange Equalisation Account ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν.... Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1935 αἱ μεγαλύτεραι διακυμάνσεις τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἐν Λονδίνῳ δὲν ὑπερέβησαν τὰ 2%, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐντὸς στενωτάτων ὁρίων ἡ εἰς χρυσὸν ἀξία τῆς στερλίνας διετηρήθη σταθερά». Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρις ὅτου φθάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ἀρκετὰ περίεργον διὰ πολλούς, «ὅτι χῶραι ἡ συνολικὴ ἐμπορικὴ κίνησις τῶν ὁποίων ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ 85 ο)ο τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς κινήσεως ἀπήλαυσαν ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος τὰ ἀγαθὰ τῆς de facto σταθεροποιήσεως τῶν συναλλαγμάτων».

Τοῦτο ἆρά γε εἶναι ἀρκετὸν καὶ αὐτὸ ἐννοοῦμεν λέγοντες σταθεροποίησιν; Εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐνθυμοῦνται τὴν προπολεμικὴν ἐποχήν, ὅταν ἦτο δυνατὸν ἢ ἐνομίζετο δυνατὸν νὰ ὑπολογίζῃ τις ἐπὶ πολυετοῦς σταθερότητος τῶν συναλλαγμάτων, ἡ «de facto αὕτη πρακτικὴ σταθερότης» θὰ φαίνεται ἴσως ὡς μηδαμινὸν πρᾶγμα ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν καὶ μελλοντικῶς ἐξησφαλισμένην σταθερότητα, ἥτις ἐπέτρεπε τὴν σύναψιν ἐμπορικῶν συμβάσεων πολυετοῦς ἰσχύος καὶ δανείων συχνὰ πεντηκονταετοῦς καὶ ἐνίοτε ἑκατονταετοῦς προθεσμίας χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀνησυχίαν δι' ἐνδεχομένας συναλλαγματικὰς διακυμάνσεις. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνομίζετο ὅτι αἱ διακυμάνσεις αὗται ἦτο δυνατὸν νὰ τηρηθῶσιν ἐντὸς τόσων στενῶν ὁρίων ὥστε ἄνευ τινος κινδύνου νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀμελητέαι, χάρις εἰς την εὐεργετικην ἐπίδρασιν τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ὃν σήμερον τινὲς ἐπηρμένοι δοκησίσοφοί μας θεωροῦσιν ὡς ἐκπεσὸν εἴδωλον βαρβάρου ἐποχῆς, καὶ ὅστις ἐν τούτοις ἀπετέλει τότε τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον πρὸς ἐντατικωτέραν κίνησιν τῶν τε ἐμπορευμάτων καὶ κεφαλαίων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν. Οἱ «ὑμνηταὶ οὗτοι τοῦ παρελθόντος», ὁσάκις ὁμιλοῦν περὶ σταθεροποιήσεως, ἐννοοῦν σταθεροποίησιν ἐπὶ χρυσῆς βάσεως, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐπάνοδον τῶν κυριωτέρων χωρῶν εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα, τροποποιημένον καὶ μεταβεβλημένον βάσει τῆς προσφάτως κτηθείσης πείρας, πάντως ὅμως ἐπαρκῶς ὅμοιον πρὸς τὸν παλαιὸν χρυσοῦν κανονα, οὕτως ὥστε διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ ἐπιτευχθῇ σταθερότης πολὺ μεγαλυτέρα τῆς ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ὑφισταμένης de facto τοιαύτης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐπιθυμοῦν εἶναι μία λογικη ἐξασφάλισις διὰ τὸ μέλλον.

Γενικῶς πάντες παραδέχονται ὅτι σταθερότης τῶν συναλλαγμάτων δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἄνευ ἐπανόδου εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα. Τοῦτο διεκηρύχθη ἤδη ὡς ἀξίωμα ἐν λόγῳ ἐκφωνηθέντι ἐνώπιον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὑπὸ τοῦκ. Leon Fraser, ἀντιπροέδρου τῆς First National Bank of New York. Διὰ τοῦ ὅρου «Σταθεροποίησις» νοοῦμεν, εἶπεν οὗτος, τὴν ἀνασυγκρότησιν διεθνοῦς νομισματικοῦ συστήματος βασιζομένου ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ... συστήματος, ἑδραζομένου ἐπὶ τοῦ μόνου πολυτίμου μετάλλου, ὅπερ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἀναγνωρίζει ὡς τοιοῦτον καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκτήσῃ». Εἰς ἐπίρρωσιν δὲ τῶν λεγομένων του ἀνέφερεν ὅ,τι ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας εἶπε δημοσίᾳ, συμφωνῶν μὲ τὴν ὁμόθυμον γνώμην τῆς Παμβρεττανικῆς Διασκέψεως τῆς Ottawa, ὅτι ἡ ἀνασύστασις ἑνὸς ἑδραίου χρυσοῦ κανόνος ἔδει νὰ ἀποτελέσῃ τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς νομισματικῆς μας πολιτικῆς. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτου θὰ ἤρκει, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Fraser, ὀλίγοι δὲ μόνον δύνανται νὰ ἰσχυρισθῶσι τὸ ἐναντίον, θὰ ἤρκει ἡ σύναψις μιᾶς συμφωνίας μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν συντρόφων της τοῦ Bloc τῆς Στερλίνας, καὶ τῆς ὁμάδος τοῦ χρυσοῦ. Ἡ Washington, προσέθεσε, ἀναφέρων καὶ σχετικὴν δήλωσιν τοῦ κ. Cordell Hull, εἶναι ἑτοίμη νὰ προβῇ εἰς τὴν σταθεροποίησιν καὶ τὸ κύριον πρόσκομμα εἶναι νῦν ἡ Μεγάλη Βρεττανία.

ΤΟ ΣΚΟΝΤΑΠΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΑΙΟΝ ΜΠΛΟΚ

Δὲν πρέπει νὰ ἀπορῇ κανεὶς διατὶ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς σημερινῆς καταστάσεως νεύρων ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ διστάζει νὰ ἀνασυνδέσῃ την στερλίναν μὲ τὸν χρυσόν: Πιθανῶς νὰ ἐμεγαλοποιήθη ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διέτρεξαν ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἐκεῖνα νομίσματα τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν καταφύγιον εἰς Λονδῖνον. Τὸ ὅτι τὰ κεφάλαια ταῦτα θὰ φύγουν πάλιν διὰ μιᾶς ἐξ Ἀγγλίας ἂν ἡ σταθεροποίησις πραγματοποιηθῇ καὶ θὰ ἐπιστρέψωσιν οἴκοι δὲν φαίνεται πιθανόν. Καὶ τοῦτο διότι ὑπῆρχον οὐ μόνον ὁ φόβος νομισματικῆς ἀναστατώσεως ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος πολιτικῶν περιπλοκῶν—φόβος ἐνδεχομένου πολέμου, φόβος τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς φορολογίας—ὡς καὶ διάφοροι ἄλλοι κίνδυνοι, οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσουν ὑφιστάμενοι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν σταθεροποίησιν. Ὁπωσδήποτε μέχρις ὅτου τὰ κράτη τῆς Ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης ἀνακτήσωσι τὴν πνευματικὴν ἠρεμίαν των, δικαιολογούμεθα ἡμεῖς οἱ Ἄγγλοι νὰ εἴμεθα προσεκτικοί.

Ἔτι δὲ μᾶλλον δικαιολογούμεθα νὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ ὅταν βλέπωμεν τὴν Ἀμερικήν, τῆς ὁποίας τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν ρυθμίζει ἤδη κατὰ βούλησιν εἷς τολμηρότατος καὶ ἐμπειρικῶς δρῶν Πρόεδρος ἔχων ὡς συμβούλους τοὺς ἀπομείναντας ἐκ τοῦ χρεωκοπήσαντος θεωρητικοῦ «Trust τῶν ἐγκεφάλων». Αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Fraser παρεδέχθη ὅτι πρὶν ἢ ἀποκατασταθῇ ὁ χρυσοῦς κανών, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δέον νὰ κάμωσιν ὡρισμένας ἀπαραιτήτους παραχωρήσεις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης. Μεταξὺ ἄλλων, δέον αὗται νὰ καταστήσωσι νόμιμον καὶ ὑποχρεωτικὸν τὸ σύστημα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρυσοῦ διὰ τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, ὅπερ ἤδη αὐθαιρέτως ῥυθμίζεται ὑπὸ τῆς ἀνεξελέγκτου ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, νὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαιώματος μειώσεως τῆς εἰς χρυσὸν περιεκτικότητος τοῦ Δολλαρίου κατὰ 16 ο)ο ἀκόμη, νὰ περιορίσωσι τὰς ἀτασθαλίας τῆς πολιτικῆς των ἐπὶ τοῦ ἀργύρου, νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὰς ἀνευθύνους καὶ ἀντιφατικὰς νομισματικὰς, ἐνεργείας των, καὶ νὰ τηρήσωσιν ὑγιεστέραν φορολογικὴν καὶ δημοσιοοικονομικὴν πολιτικήν, πλησιάζουσαν μᾶλλον πρὸς τὴν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας παρὰ πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας.

Πότε ἆρα γε ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικήν της καὶ νὰ ζήσῃ τιμίως, ἡ δὲ ἀπόφασίς της αὕτη θὰ εἶναι ἆρα γε τόσον στερρὰ καὶ ἀκλόνητος ὥστε νὰ κάμῃ ὅλον τὸν κόσμον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀπὸ νομισματικῆς ἀπόψεως, ἀπέπλυνεν αὕτη ὁριστικῶς τὸν παλαιὸν ῥῦπον; Ἐὰν δυνηθῇ κανεὶς νὰ ἀπαντήσῃ πότε ἀκριβῶς θὰ συμβῇ τοῦτο, τότε κατὰ τὴν γνώμην ἐπιφανοῦς Ἀμερικανοῦ Τραπεζίτου, θὰ καταστῇ δυνατὸν καὶ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἂν διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἑνὸς ἀποτελεσματικῶς δρῶντος χρυσοῦ κανόνος ἡ σταθεροποίησις θὰ εἶναι κατορθωτή.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, εἶναι δυνατὸν νομίζομεν νὰ ἐπιχειρηθῇ μετ' οὐ πολὺ ἡ δημιουργία ὑποκαταστάτου τινὸς ἀπομιμήσεως τοῦ χρυσοῦ κανόνος, ἐχούσης τὴν δύναμιν νὰ μεταβάλλῃ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὴν περιεκτικότητα εἰς χρυσὸν τῶν διαφόρων νομισμάτων. Ἄδηλον πάντως εἶναι κατὰ πόσον τὸ μέτρον τοῦτο θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης.

ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐλλεῖπον τέλος, προσθέτως δὲ εἰς τὴν πληρωμὴν α) προστίμου ἴσου πρὸς τὸ διπλασιον τοῦ τέλους, ἐὰν προσάγεται ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, β) προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους ἐὰν προσάγεται μετὰ παρέλευσιν 3 μηνῶν οὐχὶ ὅμως καὶ 1 ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του καὶ γ) προστίμου ἴσου πρὸς το πενταπλάσιον τοῦ τέλους ἐὰν προσάγεται μετὰ τὴν πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του

Ἐὰν ὅμως ὁ τίτλος δὲν προσαχθῇ οἴκοθεν πρὸς χαρτοσήμανσιν, ἀλλ' ἡ παράβασις ἀνακαλύπτεται καὶ ἐξακριβοῦται ὑπὸ τῆς δημοσίας ἀρχῆς, τότε ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος τέλους καὶ προσθέτου προστίμου οὐχὶ ὀλιγωτέρου τοῦ διπλασίου καὶ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ δεκαπλασιου τοῦ τέλους, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐφόρου.

Τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰς ὃ ὑπόκεινται αἱ συναλλαγματικαὶ εἶναι τὸ τῆς ἐμπορικῆς κλιμακος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄνω χαρτοσήμανσιν ὑπόκεινται αἱ συναλλαγματικαί, ἐφ' ὅσον ἐκδίδονται ἐν Ἑλλάδι. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδοθεισῶν καὶ εἰσαγομένων ἐν Ἑλλάδι, ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, ἡ ἀποδοχή, ἂν γίνωνται ἀποδεκταὶ ἐν Ἑλλάδι, ἄλλως ἡ ὀπισθογράφησις ἢ τριτεγγύησις, καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ τοιούτων ἡ ἐξόφλησίς των. Ἐὰν οὔτε ἐξόφλησις λαμβάνει χώραν, ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὅταν αὗται προσάγονται πρὸς διαμαρτύρησιν, χαρτοσημαινόμεναι πρὸ τῆς διαμαρτυρήσεως.

Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμεναι συναλλαγματικαὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ τὰ ἄνω τέλος χαρτοσήμου, κατὰ τὴν ἔκδοσίν των. Μετὰ ταύτην καὶ τὴν κανονικὴν χαρτοσήμανσιν, ἡ ἀποδοχή, αἱ ὀπισθογραφήσεις, τριτεγγυήσεις καὶ αἱ ἐξοφλήσεις των, εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται, ἐφ' ὅσον γράφονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐὰν ὅμως γράφονται ἐπὶ χωριστοῦ ἐγγράφου ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν πέντε. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἐν ἀλλοδαπῇ ἐκδοθείσας καὶ εἰσαγομένας ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν εἰς κανονικὴν χαρτοσήμανσιν κατὰ τὰ προλεχθέντα.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα περὶ συναλλαγματικῆς ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν καὶ περὶ γραμματίου εἰς διαταγήν.

ΝΟΜΙΚΟΣ

Etam
ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ
ΚΑΛΤΣΕΣ - ΓΑΝΤΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 25-591
ΑΘΗΝΑΙ:
Βουκουρεστίου 8 — Ἑρμοῦ 30 — Εὐαγγελιστρίας 21
Αἰόλου 96 (Γωνία Σταδίου)
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Γεωργίου Α' 23
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Τσιμισκῆ — Βενιζέλου

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. R. BRUNET

Α') Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΓΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Δεδομένου ὅτι ἡ ἀξία τοῦ τραπεζογραμματίου ἐξαρτᾶται σήμερον, τοὐλάχιστον ἐν μέρει, ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ καλύμματος, στοιχειῶδες καθῆκον τῆς Τραπέζης εἶναι διὰ νὰ προασπίσῃ τὸ τραπεζογραμμάτιόν της, τὸ ὁποῖον εἶναι ταὐτοχρόνως καὶ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, νὰ προστατεύσῃ τὸ κάλυμμά της.

Εἶναι γνωστὸν κατὰ ποῖον τρόπον λαμβάνει χώραν ἡ φυγάδευσις τῶν κεφαλαίων. Γνωρίζομεν ἐπίσης μὲ ποῖα κλασσικὰ καὶ στερεότυπα μέσα δύνανται γενικῶς τὰ ἐκδοτικὰ ἱδρύματα νὰ τὴν σταματήσουν.

Ἡ φυγάδευσις γίνεται μὲ τέσσαρας τρόπους:

1ον) Οἱ ἰδιῶται παρουσιάζουν τὰ τραπεζογραμμάτιά των εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας καὶ ζητοῦν νὰ τὰ ἀνταλλάξουν μὲ χρυσὰ νομίσματα. Ἡ Τράπεζα δύναται νὰ μὴ τὰ ἀνταλλάξῃ, ἀλλὰ παραδίδει τὸν χρυσὸν ὑπὸ μορφὴν ράβδων 411 οὐγγιῶν ἀξίας 212.000 φράγκων.

2ον) Οἱ ἰδιῶται ἀγοράζουν ξένα χρεώγραφα τῶν ὁποίων τὰ τοκομερίδια εἶναι πληρωτέα εἰς £, εἰς $, εἰς φλωρίνια, καὶ τῶν ὁποίων ἡ χρηματιστηριακὴ ἀξία θὰ ἀνήρχετο κατὰ ἀντίστροφον λόγον τῆς χαλαρώσεως τοῦ φράγκου. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων τίτλων, τῶν ἐγγεγραμένων εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων, εἶναι περιωρισμένος καὶ ἀνέρχονται ταχέως εἰς ἀσυμφόρους τιμάς.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κανονικὰ μέσα καὶ ὡς βλέπομεν εἶναι καὶ ἐκτάσεως περιωρισμένης.

3ον) Δύναταί τις ν' ἀγοράσῃ ἐπίσης ξένα τραπεζογραμμάτια, συναλλαγματικὰς καὶ ἐπιταγὰς ἐπὶ ξένων οἴκων, τοκομερίδια εἰς δολλάρια, λίρας κλπ...

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ arbitroge Τραπεζῖται διατηροῦν ἀποθέματα τοιούτου συναλλάγματος. Ὅταν δημιουργηθῇ νομισματικὸς πανικός, τὸ πωλοῦν ἐπὶ προθεσμίᾳ παραδοτέον ἐντὸς ἑνός, δύο ἢ τριῶν μηνῶν.

4ον) Ἀντὶ ν' ἀγοράσῃ τὶς τοῖς μετρητοῖς τὸ συνάλλαγμα ἀπὸ τὸν Τραπεζίτην, ἔστω καὶ μὲ προθεσμιακὴν παράδοσιν, ἁπλούστερον εἶναι νὰ τῷ δανείσῃ φράγκα δι' ἕνα, δύο ἢ τρεῖς μῆνας, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς τιμῆς τοῦ φράγκου τῆς ἡμέρας τοῦ δανείου καὶ ἐκείνης, ἣν θὰ ἔχῃ κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν λῆξιν.

Φυσικὰ ὁ Τραπεζίτης διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅτι ἐν περιπτώσει ζημίας τοῦ κερδοσκοποῦντος, ἡ διαφορὰ θὰ τῷ καταβληθῇ, ἀπαιτεῖ ὡς περιθώριον κατάθεσιν ἀξιῶν ἢ τίτλων ἴσων τοὐλάχιστον πρὸς τὴν διαφορὰν ταύτην. Ἐξ ἄλλου, πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸν τόκον τὸν ὁποῖον τεκμαίρεται ὅτι ἐδάνεισε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως καὶ ὁ τόκος αὐτὸς (report) δύναται νὰ εἶναι λίαν ὑψηλὸς ἐὰν αἱ αἰτήσεις συναλλάγματος εἶναι πολυάριθμοι.

Δηλαδή, ὁ Τραπεζίτης, «δανείζει φράγκα» εἰς τοὺς κερδοσκόπους ἵνα δυνηθοῦν καὶ ἀγοράσουν λίρας στερλίνας.

Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ ὥστε νὰ στερῆται φράγκων καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ἂν ὁ πανικὸς εἶναι πολὺ μεγάλος, τότε ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ζητᾶ δάνειον ἐπὶ χρηματογράφων ἢ ἐπὶ ῥάβδων χρυσοῦ. Αὐτὴ ὅθεν εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ ῥυθμιστὴς τῆς καταστάσεως. Ἂν συγκατατεθῇ νὰ δανείσῃ εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ μὲ χαμηλὸν ἐπιτόκιον, ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κεφαλαίων, ἐν περιπτώσει πανικοῦ δύναται νὰ λάβῃ ταχύτατα καταστροφικὰς διαστάσεις.

Ἐάν, ἀντιθέτως, ὑψώσῃ σημαντικῶς τὸν ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τόκον καὶ περιορίσῃ τὸν ὄγκον τῶν χορηγήσεών της, ἡ διαφυγὴ σταματᾶ ταχέως, ἔλλειψις μέσων φυγαδεύσεως (Delaisi, ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας εἰς χεῖρας 200 οἰκογενειῶν, σελ. 56—57).

Τοιοῦτον εἶναι τὸ σύστημα: Ἐὰν ὁ χρυσὸς φυγαδεύεται ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας αὐξάνει τὸν προεξοφλητικὸν τόκον τῶν δανείων χρηματογράφων καὶ ῥάβδων χρυσοῦ, καὶ ἡ διαφυγὴ σταματᾶ· κατόπιν ὅταν ὁ χρυσὸς ἑλκυόμενος ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἐπιτόκια, ἀρχίζει νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν χῶραν του, τότε ἡ Τράπεζα, κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὸ μέτρον τῆς παλιννοστήσεως, ἐπαναφέρει βαθμιαίως τὸν προεξοφλητικὸν τόκον εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον καὶ ἡ κρίσις παρέρχεται.

Ὁ μηχανισμὸς οὗτος, ἀληθὲς δόγμα ὅλων τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν, ἐφαρμόζεται πάντοτε πιστῶς ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας κάθε φορὰν ποῦ τὸ φράγκον φαίνεται ἀπειλούμενον ἀπὸ μεγάλας ἐξαγωγὰς χρυσοῦ.

Ἀλλ' ἄρά γε εἶναι ἡ μέθοδος αὕτη ἀλάνθαστος;

Θεωρητικῶς, τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ, ὑπὸ τὴν διπλῆν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα θ' αὐξήσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον εὐθὺς ὡς γίνῃ αἰσθητὴ ἡ πρώτη ἀπειλὴ τῆς κρίσεως καὶ ἐφόσον δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὴν ἀγορὰν ἀρκετὴ ποσότης flottant, ἥτις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς κερδοσκόπους νὰ μὴ λάβουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῶν Τραπεζῶν.

Εἰς τὴν πρᾶξιν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας, ἐφαρμόζουσα τὸ σύνηθες φάρμακον, ἐπέτυχε νὰ σταματήσῃ τὴν φυγάδευσιν τῶν κεφαλαίων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνήργησε μὲ μεγάλην βραδύτητα — βραδύτητα, ὡς θὰ ἴδωμεν, σκόπιμον,— δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν αἱμορραγίαν, καί, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, δὲν ἐπέτυχεν ἵνα αἱ παλιννοστήσεις, αἵτινες λογικῶς θὰ ἔπρεπε νὰ λάβουν χώραν μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου, ἐπαναφέρουν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ διαφυγὸν μέταλλον.

Τοιουτοτρόπως, ἡ μέθοδος, διὰ τοὺς ἰδίους ψυχολογικοὺς λόγους, οἵτινες ἐξηγοῦν τὴν διαφυγήν, ἀπεδείχθη μερικῶς, ἢ τοὐλάχιστον εἰδικῶς, ἀπρόσφορος.

Ἴσως εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι αἱ διακυμάνσεις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου καὶ διὰ τῆς συχνότητος καὶ τῆς εὐρύτητός των, ἐπιφέρουν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τὰς πλέον δυσαρέστους καὶ πολλάκις τὰς πλέον καταστρεπτικὰς συνεπείας.

Εἶναι εὐκολονόητον, πράγματι, ὅτι ἐὰν οἱ ἔμποροι, μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δανείζωνται ἀπὸ τὰς Τραπέζας των μὲ μεγαλείτερα τῶν ὅσων ὑπολογίζουν ἐπιτόκια, ὅλαι των αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῶν τιμῶν ἀνατρέπονται, καθόσον τὸ ἀκριβὸν χρῆμα δὲν εἶναι προσιτὸν δι' ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ περιορισμὸς δὲ τῶν πιστώσεων σταματᾶ σχεδὸν ἀμέσως τὰς ἐργασίας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὡρισμένοι οἰκονομολόγοι, ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ, διερωτῶνται ἂν μία πτῶσις τοῦ συναλλάγματος, ἀκόμη καὶ μία νομισματικὴ ὑποτίμησις, δὲν εἶναι προτιμώτεραι ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ τόκου, ἣν κανονικῶς ἐπιφέρει ἡ ἄμυνα τοῦ συναλλάγματος κατὰ τοὺς κλασσικοὺς κανόνας τῆς χρυσῆς βάσεως.

Χωρὶς νὰ συμμερίζεται πουλλοῦ γε καὶ δὴ μίαν τοιαύτην γνώμην, ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας ἐπεχείρησε καὶ συγκεκριμένως κατὰ τὸ 1935, νὰ ἰσοφαρίσῃ τὰς ἐπιζημίους συνεπείας τῶν πολὺ συχνῶν καὶ πολὺ μεγάλων διακυμάνσεων τοῦ προεξοφλητικοῦ τῆς τόκου διὰ τοῦ ὀλιγωτέρου περιορισμοῦ ἢ πρότερον τῶν πιστώσεων.

Κατὰ Φεβρουάριον, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν βραχυπροθέσμων δανείων ἐπὶ Κρατικῶν ἀξιῶν μὲ τακτὰς λήξεις οὐχὶ μικροτέρας τῶν δύο ἐτῶν, δηλαδὴ κυρίως ἐπὶ γρ)τίων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Θησαυροφυλακείου. Τοιουτοτρόπως παρεσχέθη μία λίαν σημαντικὴ διευκόλυνσις εἰς τὴν χρηματαγοράν, ἥτις εἰς ὡρισμένας στιγμὰς ἔκαμεν εὑρεῖαν χρῆσιν ταύτης.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Τράπεζα, γνωρίζουσα καλῶς τὴν σημαντικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν αἱ ἀξίαι τοῦ Θησαυροφυλακείου κατέλαβον εἰς τὴν ἀγοράν, τὰς ἐδέχετο εἰς τὰς θυρίδας της ἰσοτίμως μὲ τὰ ἐμπορικὰ γρ)τια «ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ τῇ προσήγοντο τοιαῦτα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν σχετικῶν πιστωτικῶν περιθωρίων τῶν κατόχων των» ὅπερ σημαίνει ὅτι «μόνον οἱ δυνάμενοι νὰ παράσχουν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐγγυήσεις, κρινομένας παρ' αὐτῆς ἐπαρκῶς, δύνανται νὰ ἐλπίζουν εἰς προεξόφλησιν τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν».

Ἐξ ἄλλου ἡ Τράπεζα ἦλθεν ἀρωγὸς διὰ τῶν προεξοφλήσεών της εἰς τὴν Γεωργίαν, εἴτε διὰ τῆς χορηγήσεως ἐποχιακῶν καλλιεργητικῶν δανείων εἴτε διὰ τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἑταιριῶν καὶ τῆς οἰνοπαραγωγῆς.

. . . . . .

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας διέπεται ἤδη ὑπὸ καταστατικοῦ προβλέποντος τὰ τῶν κανονισμῶν προσλήψεως, προαγωγῆς καὶ πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1) Βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ κλίμαξ

Τὰ στελέχη τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τῶν γραφείων κατατάσσονται εἰς βαθμοὺς ὧν οἱ κυριώτεροι ἀπαριθμοῦνται εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΙ	Ἐτήσιαι ἐποδοχαί	
	Ἐλάχισται Φράγκα	Μέγισται Φράγκα
Κεντρικόν:		
Δόκιμος	13200	27000
Ἐπαληθευτὴς	21000	33000
Ἀνώτερος ὑπάλληλος	26000	38000
Ὑποπροϊστάμενος ὑπηρεσίας	30000	41000
Προϊστάμενος γραφείου	36000	50000
» ὑπηρεσίας	45000	90000
Διευθυντὴς ὑπηρεσιῶν	75000	120000
Ὑποκαταστήματά:		
Δόκιμος	12000	26000
Βοηθὸς ταμείου ἢ καταστιχογράφος	15000	27000
Προϊστάμενος λογιστηρίου	17500	32000
Ταμίας	20000	38500
Ἐλεγκτὴς	22000	33000
Κεντρικὸς ταμίας	22000	48000
Ἀρχιελεγκτὴς	24000	55000
Διευθυντὴς ὑπ)ματος	35000	120000

Εἰς τὰς ἀνωτέρω παγίας ἀποδοχὰς προστίθενται, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἑνὸς μηνὸς μισθὸς ὡς δῶρον καὶ διὰ τοὺς δικαιουμένους ὑπαλλήλους, ἐπιδόματα οἰκογενειακῶν βαρῶν, χορηγούμενα εἰς κάθε τέκνον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ὡς ἑξῆς:

1.200	φράγκα	ἐτησίως	διὰ τὸ πρῶτον	τέκνον
1.500	»	»	» » δεύτερον	»
1.800	»	»	» » τρίτον	»
2.000	»	»	» » τέταρτον	»
2.400	»	»	» » πέμπτον	»

καὶ τὰ ἑπόμενα.

Ἐξ ἄλλου, οἱ Διευθυνταὶ καὶ Ταμίαι τῶν ὑπ)μάτων διαμένουν εἰς οἰκήματα τῆς Τραπέζης.

2) Κανόνες προαγωγῆς

Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι δύνανται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ καλῶν ἐκθέσεων, νὰ ἀσκήσουν πάντα τὰ καθήκοντα καὶ νὰ διατρέξουν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς σταδιοδρομίας τοῦ κυρίου προσωπικοῦ.

Αἱ αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν χορηγοῦνται, κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογήν, ἐντὸς τοῦ καθοριζομένου δι' ἕκαστον βαθμόν, ὁρίων.

Αἱ προαγωγαὶ γίνονται μόνον κατ' ἐκλογήν, μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς πίνακας τῶν προακτέων ὑπαλλήλων, οἵτινες πίνακες συντάσσονται κατ' ἔτος, δυνάμει τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκθέσεων τῶν ἀμέσων προϊσταμένων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κ)κοῦ κ)τος καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπ)μάτων.

Ἐξ ἄλλου οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι δύνανται, —μετὰ διετῆ παρ' ὑπ)ματι ὑπηρεσίαν καὶ ἐὰν παρέχουν δείγματα ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος— νὰ μετάσχουν τοῦ διαγωγισμοῦ ἐπιθεωρητῶν ὑπ)μάτων καὶ νὰ γίνουν μέλη τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ σώματος, ὅπερ ἀμείβεται ὡς ἑξῆς: Ὑπάλληλος Ἐπιθεωρήσεως 13.200—27.500, Βοηθὸς Ἐπιθεωρητοῦ 17.500—30.500, Ὑπεπιθεωρητὴς 21.500—36000, Ἐπιθεωρητὴς 37.500—80.000, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς 75.000—120.000

3) Πειθαρχικὴ διαδικασία

Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς διαθεσιμότητα, νὰ ὑποβιβασθῶσι, νὰ τεθῶσιν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἢ ν' ἀπολυθῶσι εἰμὴ μόνον κατόπιν ἀνακρίσεων, τὸ πόρισμα τῶν ὁποίων κοινοποιεῖται αὐτοῖς καὶ κατόπιν ἀποφάσεως Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας.

4) Συντάξεις

Πάντως οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης μετέχουν ὑποχρεωτικῶς, ἅμα τῇ ὀνομασίᾳ των, τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας· οὗτινος τὸ Καταστατικὸν καὶ ὁ Ὀργανισμὸς κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Διὰ καταβολῆς ποσοστοῦ 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, καταβαλλομένου ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὸ Ταμεῖον, οἱ ὑπάλληλοι ἀπολαμβάνουν, μετὰ τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν, συντάξεως ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἀποδοχῶν των τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν· ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ 1)30 δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐπέκεινα τῆς τριακονταετίας, δυναμένη νὰ φθάσῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον τὰς 50.000 φράγκων ἐτησίως.

Εἰς τὴν κανονικὴν ταύτην σύνταξιν τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχομένην, προστίθεται προαιρετικὴ προσαύξησις βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Τραπέζης, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν κανονίζεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ συνταξιοδοτουμένου καὶ ἀφοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνισχυτικὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως στοιχεῖα.

Γ') ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Οἱ ἤδη ἐν ἰσχύϊ Ὀργανισμοὶ δὲν προβλέπουν τὴν συνεργασίαν τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐνδιαφέρουσιν ἀμέσως τὰ συμφέροντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, εἰμὴ μόνον ἀναφορικῶς μὲ τὴν πειθαρχικὴν διαδικασίαν καὶ βάσει ἄλλωστε ἀνεπαρκῶν ἐγγυήσεων· περιπλέον αἱ κατοχυρωτικαὶ διατάξεις, ἃς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Προσωπικὸν εἶναι συντεταγμέναι κατὰ τρόπον δίδοντα λαβὴν εἰς τὰς διαφορετικωτέρας ἑρμηνείας, αἵτινες δὲν δίδουσιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰς ἐγγυήσεις, ἃς δικαιοῦνται νὰ ἀναμένωσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθεστὼς τῶν συντάξεων τοῦτο παρουσιάζει τὸ σοβαρὸν μειονέκτημα, ὅτι εἰς πολλὰ σημεῖα ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰς σημερινὰς ἀρχὰς τῆς κοινωνικῆς διαρθώσεως.

Συγκεκριμένως, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀφεθοῦν ἐν ἰσχύϊ διατάξεις σχετικαὶ μὲ τὴν χορήγησιν «προαιρετικῆς προσαυξήσεως» καθοριζομένης κατ' ἀπολυταρχικὸν καὶ ἀνεξέλεγκτον τρόπον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, καθόσον αἱ διατάξεις αὐταὶ ἐπιτρέπουν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο, νὰ ἐγκαταστήσῃ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνταξιοδοτήσεως των, διαφορᾶς ἀποδοχῶν αἵτινες ἐνδεχομένως δὲν θὰ ἐβασίζοντο ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας τῶν παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ τροποποίησις τῶν διατάξεων τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου σημείου καὶ ἡ καταχώρησις εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦτον, διατάξεων κανονιζουσῶν τὰ ποσοστὰ τῶν ἀναλογικῶν συντάξεων.

Καθίσταται οὕτω κατάδηλος ἡ ἀνάγκη ῥιζικῶν τροποποιήσεων τόσον τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας ὅσον καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων.

Τὸ τελευταίως ἱδρυθὲν ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἀνῆκον εἰς τὴν δύναμιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργασίας, προέτεινε τὴν υἱοθέτησιν τῶν κάτωθι συγκεκριμένων μέτρων:

— Συνεργασίαν τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης μετὰ τοῦ συνδικαλισμένου προσωπικοῦ.

—Ἀντιπροσώπευσιν τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον, τὰς ἐπιτροπὰς προαγωγῶν καὶ ἐκείνας εἰς ἃς εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ πρότασις λήψεως ἢ καταργήσεως μέτρων ἐνδιαφερόντων ἐμμέσως ἢ ἀμέσως μίαν ἢ περισσοτέρας κατηγορίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

—Ἀπαγόρευσιν ἀφομοιώσεως μισθολογικῆς αὐξήσεως πρὸς προαγωγὴν καὶ εἰς κάθε βαθμὸν ἢ μισθολογικὸν κλιμάκιον αὔξησιν ἀποδοχῶν τοὐλάχιστον κατὰ διετίαν, ὑπολογιζομένην διὰ τὴν προαγωγὴν κατ' ἀρχαιότητα.

—Ἑνοποίησιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν διεπόντων τὰς προαγωγὰς ἐν Παρισίοις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς χορηγήσεως εἰδικῶν ἐπιδομάτων διὰ τὴν περιφέρειαν τῶν Παρισίων καὶ ὡρισμένας πόλεις.

—Ἐγγυήσεις ἀφορώσας τὰς προαγωγὰς καὶ μεταθέσεις.

— Κοινοποίησιν τῶν ἐμπιστευτικῶν ἐκθέσεων.

—Ἐφαρμογὴν τῶν ψηφισθέντων ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων νόμων καὶ τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν.

— Τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν συντάξεων.

Αἱ διεκδικήσεις αὗται, ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν προστασίαν τοῦ προσωπικοῦ κατὰ πάσης αὐθαιρέτου ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς τιμιότητος, τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του, δικαιοῦται ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τῆς στοργικῆς κρατικῆς ἀντιλήψεως, θέλουσι χωρὶς

καμμίαν ἀμφιβολίαν τύχῃ ἱκανοποιήσεως εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Δ) ΑΝΑΓΚΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, ἡ Τράπεζα ἢ ἤρχισε παρορῶσα τοὺς νόμους καὶ τὰ Καταστατικά, ἅτινα διέπουσι τὴν λειτουργίαν της, ἢ ἀκόμη παρεξέκλινε τοῦ πνεύματος ὑφ' ὃ εἶχον συνταχθῇ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, σταθερῶς ὑποστηριχθὲν ὑπὸ τῶν περισσοτέρων Διοικητῶν, ἔγινε τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀκαμπτοτέρας οἰκονομολογικῆς ὀρθοδοξίας.

Βεβαίως, παρεσχέθησαν ὑπὸ τῆς Τραπέζης ὑπηρεσίαι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μετὰ προθυμίας, ταχύτητος καὶ ἄνευ ἀξιώσεων. Ἐν τούτοις ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἐγγράψωμεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, δὲν δύνανται νὰ κάμουν νὰ λησμονηθῇ ἡ διαρκὴς πραγματικότης : ὅλη ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, καὶ ἰδιαίτατα ἡ προεξοφλητικὴ πολιτική της, εἶναι εἰς χεῖρας μιᾶς ὀλιγαρχίας ἥτις δι' αὐτῆς κατορθώνει νὰ διευθύνῃ ὅλην τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας, τιθεμένης ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους αὕτη ἐλευθέρως ἐξέλεξεν.

Ι. Η «οἰκογενειακὴ» καὶ τυπικὴ Συνέλευσις

Καὶ τί δὲν ἔχει λεχθῇ διὰ τὴν παθητικότητα τῶν Συνελεύσεων τῶν μετόχων ὅλων τῶν Ἑταιριῶν! Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν λεγομένην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ἥτις εἰς τὴν οὐσίαν δὲν περιλαμβάνει παρὰ τοὺς 200 ἰσχυροτέρους μετόχους, δηλαδὴ ἐκείνους οἵτινες συνδέονται στενώτερον μὲ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐλέγχουν καὶ οἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ δὲν ἔχουν ὡς ἀποστολὴν παρὰ νὰ ἀκούουν καὶ νὰ ἐκλέγουν ;

Ἡ πρώτη ἀποστολή των εἶναι νὰ ἀκούουν... Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ εἷς τὸν Ἀπολογισμὸν τὸν γενόμενον ἐν ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς 30 Ἰανουαρίου 1936, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ πόσον ἀρχαϊκαί, καὶ πολλάκις διαψευδόμεναι ὑπὸ τῶν πραγμάτων, εἶναι αἱ ἀνακοινώσεις, αἵτινες ἐκτίθενται κατ' ἔτος εἰς τὴν σιωπηλὴν συνέλευσιν τῶν 200 μετόχων. Τοιουτοτρόπως ἀναγινώσκει τις εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται ἀπολογισμὸν ὅτι ἡ αὐστηρὰ προσήλωσις εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν πᾶσαι αἱ Χῶραι ὑπεβλήθησαν, ἀρχίζει νὰ κάμῃ αἰσθητὰ τὰ ἀγαθοποιά της ἀποτελέσματα καὶ ὅτι «ἔνδειξις οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως ἐγένετο σαφῶς αἰσθητὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου· ὅτι τὰ ἐφαρμοσθέντα κατὸ ὑπόλογον ἔτος (1935) πρὸς περιστολὴν τῶν δαπανῶν μέτρα ἀποτελοῦν ἀξιόλογον βῆμα πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν», ὅτι «παρὰ τὴν ἀδιαφιλονίκητον βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως, τὸ φράγκον...» ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τόσον ἀνωμάλως διαρρεύσαντος ἔτους, ἡ Τράπεζα παρέμεινεν πιστὴ εἰς τὰς καθιερωμένας ἀρχὰς τὰς διεπούσας τὴν πολιτικήν της τὴν ὁποίαν εἶναι τεταγμένη νὰ ἐφαρμόζῃ κλπ.»

Τὸ δεύτερον καθῆκον τῶν 200 μετόχων εἶναι νὰ ἐκλέγουν τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἐλεγκτάς. Εἰς τὴν πραγματικότητα περιορίζονται νὰ ἐπικυρώνουν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ τὰς προτάσεις ποῦ τοὺς γίνονται ἄνευ συζητήσεως καὶ ἄνευ προκρίσεως.

Ὁ πρὸς τοὺς μετόχους ἀπολογισμὸς δὲν παραλείπει ἄλλως τε νὰ προσθέσῃ, ἀφοῦ ἀνακοινώσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐξερχομένων συμβούλων, ὅτι οἱ σύμβουλοι, ὧν ἡ θητεία ἔληξεν εἶναι ἐπανεκλέξιμοι. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ νὰ φέρῃ τις μεγάλον ὄνομα εἶναι τὸ κυριώτερον ἐφόδιον διὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον.

ΙΙ. Τὸ συμβούλιον ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, ὁ νομοθέτης ἠθέλησε ν' ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὄχι μόνον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων ἀλλ' ἐπίσης καὶ τὰ συμφέροντα τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν (διὰ τῆς παρουσίας τριῶν ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων), τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας (διὰ τῆς παρουσίας πέντε «ἐργοστασιαρχῶν») τέλος τὰ συμφέροντα τοῦ τραπεζιτικοοικονομολογικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξεπροσωπεῖτο ἐν τῷ Συμβουλίῳ διὰ τῶν ἑπτὰ ὑπολειπομένων Συμβούλων. Ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι τίποτε δὲν ἀπομένει πλέον ἀπὸ τὰς ἀρχικὰς ἐκείνας ἰδέας.

Ἐν πρώτοις ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶχον φροντίσει εἰς τὸ νὰ ἐκπροσωπῶνται αἱ Τράπεζαι, ἡ πραγματικὴ ἐκπροσώπησίς των δὲν εἶναι πλέον ἐξησφαλισμένη. Αἱ μεγάλαι Τράπεζαι καταθέσεων, αἱ γεννηθεῖσαι κατὰ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ αἵτινες καταλαμβάνουν σήμερον τόσον ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν τραπεζιτικὴν ζωήν, δὲν ἔχουν οὔτως εἰπεῖν ἀντιπροσώπους εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον· αἱ ἐπαρχιακαὶ Τράπεζαι, ἀφοῦ ἀντεπροσωπεύθησαν ἐπί τινα καιρὸν εἰς αὐτό, δὲν ἔχουν πλέον θέσιν· πέντε ἐπὶ τῶν ἓξ συμβούλων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι παρὰ ἀπόγονοι τῶν κυριωτέρων Τραπεζιτῶν τῆς πρώτης Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἀριστοκρατικὴ καταγωγὴ εἶναι πράγματι ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων μέσων διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ Συμβούλιον παρακάθηνται προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν υἱῶν ἢ ἀνεψιῶν των 12 σύμβουλοι, διευθύνοντες 95 Ἑταιρίας : 31 ἰδιωτικὰς Τραπέζας, 8 ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρίας 9 σιδηροδρομικάς, 8 ἀτμοπλοΐας, 8 ἀνθρακωρυχείων, 6 ἠλεκτρικὰς καὶ 12 χημικὰς βιομηχανίας.

Οὗτοι ἐπηρεάζουν διὰ τῶν προσωπικῶν δεσμῶν των ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πολιτικὴν τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων καὶ τῶν χορηγήσεων.

ΙΙΙ. Ὁ Διοικητής, μέγας μέτοχος καὶ ἐπίτροπος τοῦ Κράτους

Ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Ὑποδιοικηταὶ πρέπει νὰ εἶναι κάτοχοι 100 καὶ 50 μετοχῶν ἀντιστοίχως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐθεσπίσθη τῷ 1806, κατὰ τὴν δημιουργίαν τῶν θέσεων τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ ὡς μέσον συγκερασμοῦ τῶν διϊσταμένων ἀπόψεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ναπολέοντος περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταλήψεως τῶν σπουδαίων τούτων θέσεων.

Φαίνεται ὅτι ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ὑπεστήριζον τὴν ὑποβολὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος πίνακος τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως· ἄλλο σύστημα συνίστατο εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ὑποδειξιν Διοικητοῦ ὅστις θὰ ἐνεκρίνετο ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Οὗτος ὅμως ἀπέρριψε καὶ τὰς δύο προτάσεις :

«Πρέπει νὰ εἶμαι κύριος παντὸς πράγματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀναμιγνύομαι, καὶ ἰδίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Τράπεζαν ἥτις ἀνήκει περισσότερον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα παρὰ εἰς τοὺς μετόχους, ἀφοῦ κόπτει τὰ νομίσματα».

Ἀπεφασίσθη ὅθεν, κατὰ τὴν παντοδύναμον θέλησιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅπως ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Ὑποδιοικηταὶ ὀνομάζονται παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα μὴ φανῇ ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ὀνομασίας ἔθιγε τὰ δικαιώματα τῶν μετόχων, ἀνεγράφη εἰς τὸν Νόμον τοῦ 1806 ὅτι ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ Ὑποδιοικηταὶ θὰ ἦσαν κάτοχοι 100 καὶ 50 μετοχῶν ἀντιστοίχως «ἀναλογία ἥτις, ὡς ἔλεγεν ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, ἐπιτρέπει πάντοτε νὰ καταλέγονται οὗτοι μεταξὺ τῶν 200 κυριωτέρων μετόχων» (1)

Τὸ σύστημα ὅμως αὐτὸ θεωρεῖται σήμερονῶς λίαν πλημμελὲς καὶ παρουσιάζον σοβαρὰ μειονεκτήματα.

Ἐξ ἄλλου εἶναι ἀντιδημοκρατικὸν διότι ἀπομακρύνει τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης πρόσωπα, ἅτινα δὲν θὰ εἶχον τὸ ἀναγκαιοῦν χρῆμα διὰ νὰ γίνουν κάτοχοι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι διάταξις ὡς ἡ προκειμένη, παρακάμπτεται ἀρκετὰ εὐκόλως ὡς καὶ τελευταίως ἀκόμη μᾶς ἀπέδειξεν ἡ πεῖρα.

Ποῖος Διοικητὴς δὲν θὰ εὕρισκε τὴν στιγμὴν τῆς ὀνομασίας του ἀρκετὰς διευκολύνσεις ἀπὸ τοὺς κύκλους τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διά ν' ἀγοράσῃ ἐπὶ πιστώσει τὰς μετοχάς, αἵτινες τοῦ εἶνε ἀπαραίτητοι ;

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δεύτερον ἐλάττωμα· ὁ Διοικητὴς μέγας μέτοχος, κινδυνεύει νὸ καταστῇ ὕποπτος ὅτι προκαλεῖ πληρωμὴν μερισμάτων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὕψοσιν τῶν τιμῶν τῶν μετοχῶν, τῆς ὁποίας τὰ ὠφέλη θὰ ἐκαρποῦτο πρῶτος ὁ ἴδιος.

Ὑπόνοια χωρὶς ἄλλο ἀδικαιολόγητος—εἰς τὴν πραγματικότητα—κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς συνέβη, καθόσον αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων ὁρισμένων Διοικητῶν μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς παραιτήσεώς των.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀπώλεια κεφαλαίου δὲν συνεψηφίσθη μήπως εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, μὲ τὴν παραχώρησιν ἕδρας εἰς Συμβούλιον μεγάλης Ἑταιρίας, καὶ τὴν παροχὴν τοιούτου ποσοῦ συντάξεως ὥστε ἡ χορηγηθεῖσα ἀποζημίωσις νὰ ἐπισύρῃ αὐστηρὰ σχόλια ;

Σοβαρωτέρα εἶνε ἡ ἀκόλουθος παρατήρησις : Ὁ Διοικητὴς ὢν ταυτοχρόνως σοβαρὸς μέτοχος καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους, εὑρίσκεται εἰς ἑρμαφρόδιτον θέσιν, ὅταν ἐξασκεῖ τὴν μίαν του ἰδιότητα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατέχει τὴν ἄλλην.

Ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, εἶνε ὁ ἐπίσημος ἀπολογητὴς τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲ διαβιβάζει ἢ ὑποστηρίζει τὰς ἀποφάσεις ἢ τὰς ἀπόψεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι αἱ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἐκτοξευόμεναι ἐναντίον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κριτικαὶ εἶνε ἀσφαλῶς ὀλίγον ἄδικοι.

Ἐκεῖνο ὅπερ ἐπιμένομεν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα εἶνε ὅτι, ὅταν θέλωμεν νὰ κρίνωμεν ἀμερολήπτως τὸν τρόπον, καθ' ὃν διφκήθη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας, δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν τὸν σημαντικὸν ρόλον, ὃν ἔπαιξαν εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτην οἱ ἑκάστοτε Διοικηταί.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῆς κοινῆς γνώμης εἶνε ὁμόφωνοι ἐν προκειμένῳ, ὅπως ὁ Διοικητὴς καὶ ὑποδιοικηταὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπαλλαγοῦν τῆς ὑποχρεώσεως κατοχῆς ὡρισμένου ἀριθμοῦ μετοχῶν τῆς Τραπέζης.

IV. Η ΠΑΡΟΧΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ἡ ὀλιγαρχικὴ σύνθεσις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔλειψε ν' ἀντανακλάσῃ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῶν προεξοφλήσεων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς ὅλην τὴν πολιτικήν της τῆς χορηγήσεως τῶν πιστώσεων πρὸς ὄφελος της Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἀπὸ ἀνέκαθεν, ἡ Τράπεζα εἶχε ἐκδηλον τάσιν νὰ κάμῃ προεξοφλήσεις εἰς περιωρισμένην κατηγορίαν προνομιούχων.

Ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ὑπάρξεώς της, παρεῖχεν ἐξαιρετικοὺς ὅρους δανεισμοῦ εἰς τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς μετόχους καθὼς καὶ εὐκολίας εἰς τὰς προεξοφλήσεις.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ δικαίωμα τῆς προεξοφλήσεως ἐπεφυλάσσετο εἰς τοὺς μετόχους καὶ ἡ προεξόφλησις ἐγίνετο ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν κατεχομένων μετοχῶν, ἐξ ἄλλου τὸ καταστατικὸν ἐδέχετο ὡς τρίτην ὑπογραφὴν τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμβούλων, πρᾶγμα ὅπερ ἔκαμε τὸν Mollien νὰ διερωτηθῇ ἐὰν αἱ δι' ὑπογραφῆς συμβούλου ἠγγυημέναι συναλλαγματικαὶ δὲν εἶχον προεξοφληθῇ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ὑψηλοτέρῳ ἐπιτοκίῳ καὶ παρουσιασθῇ πρὸς κάρπωσιν τῆς διαφορᾶς, ὑπόνοια, ἥτις δέον ν' ἀποφεύγηται χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς τιμῆς τῆς Διοικήσεως μιᾶς Τραπέζης.»

Ἐν τούτοις ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας ἔμεινε πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις της, καὶ αἱ προεξοφλήσεις ἐπεφυλάσσοντο πάντοτε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς περιωρισμένον κύκλον προνομιούχων. Ἀλλὰ σήμερον τὰ πράγματα ἐχειροτέρευσαν.

Οἱ Σύμβουλοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰσῆλθον εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν μεγαλειτέρων ἐπιχειρήσεων. Κατόπιν αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμποδίσῃ κανεὶς τὰς μεγάλας αὐτὰς ἐπιχειρήσεις. Τραπέζας. Ἑταιρίας κλπ. νὰ ἐπωφελῶνται ὡρισμένων εὐνοϊκῶν ὅρων διὰ τὰς προεξοφλήσεις των καὶ ὄχι μόνον αὐτὰς ταύτας τὰς Ἑταιρίας ἀλλ' ἐπίσης τοὺς πελάτας των καὶ τοὺς προμηθευτάς των, ἐνῷ αἱ μικραὶ ἐπιχειρίσεις, αἵτινες θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τὰς συναγωνισθοῦν, θέλουν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, συστηματικῶς παραμερισθῇ.

Οἱ ἄλλοι, ἀκόμη καὶ ὁ Γάλλος, ὅστις οὐδέποτε ἐπτώχευσε, δυσκολεύονται πολὺ νὰ πλησιάσουν τὰς θυρίδας τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας.

Ἐξ ἄλλου, αἱ ἐφημερίδες, κατήγγειλαν κατ' ἐπανάληψιν χωρὶς νὰ διαψευσθῶσι, ὅτι οἱ διοικοῦντες εἰσήγαγον εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς Τραπέζης δεκάδας ὁλοκλήρους ἑκατομμυρίων γραμματίων εὐκολίας τῶν ἑταιριῶν ἃς διφκουν.

Ἀντιλαμβάνεται λοιπὸν τις, ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, οὐδὲν ποσὸν τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας ἀπέμεινε διὰ νὰ προεξοφληθοῦν τα γρ)τια τῶν μικρῶν Ἐπιχειρήσεων.

Αἱ μικραὶ Τράπεζαι τῶν ἐπαρχιῶν ὑπέφερον περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ πολλάκις τὴν ἀντίδρασιν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας. Πολυάριθμοι εἶνε αἱ ἐπαρχιακαὶ Τράπεζαι, αἵτινες εἶχον παίξῃ σημαίνοντα ρόλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς Γαλλικῆς οἰκονομίας χρησιμοποιοῦσα ἐπιτοπίως (τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ των δανειζόμενα κεφάλαια, χρεωκοπήσασαι δὲ ἐξ αἰτίας τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ τῶν μεγάλων Τραπεζῶν καταθέσεων.

Ἡ ἐξαφάνισις τῆς Τραπέζης Charpenay της Γρενόβλης, εἶνε τὸ προσφατώτερον παράδειγμα.

Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω σκέψεις βλέπει τις ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ τροποποίησις τῆς προεξοφλητικῆς τακτικῆς τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο, εἶνε ἀναγκαία ἡ ὁλοσχερὴς μεταβολὴ τῆς ἐνεστώσης διαρθρώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κατὰ πλειοψηφίαν εἴσοδος εἰς τὸ ἐκδοτικὸν ἵδρυμα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν γενικῶν συμφερόντων.

Εἶνε ἐπίσης ἀναγκαῖον ἵνα τὸ Κράτος ὑποχρεώσῃ τὴν Τράπεζαν νὰ τροποποιήσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν προεξοφλήσεων της. Πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἐπικρατοῦσα σήμερον εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀτμόσφαιρα μυστικότητος καὶ συγκαλύψεως. Δι' αὐτὸ πρέπει το Κράτος νὰ παύσῃ ὑποκείμενον εἰς τὰς πιέσεις αἵτινες τῳ γίνονται ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας.

V. Ἡ παρέμβασις τῆς πολιτικῆς

Εἶναι φυσικώτατον ὅπως οἱ διοικοῦντες την Τράπεζαν εἶναι συντηρητικοί· δυσκόλως δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ὅτι οὗτοι ἐνίοτε αφίνωνται νὰ παρασύρωνται, κατὰ την ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των, ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἢ οἰκονομολογικάς των πεποιθήσεις.

Βεβαίως, αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις, αἵτινες διφκησαν την Γαλλίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης, εὗρον κατὰ κανόνα παρὰ τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ τὴν ὀφειλομένην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, ὄχι ὅμως πολλάκις χωρὶς νὰ ὑπερνικήσουν τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπροκαλύπτους ἀντιδράσεις.

Ἀλλὰ συνέβη ἀκόμη καὶ τοῦτο : τὸ Γενικὸν Συμβούλιον μὲ τὰς παρελκύσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις του, ἠνώχλησε περισσότερον ὡρισμένας Κυβερνήσεις καὶ κατεπολέμησεν ἄλλας μέχρι κατισχύσεως αὐτοῦ.

Μία πολὺ πρόσφατος ὑπόθεσις μᾶς δίδει παράδειγμα τῆς σταθερότητος μὲ τὴν ὁποίαν οἱ διοικοῦντες τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας δύνανται νὰ ὑπερασπίσουν, ἐναντίον τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, τὴν πολιτικὴν τῆς ἀρεσκείας των.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, συνέβη ὥστε ἡ κοινωνικὴ τάξις, ἣν ἐξεπροσώπουν οἱ διοικοῦντες τὴν Τράπεζαν, ἦτο ἀκριβῶς ἡ τῶν πιστωτῶν καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἦσαν ἀπολύτως ἀντίθετοι πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς νομισματικῆς ὑποτιμήσεως, ἥτις θὰ ὠφέλει τοὺς χρεώστας εἰς βάρος των.

Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας ἀνέλαβε λοιπὸν νὰ κάμῃ νὰ θριαμβεύσῃ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ.

Ἡ παρέμβασις τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας διεγράφη σαφέστατατα τὰς ἑβδομάδας, αἵτινες προηγήθησαν τῆς πτώσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Flandin. Οὗτος ἐκηρύχθη κατ' ἀρχὴν πολέμιος τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ. Συνεπῶς τὰ κεφάλαια ἐξήγοντο καὶ τὸ κάλυμμα ἠλαττοῦτο : 306 ἑκατ. ἐξήχθησαν μεταξὺ 26 Ἀπριλίου καὶ 3 Μαΐου, 339 ἑκατ. μεταξὺ 3 καὶ 10 Μαΐου, 522 ἑκατ. μεταξὺ 10 καὶ 17 Μαΐου, 3167 ἑκατ. μεταξὺ 17 καὶ 24 Μαΐου. Ἐν τούτοις, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ προεξοφλητικος τόκος παρέμεινε 2 1)2 ο)ο, πρᾶγμα ὅπερ ἐπέτρεπε τὸν εὐθηνὸν δανεισμὸν ἢ ἀγορὰν τῶν ξένων συναλλαγμάτων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν φυγάδευσιν τῶν κεφαλαίων. Καὶ μόνον τὴν 23 Μαΐου, ὅταν ὁ κ. Flandin ἀνεκοίνωσεν ὅτι διέκειτο εὐνοϊκῶς εἰς τὰ μέτρα τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ τὰ ζητηθέντα ὀλίγους μῆνας πρὶν ἀπὸ τὸν κ. de Wenocel γερουσιαστὴν καὶ σύμβουλον τῆς Τραπέζης της Γαλλίας, εἰς ἐντυπωσιακὴν ἀγόρευσίν του, ἡ Τράπεζα της Γαλλίας ὑψωσε τὸν προεξοφλητικόν της τόκον εἰς 4 ο)ο, κατόπιν εἰς 5 ο)ο καὶ 6 ο)ο, πρᾶγμα ὅπερ περιώρισε τὴν ἔξοδον τοῦ χρυσοῦ.

Ἡ τοιαύτη στάσις τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας προυκάλεσε κατὰ καιροὺς βιαίας διαμαρτυρίας τῶν ἰριζοσπαστοσοσιαλιστῶν καὶ τῶν σοσιαλιστῶν ἐντεινομένας ἔτι περισσότερον κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ἀνανεώσεως τοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης.

Εἶνε ἐπάναγκες ὅπως αἱ ἀναρίθμητοι σχετικαὶ διαμαρτυρίαι εὕρουν σήμερον τὴν δέουσαν ἀπήχησίν των ἵνα ἀναλάβῃ τὸ Κράτος τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν του, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀπεμπολήσῃ ποτέ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΖΩΩΝ 1916

Ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τῶν ζώων, (4 Ὀκτωβρίου, ἐτέθη ὑπο την αἰγίδα μεγάλης Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ἀπὸ τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν Γεωργίας, Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Κρατικης Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως. Ὑπὸ τῶν κ. κ. Πρεσβευτῶν Νοτιοσλαυίας Χρίστιτς, Ἰταλίας Μποκαρέλλι, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Μακ Βῃ, Μεγάλης Βρεττανίας Οὐατερλώ, Ἰαπωνίας Σαγεγκοῦσα. Τῶν κ. κ. Δημάρχων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, Γ. Κοτζιᾶ καὶ Σ. Στρατήγη. Ὑπὸ τοῦ κ. Λουκᾶ Κανακάρη Ρούφου, τῶν κ. κ. Προέδρων Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐπιτροπης Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων, Φιλολογικου Συλλογου «Παρνασσος», Διοικητικοῦ Συμβουλίου Χ. Α. Ν., Συνδέομου Ἑλληνίδων, Συλλογου Γονέων, Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ὑπο τῶν κ. κ. Ὁμήρου Ντεΐδης, Διευθυντοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, καὶ κ. Μαγνοκαβάλο, Διευθυντου Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου. Τῶν κ. κ. Ντεμιντώφ, Χωρέμη—Μπενάκη, Παπαδοπούλου, Κρόβ, Δροσοπούλου, Ἀντώνιον Μπενάκη, Ἐμπεδοκλέους, Παπαναστασίου, Οὐΐλιαμ Μίλλερ, Καμπούρογλου, Ἀλεξίου, καὶ Οὐΐλιαμς Ρίς.

«Πολιτικαὶ καὶ πολιτειακαὶ κατευθύνσεις. Ἡ Αὐριανὴ Ἑλλάς».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π. Κουκλέλη, μέλους τοῦ Ἀνωτ. Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, λίαν ἐνδιαφέρουσα διὰ τὸ ἐπίκαιρον αὐτῆς μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτικαὶ καὶ Πολιτειακαὶ Κατευθύνσεις.—Ἡ αὐριανὴ Ἑλλάς». Εἰς τὸ βιβλίον του ὁ κ. Κουκλέλης, διευκρινίζων τὰ αἴτια τῆς κακοδαιμονίας μας, ἐκθέτει λεπτομερῶς τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ τόσον ἐπιτακτικὴ ἀνόρθωσις, πολιτική, οἰκονομικὴ καὶ ἠθική, ἦτο ἀνέφικτος ἄνευ διαρρυθμίσεως τῶν βάσεων τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Πρὸς ποίαν κατεύθυνσιν μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, δέον νὰ γίνῃ ἡ διαρρύθμισις αὕτη τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Χώρας ὥστε, ἄνευ ἀποπνιγμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν, νὰ διασφαλίζηται ἡ ἀνασύνταξις τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει ζωῆς ἐπὶ νέων βάσεων, ἀποτελεῖ τὴν θετικὴν συμβολὴν τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Κουκλέλη.

---

1) Ἡ διάταξις αὕτη ἠτόνησε σήμερον : μόνον ὁ Διοικητής, ὡς κάτοχος 100 μετοχῶν, μετέχει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. HENRY THOMASSET Διευθυντοῦ τῆς ROYAL BANK OF CANADA

Αἱ Ἀμερικανικαὶ στατιστικαί, τῶν ὁποίων εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀπρόοπτοι ἀποκαλύψεις καὶ αἵτινες εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα σημαντικώταται, δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν, μέχρι τῆς στιγμῆς, ἀποκαταστήσει τὴν ἀναλογίαν, ἥτις εἰς τὰς παρὰ τῶν Τραπεζῶν ὑποστάσας ζημίας δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς μοναδικῶς ἀνεπαρκῆ ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων ἀνοίγματος πιστωσεων καὶ αἵτινες κατὰ συνέπειαν θὰ ἦτο δυνατὸν κανονικῶς νὰ εἶχον ἀποφευχθῇ.

Ὁπωσδήποτε ἐπιτρέπεται νὰ συμπεράνῃ τις ὅτι ἡ τοιαύτη ἀναλογία εἶναι σημαντικωτάτη. Ἀντιθέτως πρὸς ὅτι οἱ περισσότεροι πιστεύουσι οἱ 100 ο)ο ἀπατεῶνες καὶ οἱ ἐκλιπαροῦντες χορήγησιν δανείου μὲ τὸν προμελετημένον σκοπὸν νὰ μὴ τὸ ἐπιστρέψουν ποτέ, δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι κάμνουν τὰς Τραπέζας νὰ ὑφίστανται τὰς μεγαλειτέρας ζημίας. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ καταστρωθῇ ἡ ἐν λόγῳ στατιστική, θὰ προκύψῃ λίαν πιθανῶς ὅτι ὁ «Δημόσιος κίνδυνος Νο 1» δι' ἡμᾶς, εἶναι μᾶλλον ὁ δανειστὴς ἐκεῖνος, ὅστις σχηματίσας ἀπόλυτον, πεποίθησιν περὶ τῆς ἀπατηλῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς ἰδέας, μὴ διαθέτων δὲ τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς αὐτοκτονίας, ἣν ἐξέλεξεν, ἔρχεται νὰ πείσῃ ὁπωσδήποτε τὸν Τραπεζίτην του περὶ τῆς βεβαίας ἐπιτυχίας τῶν ἐργασιῶν του, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος εἰλικρινῶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφιβάλλει.

Καὶ φθάνομεν τότε εἰς αὐτὸ τὸ παράδοξον φαινόμενον κατὰ τὸ ὁποῖον ὡρισμένα πρόσωπα, ἀδιαφιλονικήτου καλῆς πίστεως—ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰς θυμωμένας φωνάς των : «ὥστε ἡ Τράπεζα δὲν μὲ ἐμπιστεύεται» ἢ «φαντάζομαι ὅμως πῶς δὲν μὲ θεωρεῖτε ἱκανὸν νὰ ἐξαπατήσω τὴν Τράπεζαν»—εἶναι ἐν τούτοις ἐξ ἴσου ἂν ὄχι περισσότερον ἐπικίνδυνοι ἀπὸ ἄλλα ὀλιγώτερον ἀξιοσύστατα καὶ ἀξιοπρόσεκτα.

Μὰ τότε θὰ μοῦ εἰπῆτε τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ δυστυχισμένος ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, διὰ νὰ κρίνῃ τὴν ὑγιᾶ ὑπόθεσιν ἀπὸ τὴν κακήν, τὸν κανονικὸν κίνδυνον ἀπὸ τὸν ἔκτακτον.

Δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσω πῶς αὐτὸ εἶναι ἁπλούστατον—ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην διαπραττομμένων σφαλμάτων καὶ ἡ ἀμερικανικὴ στατιστικὴ τὴν ὁποίαν ἀναμένω θ' ἀπεδείκνυον τὸ ἀντίθετον—δύναμαι ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ τραπεζιτικὴ τεχνικὴ κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ ὡρισμένους σταθεροὺς κανόνας—μπορεῖ μάλιστα νὰ εἴπῃ κανεὶς ὡρισμένους νόμους—οἵτινες χωρὶς νὰ εἶναι ἀλάνθαστοι, παρέχουν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις τηρεῖ τούτους, ἀξιόλογον ἀσφάλειαν ἔναντι τῶν κινδύνων.

Μία αἴτησις πιστώσεως δύναται νὰ εἶναι νόμιμος καὶ νὰ προέρχεται ἐξ ὑγιοῦς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν ἢ ἀπὸ κανονικὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς.

Δυνατὸν ἐπίσης νὰ εἶναι ἡ ἔνδειξις, ἥτις ἀρχίζει ν' ἀποκαλύπτῃ τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν πρόδρομον τῆς δυσμενοῦς ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν, ἢ νὰ εἶναι ὁ καρπὸς κακῆς διαχειρίσεως, ἢ ἀκόμη νὰ ὀφείλεται εἰς σοβαρὰν ἀνεπάρκειαν ρευστοῦ κεφαλαίου—ἀκόμη καὶ ἀκινητοποιημένου τοιούτου—διὰ τὸν ὄγκον τῶν διεξαγομένων ἐργασιῶν.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὁ Τραπεζίτης ἐνεργεῖ καλῶς, ἐρχόμενος ἀρωγὸς εἰς τὸ πελάτην, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσίν του εἰς τὴν δευτέραν, ἀναλαμβάνει κίνδυνον δυνάμενον νὰ καταλήξῃ εἰς ζημίαν—ἀπώλειαν μέρους τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα τῷ ἐνεπιστεύθησαν οἱ μέτοχοι καὶ οἱ καταθέται του.

Διὰ νὰ δώσω μίαν σκιαγραφίαν τῶν κανόνων περὶ τῶν ὁποίων σᾶς ὡμίλησα ἀνωτέρω, ἂς λάβωμεν μίαν ὑπόθεσιν, μεταξὺ τῶν χιλίων ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς μίαν ἐμπορικὴν Τράπεζαν. Ἂς πάρωμεν π. χ. μίαν περίπτωσιν, σχεδὸν συνήθη, οὔτε πολὺ καλὴν οὔτε πολὺ κακήν, δυναμένην ὅμως νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, τὴν περίπτωσιν π. χ. τοῦ κ. Durand, ὅστις προσέρχεται νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν Τράπεζαν Χ πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς αὐτῷ ὡρισμένων προκαταβολῶν καὶ προεξοφλήσεων.

Θὰ λάβω, ἐὰν ἐπιτρέπετε, τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πρακτορείου τῆς Τραπέζης Χ, παρὰ τῇ ὁποίᾳ γίνεται ἡ ἀνωτέρω αἴτησις. Ἔφθασα εἰς αὐτὴν τὴν ἐπαρχιακὴν πόλιν ὄχι πρὸ πολλοῦ καιροῦ καὶ ὁ κ. Durand οὐδέποτε συνηλλάχθη μὲ τὸ ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπῶ. Πολλάκις ἤκουσα νὰ λέγουν δι' αὐτὸν ὅτι εἶναι εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων ὑφαντουργῶν τῆς περιφερείας ἀλλὰ τίποτε πλέον συγκεκριμένον.

Μετὰ τὰς τυπικὰς παρουσιάσεις καὶ ἐπιδέξιον ὑπαινιγμὸν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἀκόμη «δὲν εἶχε τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν» νὰ ἐργασθῇ μὲ τὴν τράπεζάν μου, ὁ κ. Durand φθάνει εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του καὶ μοῦ λέγει τὰ ἑξῆς περίπου :

Ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται : Ἔχω ξεύρετε ἀνάγκην διὰ τὰς ἐργασίας μου μιᾶς πιστώσεως ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ 300.000 καὶ προεξοφλητικῆς πιστώσεως 500.000. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ μάθω ἂν δύναμαι νὰ ὑπολογίζω εἰς ὑμᾶς διὰ τὰς εὐκολίας αὐτὰς καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους;

Κατὰ τὰ ὀλίγα λεπτά, ποὺ διήρκεσαν αἱ προκαταρκτικαὶ συνομιλίαι, ἠδυνήθην νὰ παρατηρήσω τὸν κ. Durand. Εἶναι ἐνδεδυμένος μὲ γοῦστο ἀλλὰ ὄχι καὶ ἐξεζητημένως. Τὸ παρουσιαστικόν του εἶναι καλόν, χωρὶς ἀνωφελὲς τουπέ· ἔχει τὸ ὕφος ἀνθρώπου ἔχοντος ἄνεσιν εἰς τὰς κινήσεις του καὶ φαίνεται εὐφυής. Μία μόλις διαφαινομένη ἀκαμψία εἰς τὴν στάσιν του μὲ κάμνει νὰ πιστεύω ὅτι ἔχει ἀρκετὰ μεγάλην ἰδέαν διὰ τὰς ἀντιλήψεις του καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ ὅτι θὰ πρέπῃ νὰ μὴ θίξω αὐτὸ τὸ συναίσθημά του. Ἀρχίζω λοιπὸν παρέχων τὴν ἐντύπωσιν ὅτι λέγω «ναί» εἰς τὴν αἴτησίν του, περισσότερον γρήγορα μάλιστα καὶ ἀφ' ὅτι τὸ περίμενεν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὑπόλοιπον, ποὺ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον, νὰ τοῦ φανῇ δευτερεῦον καὶ νὰ ἔχῃ ἀποκτήσει ἐμπιστοσύνην.

Ἐγώ : Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διότι μᾶς ἐσκέφθητε διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας ***καὶ δὲν βλέπω κανένα λόγον*** δυνάμενον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν ἀμφοτέρων συνεννόησίν μας.

Πράγματι, δὲν βλέπω ἀκόμη τίποτε, ἀλλὰ δὲν πκύω νὰ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι δὲν γνωρίζω τίποτε διὰ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ τὰς ἐργασίας του καὶ ὅτι δέον νὰ ἐξακριβώσω πολλὰ πράγματα πρὶν ἀναλάβω ὑποχρεώσεις.

Γνωστοποιῶ λοιπὸν τὰ ἐπιτόκια καὶ τοὺς ὅρους μου εἰς τὸν κ. Durand καὶ πληροφοροῦμαι ὑπὸ ἐχεμύθειαν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν μὲ τὴν ὁποίαν συνηλλάσσετο μέχρι τοῦδε, περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐργασιῶν του, τοὺς κυριωτέρους πελάτας μεθ' ὧν συνηλλάσσεται, περὶ τοῦ τρόπου τῶν πωλήσεών του, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἐπιχειρήσεώς του (ἑταιρικὴ ἢ προσωπικὴ ἐπωνυμία), περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ διευθύνσεώς της καὶ τέλος, μὲ τρόπον, εἰς τὶ ἀκριβῶς εἴδους ἐργασίας θὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ χρήματά μου.

Ἔπειτα, ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα— π. χ., νὰ μοῦ δώσῃ καιρὸν νὰ ἐξετάσω καλλίτερον τὰς προτάσεις του ἢ νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸ Κεντρικόν μου—τὸν παρακαλῶ νὰ διέλθῃ ἐκ νέου μετ' ὀλίγας ἡμέρας, βεβαιῶν αὐτὸν ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του μ' ἐνδιαφέρει ζωηρῶς καὶ ὅτι πλέον ἢ ἀσφαλῶς θὰ τελειώσῃ κατ' εὐχήν.

Ἂν φανῇ πῶς ἡ ἀναβολὴ αὕτη, δὲν δυσηρέστησε πολὺ τὸν κ. DURAND εἶναι ἤδη καλὸν σημεῖον. Αὐτὸ μοῦ ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε προετοιμασθῇ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐνίσχυσιν, ποὺ ζητεῖ καὶ ὅτι εἶναι ἀρκετὰ λογικὸς ὥστε νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν γίνονται «εἰς τὸ γόνατο».

Ἀλλὰ εἰς τὴν οὐσίαν δὲν γνωρίζω ἀκόμη καθόλου ποία θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασίς μου καὶ θὰ ἰδῆτε ἀμέσως τὸ διατί.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν πάσης αἰτήσεως χορηγήσεως τρία προέχοντα σημεῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν :

α) Ἡ φήμη τοῦ πελάτου καὶ τὸ παρελθόν του.

β) Τὸ ἐπενδεδυμένον καὶ τὸ ρευστὸν κεφάλαιόν του ἐν σχέσει μὲ τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἐπιχειρήσεως.

γ) Ἡ ἱκανότης του, καὶ ἡ πραγματικὴ εἰδικότης του εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. (Ἐπιμένω εἰς τὴν λέξιν ***πραγματική*** διότι εἰς τὰς δικφόρους ἐργασίας ὑπάρχουν ἄπειραι ξυλοσχίσται καὶ πρέπει κανεὶς νὰ τοὺς προσέχῃ πολύ).

α) Ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐξεπλήρωσε πάντοτε ἐπακριβῶς τὰς ὑποχρεώσεις του, ὅστις δὲν εἶναι στρυφνὸς καὶ ἀποφεύγει τὰς δίκας καὶ τὰς ματαίας στρεψοδικίας, ὅστις ζεῖ βίον εὐυπόληπτον, ἔχει δικαίωμα εἰς μίαν ἄμεσον ἠθικὴν ὑποστήριξιν ἥτις λαμβάνεται πολὺ ὑπ' ὄψιν ἀπὸ ἕνα τραπεζίτην.

β) Τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ ρευστὰ οἰκονομικὰ μέσα ἔχουν ἀρκετὴν σπουδαίαν σημασίαν. Μίαν ἢ περισσοτέρας φορὰς τὸ ἔτος ἡ ἀνάγκη ξένης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως πρέπει νὰ ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἂν ὄχι νὰ ἐκμηδενίζεται. Πᾶσα καλῶς ἱσταμένη ἀπὸ ἀπόψεως κεφαλαίων ἐπιχείρησις πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τραπεζιτικῆς ἐνισχύσεως πάντοτε, ἀλλὰ τὰ ἴδια της μέσα νὰ ἐπαρκοῦν εἰς τὸ minimum τῆς λειτουργίας της. Πρέπει λοιπὸν τὰ μέσα αὐτὰ νὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἁρμόζουσαν ἀναλογίαν, διὰ νὰ δίδουν εἰς τὸν τραπεζίτην τὴν ἐξασφάλισιν, ἀφ' ἑνὸς ὅτι αἱ χορηγήσεις του δὲν θὰ «παγοποιηθῶσι» καὶ ἐξ ἄλλου ὅτι ἐν περιπτώσει σοβαρῶν ζημιῶν, ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πελάτου, θὰ ἀπομείνουν εἰς τὸν τελευταῖον αὐτὸν ἀρκετὰ διαθέσιμα ποσὰ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ χωρὶς νὰ ρευστοποιήσῃ τὸ ἀκινητοποιημένον ἐνεργητικόν του ἢ ἴσως τὴν ὅλην ἐπιχείρησίν του. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἰσολογισμοῦ δύναται νὰ παράσχῃ ἀρκετὰ ἀκριβεῖς ἐνδείξεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Πάντως εἶναι βέβαιον, ὅτι αἱ πληροφορίαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ κάθε σοβαρὰν μελέτην αἰτήσεως πιστώσεως καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὰς συγκεντρώνῃ τις ***προκαταβολικῶς***.

γ) Ἡ σημασία τῆς ἐπιδεξιότητος καὶ τῆς εἰδικότητος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις δανειστοῦ τινος, εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἐξακριβωθῇ. Πράγματι εἶναι προφανές, ὅτι ὅταν ἕνας τραπεζίτης ἔχει βεβαιωθῇ ὅτι ὁ πελάτης του εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες γνωρίζουσι τὴν εὔθετον στιγμήν, ἵνα προβῶσιν εἰς εὐθηνὰς καὶ καλὰς ἀγορὰς, ἵνα μεταπωλήσωσιν ὑπὸ τὰς καλλιτέρας δυνατὰς συνθήκας, ἔχει ἤδη σχετικὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ χρήματά του θὰ «χρησιμοποιηθῶσι καλῶς», πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει κυρίως, ὅτι ἀφοῦ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πελάτην του νὰ ῥυθμίσῃ τὴν ἐπιχείρησίν του καὶ καρπωθῇ τὰ προσδοκώμενα ὠφέλη, θὰ ἴδῃ τὰ κεφάλαιά του ἐπιστρέφοντα εἰς αὐτὸν τὴν ὡρισμένην ἐποχήν. Κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ ἔχῃ νὰ ἀπασχολῆται συνεχῶς μὲ τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ μάθω ὅλα αὐτὰ ἀναφορικῶς μὲ τὸν κ. DURAND.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας μας, συνέλαβα μερικὰ δεδομένα μέσῳ τῶν ὁποίων βλέπω τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. DURAND εἶναι υἱὸς ἑνὸς βιομηχάνου ὅστις ὅταν ἔζη, εἶχεν ἀγοράσει ἕνα ἐργοστάσιον εἰς τὴν περιφέρειάν μου. Ἐπωφελούμενος τῶν εὐνοϊκῶν περιστάσεων ἀνέπτυξε τὰς ἐργασίας του καὶ ἀφῆκεν ἀποθνήσκων, ἐπιχείρησιν εὐημεροῦσαν καὶ τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς ἐντίμου καὶ ἱκανοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ κ. DURAND υἱὸς διευθύνει ἀπὸ πενταετίας τὰς ἐπ' ὀνόματί του πλέον ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως. Διέτρεξεν ὅθεν περίοδον δύσκολον ἄνευ ἀπευκταίου.

Μοῦ εἶπεν ὅτι ταξειδεύει κατ' ἔτος διὰ ν' ἀγοράζῃ μόνος του τὰς πρώτας ὕλας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῆς ἐντατικῆς παραγωγῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβραδύνει τὸν ρυθμόν της, ἀσχολούμενος συστηματικώτερον μὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων του. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπολύτως φυσικὰ καὶ ἐνθαρρυντικά. Τὰ ποσὰ τοῦ ἀνοικτοῦ λ)σμοῦ θὰ τῷ χρησιμεύσουν ὡς ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν καὶ μετατροπήν των εἰς ὑφάσματα. Κατόπιν τὰ ὑφάσματα θὰ πωληθῶσι καὶ θὰ προεξοφλήσῃ συν)κάς, τὸ προϊόν τῶν ὁποίων θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κάλυψιν τοῦ ἀνοίγματός του. Τέλος αἱ συναλλαγματικαὶ θὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς καὶ θὰ ἐξαφανισθῶσι, συμπληρουμένου τοιουτοτρόπως τοῦ κύκλου τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως.

Ἀλλὰ ποῖος μοῦ λέγει ὅτι ἔτσι ἀκριβῶς θὰ ἐξελιχθοῦν τὰ πράγματα ; Καὶ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ μέ κάμνει φυσικὰ νὰ διερωτῶμαι πῶς καὶ διατί ἕνας τόσον καλὸς πελάτης ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Τράπεζαν Υ.

Ὅταν ἕνας πελάτης ἀλλάζει Τράπεζαν εἶναι πάντοτε ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίζῃ κανεὶς διατὶ τὸ ἔκαμε. Αὐτὸ μᾶς δεικνύει συνήθως ἕνα εὐπαθὲς σημεῖον τὸ ὁποῖον ὁ προκάτοχος Τραπεζίτης, περισσότερον ἐνήμερος τῶν ἐργασιῶν του, ἀνεκάλυψε καὶ ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ. Ἐξ ἄλλου ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ μάθωμε μέχρι ποίου σημείου δύνανται νὰ φθάσουν αἱ ἀξιώσεις μας.

Τὸ ἴδιον βράδυ λοιπὸν συναντῶ εἰς τὸ καφενεῖον τὸν καλόν μου πελάτην DUPONT ὅστις εἶναι παιδικὸς καὶ ἔμπιστος φίλος τοῦ κ. DURAND καὶ φέρνω τὸν λόγον περὶ τοῦ κ. DURAND.

Συγκομίζω τοιουτοτρόπως εὐνοϊκωτάτας πληροφορίας περὶ τοῦ ἠθικοῦ του ἀλλὰ βλέπω ὅτι ὁ κ. DUPONT ἔχει ὀλίγον σκεπτικὸν ὕφος, ὁμιλῶν διὰ τὸν φίλον του, καὶ εὐθὺς ἀμέσως μοῦ ἐξηγεῖται :

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο-τριῶν τελευταίων ἐτῶν ἐξ αἰτίας τῆς κρίσεως τῶν Ὑφαντουργιῶν τοῦ Βορρᾶ, μεγάλα ἀποθέματα πρώτων ὑλῶν ἐκποιοῦνται εὐθηνὰ ἀπὸ τοὺς ἐκκαθαριστὰς τῶν κατὰ καιροὺς διαλυομένων κλωστηρίων καὶ ὁ κ. DURAND ἤθελε νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῶν. Ἡ Τράπεζα Υ τὸν ἐδάνεισε ἐξαιρετικῶς «στ' ἀνοικτά» μὲ τὴν ὑποχρέωσιν βαθμιαίας μετατροπῆς τοῦ λ)σμοῦ εἰς προεξόφλησιν καὶ τμηματικῆς ἐξοφλήσεως εἰς τακτὴν λῆξιν. Ἔδωσε τὸν λόγον του ὅτι αἱ προκαταβολαὶ αὗται θὰ ἐξωφλοῦντο κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐποχήν. Ὁ κ. DURAND ἦτο παλαιὸς πελάτης καὶ πιθανῶς νὰ μὴ εἶχον μελετήσῃ ἐμπεριστατωμένως τὰ κατ' αὐτόν. Ὁπωσδήποτε, τὰ πράγματα δὲν ἐπῆγαν κατ' εὐχήν. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν προκαταβολῶν του ἐξωγκοῦντο, καὶ κατόπιν συνεχῶν δυσχερειῶν μὲ τὴν Τράπεζαν εὑρέθη κάποτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ χρῆσιν ὅλης τῆς προεξοφλητικῆς του πιστώσεως, χωρὶς νὰ δύναται νὰ καλύψῃ τὸ ἄνοιγμά του. Αἱ πωλήσεις ὠλιγόστευσαν τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀποικίας, ὅπου ἔχει ὡρισμένον κύκλον ἐργασιῶν καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἐβράδυνον νὰ πωληθοῦν. Τοῦ ἐζήτησαν τότε, εἴτε νὰ ἐνεχυριάσῃ τὰ ἐμπορεύματα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀνοίγματος, εἴτε νὰ καταθέσῃ χρεώγραφα τῆς μητρός του, ἥτις ἔχει μετοχὰς τῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ περιπλέον ὡρισμένην ἀτομικὴν περιουσίαν. Αὐτὸς ὅμως παρεξήγησε τὸ πρᾶγμα, ἐθυσίασε μεγάλο στὸκ ἐμπρρευμάτων, ἐξώφλησε τὸ ἄνοιγμά του, καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νομίζω ὅτι ἔχει προεξωφλημένας συναλλαγματικὰς περίπου διακοσίων χιλιάδων φράγκων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξοφληθοῦν αὐτομάτως. Αὐτὸ ἦτο μία ἐντελῶς θλιβερὰ ὑπόθεσις. Αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Durand περιωρίζοντο, ὅπως καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἠθελησε νὰ διακινδυνεύσῃ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπετύγχανε καὶ πάλιν τὰ κέρδη του, καὶ εἰς τὸ τέλος μόλις κατώρθωσε νὰ ἐξέλθῃ χωρὶς ζημίας ἀλλ' ὄχι

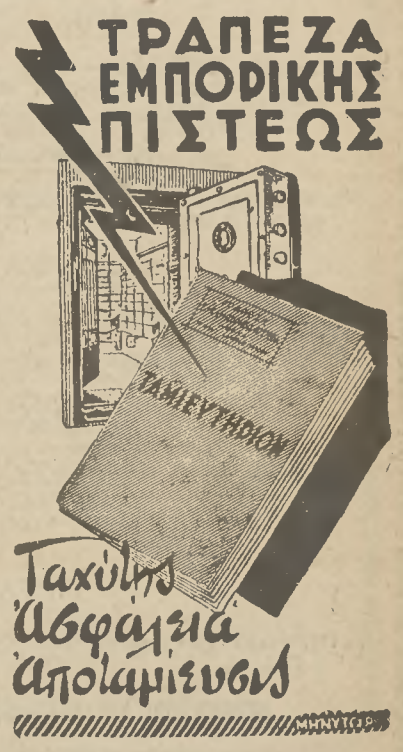

καὶ χωρὶς δυσαρέστους συνεπείας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς ἡ ρῆξις τῶν σχέσεών του μὲ τὸν Διευθυντὴν τῆς τραπέζης Υ. τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ διὰ τὰ ἀτυχήματά του, δὲν εἶναι ἡ μικροτέρα.

Ἰδοὺ μία ἐνδιαφέρουσα συνομιλία: Ὁ κ. Durand εἶνε ὀλίγον τι εὐέξαπτος· οὕτω δυσηρεστήθη μὲ τὴν Τράπεζαν Υ. δὲν ἐργάζεται παρὰ μὲ τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης καὶ ἐξαγωγεὺς καὶ τέλος ἡ μήτηρ του ἔχει καταθέσει χρήματα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

Διὰ τὰς ἐξαγωγάς του, γνωρίζων τὴν εὐχέρειαν μὲ τὴν ὁποίαν πωλοῦν συνήθως, εἰς τὰς ἀποικίας ἐπὶ πιστώσει, πρέπει νὰ προμηθευθῶ τὸν κατάλογον τῶν ὑπερποντίων πελατῶν διὰ νὰ λάβω συγκεκριμένας πληροφορίας δι' ἕνα ἕκαστον.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χήρα Durand ἔχει χρήματα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μὲ πείθει ἀφ' ἑτέρου νὰ ζητήσω ἀπ' τὸν υἱόν της νὰ μοῦ δώσῃ τὸν τελευταῖον ἰσολογισμόν του. Ἕως τότε δὲν εἶχα ἀποφασίσει ἐὰν θὰ τὸ ἔκαμνα αὐτό. Εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας τὸ ἀξίωμα «ἂν ἕνας πελάτης δυσκολεύεται νὰ σᾶς δώσῃ πληροφορίας, πρέπει νὰ σᾶς κάμῃ διστακτικοὺς νὰ τοῦ ἀνοίξετε πίστωσιν» καθιερώθη ἄπαξ διὰ παντὸς καὶ ἡ παρουσίασις τοῦ Ἰσολογισμοῦ, ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον, οὕτως εἰπεῖν, στοιχεῖον διὰ τὴν αἴτησιν πιστώσεως. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὅμως δὲν γίνεται ἀκόμη τὸ ἴδιον. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, καὶ μὲ κίνδυνον ἀκόμη νὰ χάσω τὴν ἐργασίαν πρέπει νὰ μάθω τὴν ἀκριβῆ κατάστασιν. Ὅταν εἰς μίαν ἐπιχείρησιν ἔχουσι καταθέσεις οἱ συγγενεῖς, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπιχειρήσεως θεωρεῖ τὰς καταθέσεις αὐτὰς ὡς ἀποτελούσας σχεδὸν μέρος τῶν κεφαλαίων του. Ἀλλ' ὅταν αἱ ἐργασίαι ἀρχίζουν νὰ πηγαίνουν ἄσχημα συμβαίνει πολλάκις νὰ ἀρχίζῃ νὰ ἐξασφαλίζῃ τοὺς συγγενεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ὑπολογίζει ὅτι θὰ καταφύγῃ εἰς τὸ μέλλον, χειροτερεύων οὕτω κατ' ἀντίστοφον λόγον τὴν κατάστασιν τῶν ἄλλων πιστωτῶν του.

Τὴν ἑπομένην λοιπὸν γράφω εἰς τὸν κ. Durand παρακαλῶν αὐτὸν νὰ μοῦ στείλῃ τὸν τελευταῖον Ἰσολογισμόν του μὲ τὰς συνήθεις συμπληρωματικὰς πληροφορίας «διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου».

Αὐτὸ καὶ γίνεται. Μοῦ φέρνει ὁ ἴδιος τὰς σχετικὰς πληροφορίας. Ἔχει ὕψος ὀλιγώτερον ἀγέρωχον ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν, παραξενευθεὶς ἀσφαλῶς ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν μου, ἀλλ' ἐπιμένει ὁπωσδήποτε νὰ μὲ πείσῃ.

Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἡ κατάστασις, εἰς ἣν εὑρίσκετο ὁ κ. Durand κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, φαίνεται βελτιωμένη. Ἀπὸ μίαν ἀδικίαν ἀρκετὰ συνήθη εἰς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας βλέπω ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ἔδωσε τὴν σωτηρίαν λύσιν δὲν εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἐποφεληθῇ. (Ἐν προκειμένῳ ἡ Τράπεζα Υ). Ὁ πελάτης μνησικακεῖ ἐναντίον της, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διατί, ἀντὶ νὰ τὴν εὐχαριστῇ. Ὁ Ἰσολογισμὸς δεικνύει πράγματι ὅτι τὰ ἀποθέματα καὶ οἱ λογαριασμοὶ εἶνε ἤδη κανονικοὶ καὶ ὅτι οἱ κίνδυνοι τῆς Τραπέζης Υ περιωρίσθησαν εἰς τὸ ποσόν, ὅπερ μοῦ ὑπέδειξεν ὁ κ, Dupont. Ἀπέναντι ἄλλων τρίτων ὁ κ. Durand δὲν ἔχει παρὰ ἀσημάντους ὑποχρεώσεις, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν πρὸς τὴν μητέρα του. Αὗται ἀντιθέτως εἶνε μεγάλαι. Ἀνέρχονται εἰς τὰ 2)3 τῶν κεφαλαίων τοῦ κ. Durand καὶ ἂν ἡ κ. Durand ἀπέσυρε τὰς καταθέσεις της, ὁ κ. Durand δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλάς του εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Ἐξηγῶ αὐτὸ μὲ τὰς μεγαλειτέρας προφυλάξεις εἰς τὸν κ. Durand, ὅστις φυσικὰ γελᾷ μὲ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ μοῦ ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συμβῇ ποτέ, ὅτι ἡ μητέρα του εἶνε «ὡσὰν αὐτὸς ὁ ἴδιος» καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ μὲ ἀπασχολοῦν καθόλου αὐτὰ τὰ πράγματα. Δυστυχῶς ἡ πεῖρα μοῦ ἔδειξε τὶ ἀξίζουν αἱ ὡραῖαι αὐταὶ διαβεβαιώσεις ὅταν εἶνε πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ μὴν τὰς πιστεύσῃ κανεὶς καὶ πρέπει νὰ πάρω τὰς προφυλάξεις μου **ἀπὸ τώρα**.

Ἐνθυμούμενος τὶ συνέβη ὅταν ὁ συνάδελφός μου τῆς Τραπέζης Γ ἐζήτησεν, ἵνα ἡ Κα Durand μήτηρ καταθέσῃ χρεώγραφα εἰς ἐγγύησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ υἱοῦ της, δὲν δύναμαι νὰ ὑπολογίσω εἰς αὐτὸ τὸ μέσον, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κ. Durand μοῦ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἡ μητέρα του διὰ φορολογικοὺς λόγους, δὲν εἶχεν ἐμφανισθῇ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του παρὰ ὡς πιστώτρια καὶ ὄχι ὡς συνιδιοκτήτρια τῆς Ἐπιχειρήσεως, τοῦ ἀναπτύσσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς κινδύνους ἐξ αὐτῆς τῆς συμφωνίας ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ κ. Dnrand κανονικῶς θὰ εἶχε τὰς ἰδίας μὲ αὐτὸν ὑποχρεώσεις, δὲν θὰ εἶχεν εἰς τὴν πραγματικότητα κανένα λόγον διὰ νὰ μὴ δώσῃ ἐμπράγματον ἐγγύησιν διὰ τὰς χορηγήσεις ποῦ θὰ τοῦ ἔκαμνον.

Ὁ κ. DURAND κομπιάζει ὀλίγον, ἀλλ' εὑρίσκει τὸν συλλογισμὸν ὀρθὸν καὶ μοῦ ὑπόσχεται νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν μητέρα του. Γνωρίζω ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν σκέπτεται τὴν Τράπεζαν Γ.

Ἐνῷ θίγω τὸ πλέον εὐπαθὲς σημεῖον ἐπωφελοῦμαι διὰ νὰ ἐξετάσω τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀσφαλείας μὲ τὸν κ DURAND.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα σημεῖον τὸ ὁποῖον διαφεύγει πολὺ συχνὰ ἀπὸ τὸν Τραπεζίτην. Εἶναι ὅμως ἐν τούτοις κεφαλαιώδους σημασίας. Εἶναι φανερόν, πράγματι, ὅτι ἡ ἀξία ὅλου τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ ἀντιπροσωπευομένου ἀπὸ ἐγκαταστάσεις, μηχανάς, ἀποθέματα πρώτων ὑλῶν καὶ γενικῶς ἀπὸ πᾶν ὅτι ὑπόκειται εἰς κίνδυνον καταστροφῆς, δύναται νὰ ἐκμηδενισθῇ ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην ἐὰν δὲν ἀσφαλίζεται ἀπὸ τοὺς σχετικοὺς κινδύνους. Ὁ Τραπεζίτης λοιπὸν πρέπει νὰ ἐπιμένῃ νὰ ὑπάρχῃ ἢ νὰ συνομολογηθῇ αὐτὴ ἡ ἀσφάλεια καὶ νὰ τοῦ ἐκχωρῆται τὸ προϊόν. Ἐν περιπτώσει ἀπευκταίου, πληρώνεται ἀμέσως καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ἔχει πλέον ν' ἀνησυχῇ διὰ τίποτε.

Εὐτυχῶς δι' ἐμὲ ἡ Τράπεζα Υ εἶχε λάβει καὶ αὐτὴν τὴν προφύλαξιν. Αὐτὸ μοῦ ἐπιτρέπει νὰ συμφωνήσω ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ μὲ τὸν κ. DURAND, χωρὶς δυσκολίας καὶ δύο ἡμέρας ἀργότερα, ἀφοῦ ἐξήτασα καλῶς τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας κατέχω τώρα, τοῦ ἀπευθύνω τὴν ἀπάντησίν μου εἰς τὴν αἴτησιν τῆς πιστώσεώς του.

1) Τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ τὰς διευκολύνσεις τὰς ὁποίας ζητεῖ.

2) Θὰ ἔπρεπεν ὅμως νὰ μοῦ παράσχῃ ἐμπράγματον ἐγγύησιν τῆς κ. DURAND διὰ τὰ ποσὰ τῶν προκαταβολῶν καὶ τῶν προεξοφλήσεων.

3) Ἀσφαλιστήριον κατὰ παντὸς κινδύνου, ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν ἐμπορευμάτων, θὰ πρέπει νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ ὀπισθογραφηθῇ εἰς διαταγήν της.

4) Ἐπιθυμῶ ἵνα συμφωνηθῇ ὅτι ἐὰν ὁ κ. DURAND θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἢ ἐπαναρχίσῃ ἀργότερον νὰ ἐργάζηται μὲ τὴν Τράπεζαν Υ, νὰ μὲ προειδοποιήσῃ καὶ νὰ μὴ τὸ κάμῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου. (Ἐὰν ἐπανελαμβάνετο ἡ περίπτωσις τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἴμεθα δύο αἱ ἐνδιαφερόμεναι Τράπεζαι, θὰ τῷ ἐγεννᾶτο ἀκατανίκητος πειρασμὸς νὰ «μανουβράρῃ» καὶ μὲ τὰς δύο κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται καμμία νὰ σχηματίσῃ σαφῆ ἰδέαν τῆς καταστάσεώς του).

5) Ὁ ἀνοικτός του ἐπὶ προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ λ[σμὸς δέον νὰ κλείσῃ ἀνυπερθέτως τὴν συμπεφωνημένην ἐποχήν, ἥτις συμπίπτει μὲ τὴν περίοδον τῶν μεγάλων πωλήσεων.

6) Δὲν θὰ προεξοφλῶ παρὰ γραμμάτια ἐπὶ οἴκων διὰ λ]σμὸν τῶν ὁποίων θὰ ἔχω λάβει εὐνοϊκὰς πληροφορίας ἀπὸ ἁρμοδίας πηγάς, ἰδίως διὰ τοὺς ὑπερποντίους τοιούτους, καὶ οἱ κίνδυνοι κάθε πληρωτοῦ δέον νὰ ὁρισθοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς καθωρισμένα ὅρια. (Ἡ ἀνάγκη νὰ πωλῇ μεγάλας ποσότητας ἐμπορευμάτων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἤγαγε τὸν κ. DURAND εἰς τὴν εὔρυνσιν τῶν πιστώσεών του διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς πωλήσεις του, καὶ πρέπει νὰ τὸ προλάβω ἐγκαίρως).

7) Ρητῶς θὰ συμφωνηθῇ ὅτι αἱ χορηγήσεις μου θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀποκλειστικῶς δι' ἐμπορικὰς ἢ βιομηχανικὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ προσκτήσεις ἀκινήτων ἢ ἄλλας ἀκινητοποιήσεις. (Δὲν ἐννοῶ νὰ τὰς ἴδω «παγοποιουμένας» καὶ νὰ γίνω «συνεταῖρος». Μακροπρόθεσμοι χορηγήσεις δὲν γίνονται ἀπὸ ἐμπορικὰς Τραπέζας. Ὑπάρχουν πρὸς τοῦτο εἰδικοὶ Ὀργανισμοί). Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ θὰ ἐκτεθοῦν μὲ μεγάλην λεπτότητα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐννοήσῃ ὁ κ. DURAND ὅτι πρόκειται περὶ κανονικῶν δι' αὐτὸν ὅρων καὶ οἵτινες θὰ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ τὸν βοηθῶμεν ἀδιστάκτως καὶ εἰς κάθε περίστασιν.

Ἂν ὁ κ. DURAND εἶναι ἀρκετὰ εὐφυὴς ἐπιχειρηματίας, ὥστε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς μεθόδου καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς ὅλα τὰ πράγματα, θὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους αὐτοὺς καὶ αἱ σχέσεις μας θὰ εἶναι, ἐπ' αὐτῆς τῆς βάσεως, ἀμοιβαίως καὶ ἀσφαλῶς ἐπωφελεῖς.

Ἂν σκέπτεται ἀλλέως... ἔ! τότε θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ μὴ ἐργαζώμεθα ποτὲ μαζύ του..

Δ. ΜΑΜΟΣ & Σ/ΙΑ
ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ἰδίαις τιμαὶ τοῖς μετρητοῖς
ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 20
· ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΦΘΟΝΙΔΟΥ — 2ος ΟΡΟΦΟΣ
ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9
Μετοχικὸν Κεφάλαιον Δραχμαὶ 14.600.000
Ἐργοστάσια:
Εἰς Δραπετσῶνα Πειραιῶς «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ» 750.000 Τ. ἐτησίως.
Ἐν Βόλῳ «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΟΛΥΜΠΟΣ» 400.000 Τ. ἐτησίως.
Τηλέφωνα:
Κεντρ. Γραφεῖα 25 101. Ἀθῆναι
Πρατηρίου 25 191. Ἀθῆναι
Ἐργοστασίου 40 441. Πειραιεύς
Γραφεῖα Βόλου: Δημητριάδος 128 — Τηλέφ. 55.
Πρατήριον Θεσσαλονίκης: Στοὰ Παρθενῶν 8 — Τηλ. 39.18
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ — ΑΘΗΝΑΣ, ΒΟΛΟΤΣΙΜΕΝΤ — ΒΟΛΟΝ
Αἱ μεγαλείτεραι καὶ μὲ τὰ πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα ἐγκαταστάσεις: Τρεῖς περιστροφικοὶ κλίβανοι. Ἀρτιώτατα ἐργοστάσια χημικῶν καὶ βιομηχανικῶν δοκιμῶν παρακολουθήσεως ποιότητος προϊόντων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
Μετοχικὸν Κεφάλαιον 28.366.500
Ἀποθεματικὸν καὶ κρατήσεις 327.346.000
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις ΟΞΕΑΛ Ἀθήνας—Πειραιᾶ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΚΟΡΑΗ 1
Ἐμπορικὴ Διεύθυνσις καὶ Ἐργοστάσια ἐν Πειραιεῖ (Δραπετσῶνα)
ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΟΞΕΑ, (Θεϊκόν, Ὑδροχλωρικόν, Νιτρικόν, Θειώδες, Ἄνυδρον). ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ, ΘΕΙΙΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ, ΦΘΟΡΙΟΠΥΡΙΤΙΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ, ΖΩΙΚΟΣ ΑΝΘΡΑΞ, ΥΔΡΥΑΛΟΣ.
ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΛΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, ΥΠΕΡΦΩΣΦΟΡΙΚΑ ΠΑΣΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΟΣ, ΦΩΣΦΟΡΙΝΗ, ΑΜΜΩΝΙΑ (ΑΖΩΤΟΦΩΣ). Σύνθετα παντὸς τύπου.
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
Ἐντομοκτόνα καὶ παρασιτοκτόνα, (Θεϊκὸς χαλκός, Περοσπορίνη, Θειοχαλκίνη, Μελινκρίνη, Δαυΐτίνη, Πετρελαιοσάπων, Θειασβέστιον, Νικοτινοῦχα, Ἀρσενικοῦχα, Διθειοῦχος Ἄνθραξ, Φθοριοπυριτικὸν Νατριον.
ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΦΙΑΛΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ, ΛΑΜΙΖΑΝΑΙ ΠΛΕΚΤΑΙ, ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ (Τζάμια) ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΜΑΤ, ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΔΙΑΜΑΝΤΕ, ΥΑΛΙΚΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ, ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ, ΥΑΛΙΝΑ ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ (Τοῦβλα, Κέραμοι, Φωταγωγοί).
ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ
ΣΙΔΗΡΟΠΥΡΙΤΑΙ: Κασσάνδρας, Ἑρμιόνης. ΛΙΓΝΙΤΑΙ: Ὠρωποῦ, Κορώνης.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ ROYAL
ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ FACIT
ΠΡΟΣΘΑΦΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ,, VICTOR
ΤΑΜΕΙΑΚΑΙ ,, HUGIN
ΑΛΑΝΤΟΚΟΠΤΙΚΑΙ ,, HUGIN
ΟΡΑΤΑΙ ΔΕΛΤΙΟΘΗΚΑΙ SKANDEX
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΚΤΩΡ ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 8β
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23275

Η ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ὑπὸ κ. ΑΛΕΞ. Α. ΧΑΜΨΑ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Η ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΣ

Εἴπομεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας ὅτι ἡ Rationalisation εἶναι προϊὸν καὶ συνέχεια τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς προόδου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐπιταχύνει τὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν αὐτῆς ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ εἶναι ὁ ἐπικρατῶν συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων τόσον εἰς ἐθνικὴν ὅσον καὶ εἰς διεθνῆ κλίμακα.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἤρχισεν εἰς τὰ περισσότερον ἀνεπτυγμένα Κράτη τὸ κυνήγιον τῶν νέων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων. Τεράστια ποσὰ διετέθησαν εἰς τὰ πρὸς τοῦτο ἱδρυθέντα ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ Ἰνστιτοῦτα διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν μεθόδων ἐργασίας.

Καὶ ἡ μεγάλη αὕτη προσπάθεια δὲν ἔμεινεν ἄνευ ἀποτελεσμάτων.

Πλεῖσται ὅσαι βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις ἐπετεύχθησαν εἰς τὴν παραγωγὴν διὰ τῆς προτυποποιήσεως (standardisation, normalisation) τῶν περισσοτέρων βιομηχανικῶν εἰδῶν καὶ τῆς αὐτοματοποιήσεως ἐν πολλοῖς τῆς ἐργασίας.

Ἡ τοιαύτη ὅμως συστηματοποίησις τῆς ἐργασίας ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δυσανάλογον αὔξησιν τῆς παραγωγῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατανάλωσιν, πρᾶγμα ὅπερ ἐδημιούργησε τὰς βασικὰς προϋποθέσεις τῆς ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ ἐντεῦθεν μαστιζούσης τὴν ἀνθρωπότητα οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ἡ κρίσις δι' ἀκριβῶς αὕτη, ἥτις ὡδήγει τὰ περισσότερα τῶν Κρατῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν καταστροφήν, ἠνάγκασε ταῦτα νὰ ἐγκαταλείψουν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν περιστάσεων, τὴν μέχρι τοῦδε ἀκολουθουμένην πολιτικὴν τοῦ «lassez—faire» ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἀνεπτύχθη ἡ καπιταλιστικὴ οἰκονομία κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας καὶ ἀπὸ Etat—gendarme ποῦ ἦσαν ἐξειλίχθησαν διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεώς των εἰς τὰ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας εἰς Etat-providence.

Ἡ ἐπέμβασις ὅμως αὕτη τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκομίας δὲν ὑπῆρξε παντοῦ καὶ πάντοτε ὁμοιόμορφος. Ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργηθῇ ἐκ τῆς κρίσεως εἰς τὰ διάφορα Κράτη καὶ τῶν ἀπωτέρων σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ταῦτα ἐπεδίωκον, ἐλάμβανον καὶ τ' ἀνάλογα μέτρα—ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντοτε τοῦ κρατοῦντος κοινωνικο-οἰκονομικοῦ συστήματός των— πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομίας των.

Οὕτω ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας ἐξέφυγε πλέον τῶν στενῶν ὁρίων τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἔγινεν ὑπόθεσις ἀφορῶσα γενικῶς τὴν ἐθνικὴν Οἰκονομίαν ἐν τῷ συνόλῳ της.

Ὁ συναγωνιστικὸς ἀγὼν ἔπαυσε πλέον νὰ διεξάγεται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς μεμονωμένως ὑπὸ τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν, διότι τὰ διάφορα Κράτη, ἐνδιαφερόμενα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν μερίαν τοῦ λαοῦ των, ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται ἀρωγὰ τῶν βιομηχανιῶν των εἰς τὸν συναγωνιστικὸν τοῦτον ἀγῶνα, διὰ τῆς λήψεως διαφόρων προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ αὐτῶν. Συντεινόντων δὲ σήμερον καὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ συναλλαγματικῶν περιορισμῶν, ὁ συναγωνιστικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν βιομηχανιῶν μετεβλήθη εἰς ἀγῶνα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνεξαρτησίας τῶν διαφόρων ἐθνικῶν Οἰκονομιῶν, διὰ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς αὐταρκείας αὐτῶν εἰς τα κυριώτερα τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπικρατήσεως αὐτῶν ἐν τῇ διεθνεῖ ἀγορᾷ διὰ τῆς ἐκτοπίσεως τῶν ξένων ἐμπορευμάτων. Κλασσικὰ παραδείγματα τῆς πολιτικῆς ταύτης ἀποτελοῦν σήμερον ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία.

Τὰ διάφορα λοιπὸν Κράτη κατευθύνουν σήμερον διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεώς των τὴν ἐμπορικὴν καὶ ἐνγένει οἰκονομικὴν πολιτικήν των ἀναλόγως τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς οἰκονομίας των.

Ἡ τοιαύτη δ' ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῶν Κρατῶν εἰς τὰ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας των ἐξεδηλώθη ἐντονώτερον ἐν τῇ κατανομῇ τῶν τραπεζιτικῶν πιστώσεων.

Δεδομένου ὅτι αἱ ἀλληλοεπιδράσεις μεταξὺ δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας εἶναι σήμερον περισσότερον ἢ ἄλλοτε ἔντονοι καὶ αἱ τραπεζιτικαὶ πιστώσεις ἀποτελοῦν τὴν κινητήριον δύναμιν τοῦ ὅλου παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ, φυσικὸν ἦτο αἱ διάφοροι κυβερνήσεις, προκειμένου νὰ καθορίσουν τὴν ἐν γένει οἰκονομικήν, δημοσιονομικὴν καὶ νομισματικὴν πολιτικήν των, νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχόν των ὁλόκληρον τὸν τραπεζιτικὸν μηχανισμὸν τῆς χώρας των, διότι ἄλλως πᾶσα προσπάθειά των θ' ἀπετύγχανεν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἑνιαίας κατευθύνσεως ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν χρηματικῶν μέσων.

Ὁ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἐπιβληθεὶς ἔλεγχος τῆς πίστεως ἐπέτρεψεν τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Τραπεζιτικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἐκινδύνευε νὰ μεταβληθῇ εἰς σωρὸν ἐρειπίων ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς θυέλλης καὶ νὰ παρασύρῃ ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα αὐτῆς εἰς τὴν καταστροφήν.

Ἡ Γερμανία, ἂν ἐπέτυχεν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος νὰ ἐξοπλισθῇ μέχρις ὀδόντων καὶ νὰ ἐλαττώσῃ αἰσθητῶς τὴν ἀνεργίαν της, τὸ ὀφείλει ἀκριβῶς εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς κατανομῆς τῶν πιστώσεων καὶ τὴν πρὸς τὸ συμφέρον ὁλοκλήρου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

Ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης προέκυψεν ἡ «ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς πίστεως», ἥτις ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν δικαίαν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁλοκλήρου τῆς οἰκονομίας κατανομὴν τῶν πιστώσεων. Αὕτη ἀκριβῶς εἶναι σήμερον ἡ χαρακτηριστικὴ τάσις τῆς Rationalisation εἰς τὰ κυριώτερα τῶν βιομηχανικῶν Κρατῶν.

***

Καὶ ἡ ἡμετέρα χώρα, ὡς ὀργανικὸν μέλος τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας, δὲν διέφυγεν τῆς καταστρεπτικῆς ἐπιδράσεως τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἀπὸ τοῦ 1932 μάλιστα, ὁπότε αὕτη ἐξεδηλώθη ἐντονώτερον καὶ παρ' ἡμῖν, πλεῖστα ὅσα ἀνεφύησαν οἰκονομικοκοινωνικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, θὰ καθίστατο ἀδύνατον ν' ἀντιμετωπισθοῦν καὶ ἡ μοιραία συνέπεια θὰ ἦτο νὰ φθάσωμεν μίαν ὥραν ἐνωρίτερον εἰς τὴν πλήρη οἰκονομικὴν καταστροφήν. Τὸ ἀτομικὸν συμφέρον λοιπὸν ὀφείλει κατὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν του εἰς τὸ γενικὸν τοιοῦτον τῆς ὁλότητος, διότι ἄνευ τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου μιᾶς κοινωνίας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ μακρὸν καὶ εὐημερία τοῦ ἀτόμου, τοῦ ὄντος ὑποχρεωμένου νὰ ζῇ καὶ νὰ ἐργάζεται ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον μας θὰ ἴδωμεν ποῖα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας μας, τὰ ὁποῖα προβάλλουν σήμερον ἐνώπιόν μας, καὶ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ εἰς τὴν διάθεσίν μας ὑπάρχοντα χρηματικὰ μέσα, ὅπως δυνηθῶμεν καὶ ἐπιτύχωμεν τὰ καλλίτερα δυνατὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ ἀνορθώσει τῆς οἰκονομίας μας.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Ltd

Ἔτος Ἱδρύσεως 1839

Ἕδρα ἐν Λονδίνῳ - Κεφάλαια εἰς λίρας

Ἡ Τράπεζα τοῦ παρελθόντος τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Συνοπτικὴ Κατάστασις τῆς 30ης Ἀπριλίου 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		Εἰς δραχμὰς
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις		2.850.680.79
Δανεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		5.024.765.45
Ὁμολογίαι δανείων Ἐθνικῶν καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ μετοχαὶ		18.752.794.—
Ἀδιάθετοι ὁμολογίαι μεταβ. λαχειοφ. δανείων Ἐθν. Τραπέζης		33.006.363.79
Ἀπαιτήσεις ἀπαρτιζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν εἰς £ :		
α) δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ	£ 1.952.249. 8. 4	
β) » πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων	£ 1.426.882.19. 6	
γ) Λήξασαι τοκοχρεολυτικαὶ δόσεις	£ 638.133. 5.11	
δ) Ἄλλο κάλυμμα : Εἰς καταθέσεις παρὰ τραπέζαις ἀξίας	£ 188.000. 0. 0	
Εἰς ὁμολ. £ 196.204.3.11 μεῖον κρατήσεων	£ 125.390. 0. 0	
Ὁμοῦ	£ 4.330.655.13. 9	1.623.995.882 63
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας		175.314.484.25
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων		164.473.718.—
Ἀπαιτήσεις ἐκ μεταβιβ. παρ' Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος		314.855.897.20
Κατάστημα Τραπέζης, ἐγκαταστ. καὶ κτήματα Τραπέζης		34.524.198.20
		2.372.798.782.31

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
Γ. ΙΑΤΡΟΥ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		Εἰς δραχμὰς
Κεφάλαιον Μετοχικὸν		80.000.000.—
Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ		29.500.000.—
Πρόβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς £		21.767.031.—
Κατάθέσεις :		
α) ἐν ὄψει		17.340.223.33
β) δεσμευμέναι		75.106 293.49
γ) ἐπὶ προθεσμίᾳ		14.731.852.40
Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ παρὰ Τραπέζαις ἐν Ἑλλάδι		1.485.414.98
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας :		
Ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν	£ 4.755.590- 0- 0	
Μεῖον διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως	£ 422.337- 7- 0	
ὑπόλοιπον	£ 4.333.162-13- 0	1.624 935.993.75
Ὑποχρεώσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος		409.332 988.08
Ληξιπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις καὶ τόκοι		25.419.299.95
Διάφοροι λογαριασμοὶ		75.179.685.33
		2.372.798.782.31

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου
Κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

111 Καταστήματα ἐν Ἑλλάδι, 6 καταστήματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (ἐν Ἀγγλίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ).

Ὀργανισμὸς ἱδρυθεὶς ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY

205 West 33rd Street — NEW YORK

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΤΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕΤΡΑ

Ἡ ἀπὸ τῆς δραχμοποιήσεως καὶ ἐντεῦθεν λῆψις διαφόρων συναλλαγματικῶν καὶ περιοριστικῶν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου μέτρων ἔσχε κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη εὐεργετικωτάτην ἐπίδρασιν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καλύμματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ὅμως τοῦ 1935 ἤρχισε νὰ παρατηρεῖται μια συνεχὴς σχεδὸν πτῶσις τοῦ καλύμματος, ὀφειλομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ τὴν εἰς συνάλλαγμα ἀνάγκην τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ὑπὸ ὡρισμένων κερδοσκόπων γενομένην ἀποθησαύρισιν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ τὴν ἐν καιρῷ λαθραίαν ἐξαγωγὴν τούτου εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἤγαγεν τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν λῆψιν καὶ νέων προστατευτικῶν τοῦ καλύμματος μέτρων.

Οὕτω ἠνοίχθησαν τὰ παρὰ Τραπέζαις χρηματοκιβώτια τῶν διαφόρων χρηματιστῶν καὶ ὁ εὑρεθεὶς ἐν αὐτοῖς χρυσὸς καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐξηργυρώθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ.

Ἐπίσης προσεκλήθησαν οἱ ἰδιῶται, οἱ κατέχοντες χρηματοκιβώτια παρὰ τραπέζαις, ὅπως μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1936 προσέλθουν καὶ ἀνοίξουν ταῦτα πρὸς καταγραφὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς τυχὸν φυλασσομένου χρυσοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Πέραν τούτου, εἰσηγήσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἄρῃ τὴν ἄδειαν ἀγοραπωλησίας συναλλάγματος ἀπὸ ὅλας τὰς Τραπέζας, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν, Ἐμπορικῆς, Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς.

Ἡ λῆψις τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου μέτρου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀφῃρεῖτο ἀπὸ τὰς ἄλλας Τραπέζας μέγα μέρος τῶν ἐργασιῶν των, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἠνάγκαζεν αὐτὰς νὰ σταματήσουν ἐντελῶς τὰς ἐργασίας των, ἐπροκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, ἥτις διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Δροσοπούλου ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐζήτησεν ὅπως προστατευθοῦν τὰ συμφέροντα τῶν πληττομένων Τραπεζῶν, κατόπιν τῶν νέων συναλλαγματικῶν μέτρων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐγκυκλίου, ἐπιτρεπούσης εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἐνεργοῦν ὡρισμένας ἐργασίας εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἄλλας ἀναλόγους πιστωτικὰς ἐργασίας ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ διατυπώσεις.

Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς Τραπέζας ἔχει ὡς κάτωθι:

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 21 λήγοντος μηνός, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη οὐδεμία ἀπόκλισις ἀπὸ τῶν βασικῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι αἱ στερηθεῖσαι τῆς ἐξουσιοδοτήσεως Τράπεζαι δὲν εἶνε δίκαιον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου νὰ ἀπωλέσωσι συγχρόνως τὴν κεκτημένην πελατείαν των, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὰς Τραπέζας διὰ νὰ συγκρατήσωσι ταύτην, κατὰ τρόπον ὅμως μὴ ἀντιτιθέμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου, παρέχει, κατ' ἔγκρισιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, τὰς κάτωθι ὁδηγίας, ὡς πρὸς τὰς ἐφεξῆς ἐνεργείας τῶν στερηθεισῶν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως Τραπεζῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συνεχίσεως τῶν ἐχουσῶν σχέσιν μὲ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐργασιῶν των.

Α) ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

(Ἀξίαι ἐξωτερικοῦ εἰσπρακτέαι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ)

Αἱ Τράπεζαι, αἱ μὴ δικαιούμεναι νὰ ἐνεργῶσι πράξεις συναλλάγματος, ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (τμῆμα ἐλέγχου συναλλάγματος) κατάστασιν εἰς διπλοῦν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παραλαμβανομένων ἡμερησίως ἀξιῶν πρὸς εἴσπραξιν. Ἡ κατάστασις αὕτη δέον νὰ περιλαμβάνῃ, εἰς κεχωρισμένας στήλας, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκχωρητῶν ἐξωτερικοῦ, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν παραληπτῶν ἐσωτερικοῦ, ἢ καὶ ἀποδεκτῶν (ἐφόσον πρόκειται περὶ προηγηθέντων διακανονισμῶν φορτωτικῶν ἐξωτερικοῦ δι' ἀποδοχῆς συναλλαγματικῶν, περὶ ὧν γίνεται εἰδικὴ μνεία εἰς χωριστὴν στήλην παρατηρήσεων), περιγραφὴν τοῦ ἐμπορεύματος, καὶ εἰσπρακτέαν ἀξίαν. Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ συνοδεύηται μὲ τὰς εἰσπρακτέας ἀξίας ἐξωτερικοῦ, φορτωτικὰς ἢ συναλλαγματικάς, καὶ τὰ πιστοποιητικὰ προελεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐλέγχει τὰς καταστάσεις ταύτας καὶ τὰς προσηρτημένας ἀξίας, ἀφοῦ δὲ διαπιστώσῃ τὴν νομιμότητα καὶ ἀκρίβειαν αὐτῶν, ἐπιστρέφει εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Τραπέζας τὰ ἀντίγραφα τῶν καταστάσεων μετὰ τῶν ἀξιῶν, ἐξουσιοδοτοῦσα συγχρόνως ταύτας νὰ ἐνεργήσωσι ἁπλῶς τὴν εἴσπραξιν τῶν ἀντιστοιχουσῶν πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν εἰσπρακτέων ἀξιῶν δραχμῶν. Τὰς τοιαύτας ἡμερησίας εἰσπράξεις των αἱ Τράπεζαι παραδίδουσιν αὐθημερὸν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐνεργεῖ τὴν πώλησιν τοῦ σχετικοῦ συναλλάγματος ἐλευθέρου ἢ clearing. Καὶ ἐφόσον μὲν πρόκειται περὶ ἐλευθέρου συναλλάγματος, παραδίδονται εἰς τὰς Τραπέζας αἱ σχετικαὶ ἐπιταγαὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκδιδόμεναι παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς διαταγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν δικαιούχων, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ βεβαιώσεις πληρωμῆς διὰ τὸ Τελωνεῖον.

Προκειμένου περὶ συναλλάγματος clearing, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖ, κατὰ τὰ ἤδη διατεταγμένα, τὸ σχετικὸν ἔμβασμα πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς δικαιούχους καὶ παραδίδει εἰς τὰς Τραπέζας τὰς σχετικὰς ἀδείας ἐκτελωνισμοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐνδιαφερομένων εἰσαγωγέων.

Ὁἴκοθεν νοεῖται ὅτι ὁ ἔλεγχος τῆς δυναμικότητος καὶ ἡ καταχώρησις τῶν εἰσαγωγῶν εἰς τὰ βιβλιάρια τῶν εἰσαγωγέων θὰ διενεργῶνται καὶ πάλιν παρὰ τῶν ἰδίων Τραπεζῶν, καὶ ὑπ' εὐθύνη αὐτῶν, θέλουσι δὲ αὗται ὑποστῆ τὰς συνεπείας τῶν τυχὸν παραλείψεων, ἃς ἤθελε διαπιστώσει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν παρ' αὐτῆς ἐνεργούμενον ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν τούτων ἐπανέλεγχον.

Β) ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

(Φορτωτικαὶ ἐξωτερικοῦ εἰσπρακτέαι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ).

Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε διατεταγμένα οἱ ἐξαγωγεῖς, δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὰ ἀτμοπλοϊκὰ Πρακτορεῖα, ἐξουσιοδοτοῦσι ταῦτα ὅπως ἐκδίδωσι τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα εἰς διαταγὴν μιᾶς τῶν ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν. Ἤδη αἱ Τράπεζαι ἀφ' ὧν ἤρθη ἡ ἐξουσιοδότησις, δύνανται, ἵνα μὴ ἀποστερηθῶσι τῆς σχετικῆς ἐργασίας, νὰ ὑποδείξωσι εἰς τοὺς πελάτας των ἐξαγωγεῖς, ὅπως ζητῶσι παρὰ τῶν Πρακτορείων τὴν ἔκδοσιν τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Αἱ φορτωτικαὶ αὗται θὰ παραδίδωνται μεθ' ὅλων τῶν συναφῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς εἴσπραξιν παρὰ τῆς μεσολαβούσης Τραπέζης συνοδευόμεναι μὲ εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν τῶν ἐξαγωγέων πρὸς τὴν Τράπεζαν ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν φορτωτικῶν μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῇ ἐξουσιοδοτήσει θὰ ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀκολουθήσῃ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τὰς ὁδηγίας τῆς μεσολαβούσης Τραπέζης.

Μετὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς φορτωτικῆς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δίδει τὴν σχετικὴν ἐκκαθάρισιν εἰς τὴν μεσολαβήσασαν Τράπεζαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ πελάτου της, ἄνευ οὐδεμιᾶς προμηθείας αὐτῆς διὰ τὴν εἴσπραξιν (πλὴν τῶν πραγματικῶν της ἐξόδων).

Γ) ΕΝΕΓΓΥΟΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

α) Εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου

Αἱ στερηθεῖσαι τῆς ἐξουσιοδοτήσεως Τράπεζαι δὲν δικαιοῦνται πλέον ἴδιον συνάλλαγμα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τὴν ἐνέργειαν παρομοίων πράξεων. Δύνανται ὅμως νὰ ἀναθέτωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα διατηρήσωσι τὴν ἔμμεσον ἐξυπηρέτησιν καὶ συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς πελατείας των, τὸ ἄνοιγμα τῶν πιστώσεων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν των. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀπαλλάξει τὰς μεσολαβούσας Τραπέζας τῆς προμηθείας ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων, πλὴν τῶν πραγματικῶν της ἐξόδων.

Ὑπάρχουν ἐν τούτοις εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀνοίγματος ἐνεγγύων πιστώσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρὰ Τραπεζῶν ἐσωτερικοῦ, στερηθεισῶν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, αἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποιοῦσι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πιστώσεις παρεχομένας πρὸς αὐτὰς παρὰ ξένων συγγενῶν Τραπεζῶν. Αἱ πράξεις αὗται δύνανται νὰ συνεχισθοῦν, ὁ δὲ διακανονισμὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος θέλει ἐνεργηθῇ καὶ πάλιν ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐπὶ τῇ ἀναλώσει τοῦ ἐμπορεύματος, ὁπότε θὰ λάβῃ χώραν καὶ ἡ πώλησις τοῦ συναλλάγματος ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφώνως τῷ νόμῳ.

β) Ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Αἱ φορτωτικαὶ κατὰ νόμον πρέπει νὰ ἐκδίδωνται εἰς διαταγὴν μιᾶς ἐξουσιοδοτημένης Τραπέζης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διασφαλίσεως τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ἥτις πραγματοποιεῖται ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων, βάσει τῆς πρὸς εἴσπραξιν ἀποστελλομένης εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φορτωτικῆς ἢ καὶ ἐκ τῶν προτέρων, διὰ τῶν ἀνοιγομένων, παρὰ ταῖς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζαις ἐνεγγύων πιστώσεων.

Διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν θὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ ἐν παραγράφῳ β' ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐργασίας ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ὁριζόμενα.

Διὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τῆς προεισαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνεγγύων πιστώσεων καθιεροῦται διὰ τὰς στερηθείσας τῆς ἐξουσιοδοτήσεως Τραπέζας ἡ κάτωθι διαδικασία:

Αἱ Τράπεζαι τὰς ἀνοιγομένας παρ' αὐταῖς ἐνεγγύους πιστώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν των, ἀναγγέλλουσιν αὐθημερὸν δι' ἰδίου ἐγγράφου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, (τμῆμα ἐλέγχου συναλλάγματος). Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πιστώσεων δύνανται αἱ Τράπεζαι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τοὺς πελάτας των τὰς ἀντιστοιχούσας εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων δραχμὰς ἄνευ διενεργείας πράξεως συναλλάγματος, παραδίδωσι δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰς σχετικὰς φορτωτικάς, ἐκδεδομένας εἰς διαταγήν της, μετ' ἐπιταγῆς ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, συρομένης ἔναντι τῆς ἠνοιγμένης πιστώσεως. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πληροουμένων οὕτω ἐκ τῶν προτέρων τῶν συναλλαγματικῶν διατυπώσεων καὶ τῶν σχετικῶν ἐλέγχων, ὀπισθογραφεῖ ἄνευ εὐθύνης της εἰς διαταγὴν τῶν μεσολαβουσῶν Τραπεζῶν τὰς σχετικὰς φορτωτικὰς καὶ παραδίδει ταύτας εἰς τὰς ἰδίας βάσει εἰδικῆς ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τῶν φορτωτῶν.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

Νέαι συζητήσεις, αἵτινες ἀναμένεται νὰ εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσαι, θὰ λάβουν χώραν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 13ης γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης, ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς διατροφῆς. Σχετικῶν μελετῶν ἐπεληφθησαν τελευταίως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον τὸ ὁποῖον παρέσχεν ἀξιόλογον συγκομιδὴν στατιστικῶν στοιχείων.

Μία λίαν ἐμπεριστατωμένη ἔκθεσις συνετάγη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ κ. Mc. Dougall, ἀντιπροσώπου τῆς Αὐστραλίας εἰς τὴν μόνιμον Ἐπιτροπὴν τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου. Ταύτης δίδομεν κατωτέρω σύντομον ἀνασκόπησιν:

Ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐκθέτει ἐν ἀρχῇ ὅτι μία ἱκανοποιητικὴ διατροφὴ πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ ἐπαρκοῦς καταναλώσεως γεωργικῶν προϊόντων ὡς τὸ γάλα, ὁ τυρός, τὸ βούτυρον καὶ τὰ ἄλλα γυαλακτερά, τοὺς νωποὺς καρπούς καὶ τὰ λαχανικά, τὰ ὠά, τοὺς ἰχθῦς καὶ τὸ κρέας. Δυστυχῶς αἱ μελέται καὶ αἱ στατιστικαὶ δεικνύουν ὅτι αἱ μεγάλαι μάζαι τῶν κατοίκων τῆς ὑφηλίου δὲν καταναλίσκουσιν ἐπαρκῆ ποσότητα τῶν προϊόντων αὐτῶν. Συνεπείᾳ τούτου συχνάκις ἐπακολουθοῦν ἀσθένειαι ὑποσιτισμοῦ καὶ συγκεκριμένως βλάβαι τῶν ὀδόντων, παραμόρφωσις τῶν ὀστῶν, ἐλαττωματικαὶ φυσικαὶ κατασκευαί, ῥαχῖτις καὶ γενικαὶ φυσικαὶ ἀνικανότητες.

Μετὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα θὰ προέκυπτον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς διατροφῆς καὶ ἀφοῦ ὑπεγράμμισε τὴν ὁλονὲν αὐξανομένην ἔφεσιν τῆς κοινῆς γνώμης περὶ ἀναθέσεως εἰς τὸ Κράτος τῆς ἐπιβλέψεως τῆς ἐθνικῆς διατροφῆς, ὁ κ. Mc Dougall ἐξετάζει ποῖα θὰ ἦσαν τ' ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς γεωργίας. Ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων θ' ἀνεζωογόνει ὀφθαλμοφανῶς τὸ τόσον σκληρῶς πληγὲν ἐμπόριον τῶν ἐδωδίμων. Ἐὰν ἐλαμβάνοντο πρακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τῶν τροφίμων τούτων, τοῦτο θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰ βιομηχανικὰς χώρας νὰ συγκεντρώσουν τὴν προσοχήν των εἰς τὴν παραγωγὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλειτέρας ποσότητος τῶν πλέον φθαρτῶν ἐδωδίμων, οὕτως ὥστε ἡ παραγωγὴ τῶν κυριωτέρων παγκοσμίων γεωργικῶν προϊόντων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀφεθῇ εἰς μεγαλειτέραν μοῖραν εἰς τὰς μεγάλας γεωργικὰς ἐξαγωγικὰς χώρας, αἵτινες ἔχουσι χαμηλότατον κόστος παραγωγῆς.

Τοιουτοτρόπως θὰ ἠνοίγετο ὁ δρόμος διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, πρᾶγμα ὅπερ θὰ εἶχεν εὐεργετικὰ ἐπακόλουθα, ὄχι μόνον διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ὅλων τῶν χωρῶν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ διὰ τὰς πολιτικάς των σχέσεις.

Ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ἐξετάζει ἀκολούθως τὰς διαφόρους μεθόδους βελτιώσεως τῆς διατροφῆς καὶ διαπιστώνει ὅτι ἡ κακὴ διατροφὴ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν.

Πρὸς θεραπείαν τῆς πρώτης αἰτίας, ἀναφέρει μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα προταθέντα μέτρα: δωρεὰν ἢ μὲ πολὺ χαμηλὴν τιμὴν διανομὴν γάλακτος εἰς τὰς ἐγκύους, τὰς τροφοὺς καὶ τὰ παιδία, δωρεὰν γεύματα εἰς τοὺς μαθητάς, μείωσιν τῆς διαφορᾶς τῶν τιμῶν μεταξὺ χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως, καθιέρωσιν εἰδικῶν τιμῶν δι' ὡρισμένας κοινωνικὰς ὁμάδας εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἐπιχορήγησιν τῆς καταναλώσεως ἀντὶ τῆς παραγωγῆς.

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀμαθείας, ὁ συγγραφεὺς προτείνει τὴν χρησιμοποίησιν τῶν νέων μεθόδων τῆς λαϊκῆς διαπαιδαγωγήσεως, συγκεκριμένως τοῦ ἀσυρματόφωνου καὶ τοῦ ὁμιλοῦντος Κινηματογράφου.

Ὁ κ. Mc Dougall ὑπογραμμίζει ὁπόσον θὰ ἦτο ἐπωφελὴς ἡ παραχώρησις πιστώσεων εἰς τοὺς γεωργούς, αἵτινες θὰ τοῖς ἐπέτρεπον νὰ πραγματοποιήσουν τὴν νέαν προσαρμογὴν τῆς παραγωγῆς. Φρονεῖ ὅτι ἡ ἰδέα μιᾶς Διεθνοῦς Γεωργικῆς Ὑποθηκικῆς Τραπέζης, ἱκανῆς νὰ παρέχῃ βοήθειαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις, τὰς ἐπιθυμούσας νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς παραγωγοὺς εἰς τὸ νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν πλέον ἐπικερδῶν καὶ ὑγιεινῶν προϊόντων, δύναται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπανασυζητηθῇ μὲ μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν. Τὰ οἰκονομικῶς ἰσχυρὰ μεγάλα Ἔθνη θὰ παρεῖχον πιθανῶς τὴν ὑποστήριξίν των διότι θὰ ἀντελαμβάνοντο, ὅτι τὰ ἴδια αὐτῶν οἰκονομικὰ συμφέροντα θὰ ὠφελοῦντο ἀπὸ τὴν ζωτικότητα τοῦ ἀνωτέρω Ἱδρύματος.

Ἰδού, κατὰ τὸν συγγραφέα, μία δυνατὴ λύσις τῶν τόσον συζητηθέντων προβλημάτων τοῦ ἀγροτικοῦ προστατευτισμοῦ. Ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν θὰ συνετέλει ἀναμφιβόλως ἕν τινι μέτρῳ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐημερίας ἐν τῷ Κόσμῳ.

ΤΥΠΟΙΣ
ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,
Δ. ΔΕΛΗΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΓΕΡ 18 - ΤΗΛ. 31836

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ—ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ—ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ—ΕΜΠΟΡΙΟΝ—ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Λ.Π.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ο τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως ἐσημειώθη κατὰ Ἰούνιον 1936 εἰς 1.945 ἔναντι 1.954 κατὰ Μάϊον, καὶ 1.896 κατὰ Ἰούνιον 1935.

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1936 ἐκινήθη ὡς ἑξῆς ; (εἰς χιλιάδας λεβίων).

	Α' ἑξάμ. 1935	Α' ἑξ. 1936
Εἰσαγωγαὶ	1.369.361	1.560.557
Ἐξαγωγαὶ	1.369.385	1.478.904

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ Βουλγαρικὴ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἐσημείωσεν αὔξησιν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Ηὐξήθη ἰδίως ἡ παραγωγὴ χημικῶν προϊόντων καὶ σιγαρέττων. Ἀντιθέτως εἰς τὴν μεταλλουργίαν καὶ τὴν ὑφαντουργίαν ἐσημειώθη ἐλάττωσις παραγωγῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ δημόσια ἔσοδα κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον τοῦ 1936 ἀνῆλθον εἰς 3.529 ἑκατομμ. λεβίων ἔναντι 2829 ἑκατομ. λεβίων ἀντιστοίχων περυσινῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 3.725 ἑκατ. λεβίων ἔναντι 3.125ἑκατ.λεβίων τῷ 1935.

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τῆς Τουρκίας ἀνήρχετο τῇ 30)7)36 εἰς Ltq 30,211 ἑκατομ. Ἡ κυκλοφορία ἀνήρχετο ἀντιστοίχως εἰς Ltq. 162,684 ἑκατομμ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας τῆς Dresdner BK (τεῦχος Ἰουλίου 1936) τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον κατὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τοῦ 1936 ἐκινήθη ὡς ἑξῆς (εἰς ἑκατομ. λιρῶν Τουρκίας καὶ χγρ.).

	1936, Βάρος	ἀξία	1935, Βάρος	ἀξία
Εἰσαγωγὴ	Kgs. 143,9	Ltqs. 27,3	Kgs. 142,9	Ltqs. 26,4
Ἐξαγωγὴ	» 199,5	» 28,6	» 233,9	» 23,9

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία σίτου ὑπολογίζεται εἰς 3 ἑκατομ. τόννων τὰ 20ο)ο τῶν ὁποίων θὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία καπνοῦ εἶνε μεγαλυτέρα τῆς περυσινῆς κατὰ 55ο)ο ὑπολογιζομένη εἰς 55.000 τόννους, ἐξ ὧν 21.000 τόννοι ἀναλογοῦσιν εἰς τὴν περιφέρειαν Σμύρνης. Κατὰ προσφάτους πληροφορίας τοῦ Economist ἡ Τουρκία πρόκειται νὰ ἐξαγάγῃ διὰ συστήματος ἀνταλλαγῆς ἔρια εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τῆς Τουρκίας ἀνήρχετο τῇ 30)7)36 εἰς Ltq 30,211 ἑκατομ. Ἡ κυκλοφορία ἀνήρχετο ἀντιστοίχως εἰς Ltq. 162,684 ἑκατομμ.

Τὸ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας ἐμειώθη κατὰ Ἰούνιον 1936 εἰς Lévas 3,7 ἑκατομμ. ἔναντι Lévas 9,1 ἑκατομμ. κατὰ Μάϊον καὶ Lévas 16,9 ἑκατομμ. κατὰ Ἰούνιον 1935. Τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα παρέμεινε κατὰ Ἰούλιον σταθερὸν εἰς Lévas 1.607 ἑκατομμ. Τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα ἀνήρχετο κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου εἰς 2.343 ἑκατομμ. λεβίων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΑ

Κατ' ἐπίσημον ἐκτίμησιν ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία σίτου ὑπολογίζεται εἰς 28 ἑκατομμ. μετρ. στατήρων, ἐξ ὧν 8 ἑκατομμ. περίπου πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν. Ἡ ἐσοδεία ἀραβοσίτου προβλέπεται ἐπίσης μεγάλη. Καθ' ὑπολογισμοὺς ἡ ἀξία τοῦ ἐξαχθησομένου ἐφέτος σίτου καὶ ἀραβοσίτου θὰ ὑπερβῇ τὰ 1.100 ἑκατομμ. δηνάρια. Ἡ ἐξαγωγὴ ὀπωρῶν ὑπῆρξεν ἐφέτος ἐπίσης μεγάλη.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἐκινήθη κατὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ 1936 ὡς ἑξῆς :

	1936 Τόννοι	Ἀξία εἰς Δηνάρ.	1935 Τόννοι	Ἀξία εἰς Δηνάρ.
Ἐξαγωγαὶ	1326.000	1961.4 ἑκ.	1858:000	2080.8 ἑκ.
Εἰσαγωγαὶ	551.170	2313 4 »	522.024	2046.4 »

Κατὰ πληροφορίας τέλους Αὐγούστου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Γιουγκοσλαυΐας προέβη εἰς ἐξαγοράν τῶν ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων clearings ἀπαιτήσεων διαφόρων ἐξαγωγέων, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσι ποσὸν 400 ἑκατομμ. Δηναρίων περίπου. Διὰ τοῦ ἄνω μέτρου ρευστοποιοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπαιτήσεις τῶν ἐξαγωγέων τούτων, ἐνῷ ἄλλων θὰ διεκανονίζοντο μετὰ πάροδον ἀρκετῶν μηνῶν.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον διὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ 1936 ἀφῆκε πλεόνασμα 2,5 δισεκατομμ. λέϊ.

Κατὰ τὴν γνώμην εἰδικῶν αἱ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ Ρουμανία πρὸς ἐξεύρεσιν ξένου συναλλάγματος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑποχρεώσεων αὐτῆς εἶναι μεγάλαι. Ἐξ ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν ἡ Ρουμανία ὀφείλει 5,5 δισεκατ. λέϊ. Τὸ πλεῖστον τοῦ ποσοῦ τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν ἀγοράν. Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἐνεδείκνυτο ἡ ἀθρόα ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων εἰς τὰς χώρας ταύτας· ἀπ' ἐναντίας ὅμως ὁ μεγαλύτερος ὄγκος τῶν ρουμανικῶν ἐξαγωγῶν κατευθύνεται εἰς ἄλλας χώρας, ἔνθα τὸ ρουμανικὸν ἐξαγωγικὸν πλεόνασμα ἀκινητοποιεῖται εἰς ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τῶν ὑφισταμένων διαφόρων clearings.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς Γερμανίας βαίνει αὔξουσα. Ὁ δείκτης τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς (Ἰνστιτοῦτον Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν) ἀνῆλθεν ἀπὸ 107.5 κατὰ Μάϊον εἰς 108.6 κατὰ Ἰούνιον ἔναντι 93.7 κατὰ Ἰούνιον 1935. (βάσις 1928=100). Ἡ δραστηριότης τῆς Βαρείας βιομηχανίας ἐνετάθη λόγῳ τῶν μεγάλων παραγγελιῶν πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

Κατὰ Ἰούλιον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἐμειώθη ἀπὸ 1.314.700 εἰς 1. 170.000 ἔναντι 1.754.000 πέρυσιν.

Σημειωτέον ὅτι ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον παρατηρηθεῖσαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, διεπιστώθη καὶ αὔξησις κατὰ 8 1)2 0)0 περίπου τοῦ ὄγκου τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος.

Κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1936, τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας ἐκινήθη ὡς ἑξῆς :

(Εἰς ἑκατομμ. RMKS).

Εἰσαγωγαὶ : 2.456,7
Ἐξαγωγαὶ : 2.638.1

Ὁ τιμάριθμος ἀκριβείας ζωῆς ηὐξήθη κατὰ Αὔγουστον εἰς 125.4. Παρατηρεῖται ἐκ νέου ἔλλειψις κρέατος ὡς καὶ μείωσις καταναλώσεως ἀλλάντων. Συνεστήθη εἰς τὸν πληθυσμὸν νὰ καταναλίσκῃ ἰχθεῖς.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς χώρας ηὐξήθη αἰσθητῶς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Ἡ βαρεῖα βιομηχανία ἐσημείωσεν αὔξησιν παραγωγῆς κατὰ 13—18 ο)ο, οἱ περιοδεύσαντες εἰς τὴν χώραν ξένοι ἦσαν κατὰ 32ο)ο πολυαριθμότεροι τῶν ἀντιστοίχων περυσινῶν, καὶ τὸ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀπόθεμα τῆς Ἐθνικῆς Αὐστριακῆς Τραπέζης ηὐξήθη μεταξὺ 1)7 καὶ 15)8 κατὰ 27 ἑκατομμ. schillings.

Κατόπιν τῶν τελευταίων ὑπογραφεισῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ διαφόρων χωρῶν τὸ εἰσαγωγικὸν πλεόνασμα τῆς χώρας κατὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ 1936 ἀνῆλθεν μόνον εἰς 155 ἑκατ. schillings ἔναντι 165 ἑκατομ. schillings ἀντιστοίχου περυσινοῦ πλεονάσματος. Τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦτο πλεόνασμα καλύπτεται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ συναλλάγματος τὸ ὁποῖον εἰσάγουν οἱ ξένοι περιηγηταὶ καὶ παρὰ τὰ καταβληθέντα τελευταίως ποσὰ πρὸς διακανονισμὸν ἐξωτερικῶν χρεῶν, τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν φαίνεται ὅτι ἀνέκτησε τὴν ἰσορροπίαν του ἐφέτος.

Κατὰ στατιστικὴν τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν Dr Rost van Tonningen, τὰ ἀποτελέσματα τῶν 7 πρώτων μηνῶν τῆς τρεχούσης χρήσεως εἶνε τὰ ἑξῆς : (εἰς ἑκατ. schilling)

	1936	1935
Δαπάναι	1.148.0	1.169.5
Ἔσοδα	1.129.8	1.101.4

ΙΣΠΑΝΙΑ

—Κατ' αὐθεντικὰς καὶ ἀμερολήπτους πληροφορίας τοῦ Economist [Τεύχη 29)8)36 καὶ 5)9)36] οἱ εἰς ἄνδρας καὶ χρῆμα πόροι τοῦ Κράτους τῆς Μαδρίτης εἶναι σημαντικῶς ἀνώτεροι τῶν μέσων τῶν Ἐπαναστατῶν. Ἡ διάρκεια ὅθεν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου προβλέπεται μακρὰ καὶ τὸ πέρας τούτου ἀόριστον. Κατὰ τὴν Revue des Deux-mondes [Τεύχη 15)8 καὶ 1)9)36], οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκβασις τοῦ Πολέμου, οἱ νικηταὶ θὰ εὕρωσι πρὸ αὐτῶν σωροὺς ἐρειπίων ἀνεπανορθώτων, καὶ ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἡ Ἱσπανία θὰ εἶναι χώρα κατεστραμμένη οἰκονομικῶς. Ἰδιαιτέρως ἐξαίρεται ὑπὸ τῶν ἄνω δύο σοβαρῶν περιοδικῶν τὸ γεγονὸς ὅτι οὐχὶ μόνον αἱ ταξικαὶ διαφοραὶ ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρμετρον τοπικιστικὸν πνεῦμα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος. Δέον ὅθεν πιθανῶς νὰ ἀναμένεται κατὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας συγκρότησις τῆς Κράτους Ὁμοσπονδιακοῦ μὲ ἰδιαιτέρως προνομιακὴν θέσιν παραχωρουμένην εἰς τὴν Καταλωνίαν, ἡ οἰκονομικὴ σημασία τῆς ὁποίας εἶναι ἐξαιρετική, λόγῳ τοῦ ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν βιομηχανικὴν ἐπαρχίαν τῆς χώρας, συνάμα δὲ εἶνε ὁ μεγαλύτερος παραγωγὸς καὶ ἐξαγωγεὺς οἴνων, ἐλαιολάδων καὶ ὀπωρῶν.

ΗΝΩΜΕΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ βιομηχανικὴ δραστηριότης ὑπῆρξεν ἐντατικὴ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν θέρος. Τὰ χαλυβουργεῖα εἰργάσθησαν μὲ ἀπόδοσιν 70 ο)ο τῆς δυναμικότητός των. Ἐπίσης δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτοκινήτων ὑπῆρξε σχεδὸν διπλασία τῆς ἀντιστοίχου περυσινῆς.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἡ ἀπό τινος χρόνου παρατηρουμένη σταθερὰ βελτίωσις τῶν ἐργασιῶν συνεχίζεται. Αἱ τιμαὶ τῶν δημητριακῶν ὑψώθησαν λόγῳ τῆς παρατεταμένης ἀνομβρίας. Γενικῶς αἱ τιμαὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων διατηροῦνται σταθεραί. Τὰ κέρδη τῶν ἑταιρειῶν προβλέπονται ἐφέτος ἀνώτερα τῶν περυσινῶν κατὰ 30—35 ο)ο.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ—ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ἡ αὔξησις τῶν εἰσπράξεων τῶν σιδηροδρόμων ὑπῆρξε σημαντικὴ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τοιαύτη ὥστε οἱ σιδηρόδρομοι νὰ καλύψωσι τὰ ἔξοδά των κινήσεων καὶ ἐκμεταλεύσεως. Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Γραφείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας πρόκειται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρείας ποσὸν $ 500 ἑκατομμ. διὰ τὴν ναυπήγησιν νέων πλοίων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κατὰ πρόσφατον ἀνακοίνωσιν τοῦ Προέδρου Roosevelt τὸ δημόσιον χρέος τῶν U. S. A. κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—1937 θὰ ἔχει ἀνέλθῃ εἰς $ 34.189 ἑκατομ. αὐξηθὲν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως κατὰ $ 410 ἑκατομμύρια.

—Κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῷ 1936 θὰ ἀνέλθῃ πιθανῶς εἰς $ 60.000 ἑκατομμ. ἔναντι $ 39,545 ἑκατομμ. τῷ 1932 καὶ $ 81.034 ἑκατομ. τῷ 1929.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κατ' ἐπίσημον ἐκτίμησιν ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία σίτου ὑπολογίζεται εἰς 24 ἑκατομμ. μετρ. στατήρων καὶ ἡ ἐσοδεία σικάλεως εἰς 8 ἑκατομμ. μέτρ. στατήρων. Συμφωνίαι ἐκλείσθησαν μετὰ τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου, πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς αὐτὰς τοῦ εἰς 8 ἑκατομμ. μετρ. στατήρων ὑπολογιζομένου ἐξαγωγικοῦ πλεονάσματος.

—Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις σημειώνει αἰσθητὴν βελτίωσιν. Ἡ παραγωγὴ τῆς βαρείας βιομηχανίας ὡς καὶ ἡ ἐγχώρια κατανάλωσις ηὐξήθησαν. Ἐπίσης ἤδη μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἐργατῶν χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ ἐργοστάσια.

—Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἐκινήθη κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1936 ὡς ἑξῆς : (εἰς ἑκατομ. pengö).

	Ἰαν)ριος—Ἰούνιος 1936	1935
Εἰσαγωγαὶ	219.6	173.3
Ἐξαγωγαὶ	216.1	192.4

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ληξάσης τῇ 30)6)36 χρήσεως 1935—36. ἐν σχέσει πρὸς τὰς προηγουμένας εἶναι τὰ ἑξῆς : (εἰς ἑκατομμ. pengë).

ΧΡΗΣΕΙΣ	ΕΞΟΔΑ	ΕΣΟΔΑ	ΕΛΛΕΙΜΜΑ
1931—32	922.3	798.1	124.2
1932—33	803.7	715.8	87.9
1933—34	803 4	765.2	38.2
1934—35	812,3	769 7	42 6
1935—36	829.7	811.7	18.0

Ἡ σημαντικὴ μείωσις τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ εἰς τὰ ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα τῶν Κρατικῶν ἐπιχειρήσεων (ἰδίως Σιδ)μων καὶ Τ.Τ.Τ.) αἵτινες κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ζημίας μόνον εἶχον παρουσιάσει.

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ

Η

"ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ„

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

Κεφάλαιον ὁλοσχερῶς κατ)νον Δρχ. 50.000.000
Κεφάλαια Ἀποθεματικὰ » 17.600.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ : ἐν Ἀθήναις (Ποδονίφτη) καὶ ἐν Γουμενίτσῃ (Μακεδονίας)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ : Χονδρικῆς πωλήσεως Μητροπόλεως 48

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ : Ταχυδρομικὴ Γραμματοθυρὶς 68 Τηλεγραφικὴ ΜΕΤΑΞΟΧΡΥΣΑΛΛΙΣ Ἀθήνας

ΤΗΛΕΦΩΝΑ Ἐργοστ. Ποδονίφτη ἀριθ. 80.034—Ἀποθήκης 20.248

ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

Κρὲπ-Σὶν—Φουλὰρ — Ζωρζὲτ — Κρεπὸν —Μαροκαὶν Σατὲν—Σεμιζιὲ

ΚΡΕΠ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ

Μαλλομέταξα ἐπανωφορίων, Σετακροῦτες, Κουκουλάρικα, φόδρες ραπτῶν, φόδρες καπέλλων, Μουαρὲ τσαντῶν, Ὑφάσματα ἐπίπλων, Στόφες κλαδωτές, Ἐμπριμέ.

ΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΩΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΘΕΛΓΗΤΡΟΝ

Μία ἀντισηπτικὴ Ὀδοντοκρέμα ἡ ὁποία ἀφαιρεῖ τὰς κηλίδας καὶ ἀποδίδει στὰ δόντια τὴν φυσικήν των λευκότητα εἶναι ἡ

ΚΟΛΥΝΟΣ

εἰς τὴν ὁποίαν ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Χ Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης μέγα βραβεῖον «ἐκτὸς συναγωνισμοῦ».

Εἰς τὴν κρέμαν ξυρίσματος ΚΟΛΥΝΟΣ ἀπενεμήθη ἐπίσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐκθέσεως τὸ χρυσοῦν μετάλλιον.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣ : ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 3. ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΠΝΟΣ—ΣΤΑΦΙΣ—ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ—ΣΙΤΟΣ—ΚΑΦΦΕΣ—ΒΑΜΒΑΞ Κ.Τ.Λ.

ΣΙΤΟΣ

Κατ' ἐπίσημιον προκαταρκτικὴν ἐκτίμησιν ἡ σπαρεῖσα ἐφέτος μὲ σῖτον ἔκτασις ἐν 'Αργεντινῇ ἀνέρχεται εἰς 16.796.000 στρέμματα ἔναντι 14.202.000 στρεμμάτων σπαρέντων πέρυσιν, ἐξ ὧν μόνον 11.908.000 τελικῶς συνεκομίσθησαν λόγῳ τῆς ξηρασίας.

'Εν 'Ηνωμέναις Πολιτείαις ὁ θερισμὸς τοῦ ἐαρινοῦ σίτου συνεπληρώθη. 'Υφίσταται ἐπείγουσα ἀνάγκη πτώσεως βροχῶν διὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν σπορὰν χειμερινοῦ σίτου.

Εἰς Καναδᾶν ἡ συγκομιδὴ προυχώρησεν ὁμαλῶς. Εἰς τὴν Βόρειον Manitoba αἱ ἀποδόσεις ὑπολογίζονται εἰς 15—20 bu. κατὰ στρέμμα. 'Επίσης εἰς τὸ Βόρειον Saskatchewan αἱ ἀποδόσεις εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαί. 'Η συνολικὴ σιτοπαραγωγὴ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν εἰς 220—230 ἑκατομ. bushels ἔναντι 190.000.000 bu. προσφάτου ἐπισήμου ἐκτιμήσεως.

Εἰς Αὐστραλίαν ἔπεσαν βροχαὶ καὶ αἱ προβλέψεις εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκαί.

'Εν Εὐρώπῃ γενικῶς αἱ ἐσοδεῖαι εἶναι ἱκανοποιητικαί. Αἱ ἐσοδεῖαι τῶν Παραδουναβίων χωρῶν εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαί, ἐνῷ ἀντιθέτως αἱ ἐσοδεῖαι Γαλλίας, 'Ιταλίας καὶ Γερμανίας εἶναι μέτριαι. Εἰς τὴν 'Ρωσίαν λόγῳ ἐλλείψεως βροχῶν ἡ ὄργωσις τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν νέαν σπορὰν καθυστερεῖ.

Εἰς τὴν ἀγορὰν Chicago μετὰ ἐλαφρὰν ἀνατίμησιν τῇ 19]8 ὅτε ἡ παράδοσις Σεπ]βρίου ἐσημειώθη εἰς 114 3)8 c, αἱ τιμαὶ κατόπιν ὑπεχώρησαν λόγῳ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐσοδείας Καναδᾶ καὶ τῆς εὐνοϊκῆς ἐξελίξεως τῶν ἐσοδειῶν τοῦ Νοτίου 'Ημισφαιρίου. 'Ελάχισται τιμαὶ ἐσημειώθησαν τῇ 1]9)36. (Παράδοσις Σεπ]βρίου 108. 3)8 c.). Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Σεπ]βρίου αἱ τιμαὶ τοῦ εἴδους εἰς τὸ Χρηματιστήριον Chicago διετηροῦντο σταθεραί, τῆς παραδόσεως Σεπ]βρίου ἀνελθούσης τῇ 11)9)36 εἰς 112 5)8 c.

Τὸ Χρηματιστήριον Winnipeg σημειῶσαν συνεχῆ ὑποτιμητικὴν τάσιν κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Αὐγούστου καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπ]βρίου (παράδοσις 'Οκτωβρίου τῇ 2)9)36 94 3)4 c.), παρουσίασεν αἰσθητὴν ἀνατίμησιν κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Σεπτεμβρίου. 'Η παράδοσις 'Οκτωβρίου ἐσημειοῦτο τῇ 14)9 εἰς 103 3)8 c.

Τὸ Χρηματιστήριον Liverpool ἐνεφάνισε χαλάρωσιν κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Αὐγούστου. Minimum τιμῶν ἐσημειώθη τῇ 29)8)36 : Παράδοσις 'Οκτωβρίου 7,0 7)8 sh. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Σεπ]βρίου τὸ εἶδος πάλιν ἀνετιμήθη.

Αἱ τιμαὶ cif Πειραιῶς κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπ]βρίου ἦσαν αἱ ἑξῆς :

Αὐστραλίας	179]6 σελ.
'Αργεντινῆς	172]0 »
Γιουγκοσλαυΐας	146]0 »

ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΣ—ΚΡΙΘΗ—ΒΡΩΜΗ

'Η 'Ελληνικὴ ἐσοδεία ἀραβοσίτου προβλέπεται ἀρίστη. Κατ' Αὔγουστον εἰσήχθησαν εἰς 'Ελλάδα 1965 τόννοι Ρουμανικοῦ ἀραβοσίτου παραγγελθέντος τὸν 'Ιούνιον. Λόγῳ τοῦ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθε διεθνὴς ὕψωσις τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους κατὰ 15 ο)ο καὶ πλέον ἡ ἑλληνικὴ ἀγορὰ ὠφελήθη σημαντικῶς κερδίσασα σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν προκύψασαν διαφορὰν τιμῶν τοῦ εἰσαχθέντος Ρουμανικοῦ ἀραβοσίτου.

Κατ' Αὔγουστον ἡ διεθνὴς τιμὴ τῆς κριθῆς ὑψώθη σημαντικῶς. 'Εν 'Ελλάδι ἀπραξία ἐπεκράτησεν ἐπὶ τῆς ἐντοπίου κριθῆς λόγῳ ἐλλείψεως προσφορῶν. Τιμαὶ κριθῆς ἐλευθέρας, γυμνῆς Δρχ. 5.45—5.60. 'Εκ Ρουμανίας εἰσήχθησαν κατ' Αὔγουστον 710 τόννοι κριθῆς ἀγορασθέντες κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας.

'Η ἑλληνικὴ παραγωγὴ βρώμης συναγωνιζομένη ἐπιτυχῶς τὰς ξένας προελεύσεις δύναται ἐπί τινας μῆνας ἀκόμη νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου καταναλώσεως. Αἱ τιμαὶ διετηρήθησαν σταθεραὶ κατ' Αὔγουστον εἰς δρχ. 5.70—5.80 κατ' ὀκᾶν δι' ἐμπόρευμα γυμνὸν ἐλεύθερον.

ΚΑΦΦΕΣ

Αἱ τιμαὶ τοῦ εἴδους εἰς τὴν ἀγορὰν New York ἐσημείωσαν αἰσθητὴν ὑποχώρησιν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σ)βρίου λόγῳ τῆς ἐκκαθαρίσεως Σεπτεμβρίου. Οὕτω ἡ παράδοσις Σεπτεμβρίου ἐτιμᾶτο τῇ 24)8 5.92 c, τῇ 1)9 5.77 c. καὶ τῇ 14)9 5.79 c. τὴν λίβραν.

Κατ' Αὔγουστον ἡ ἀγορὰ Πειραιῶς ἐκινήθη ζωηρῶς μὲ πολλὰς πράξεις ἀπὸ 32—35 δρχ. τὴν ὀκᾶν cif. Πειραιᾶ μετ' ἀδείας Τραπέζης 'Ελλάδος εἰς βάρος πωλητοῦ. Τῇ 31)8 τὰ Rio No 3 προσεφέροντο ὑπὸ τῶν κατόχων πρὸς δρχ. 33—33.50 cif Πειραιᾶ.

ΣΑΚΧΑΡΕΙΣ

Κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Dr Mikusch ἡ προσεχὴς Εὐρωπαϊκὴ σακχαροπαραγωγὴ ὑπολογίζεται εἰς 6.762.000 μετρ. τόννους ἐκτὸς τῆς Ρωσικῆς, ἔναντι 6.500.000 τόννων συγκομισθέντων πέρυσιν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Σ)βρίου εἰς Γαλλίαν ἐπεκράτει καιρὸς εὐνοϊκὸς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεύτλων. Εἰς Γερμανίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ξηροῦ καιροῦ διὰ τὴν αὔξησιν τῆς περιεκτικότητος εἰς σάκχαρον. Εἰς Πολωνίαν ἡ ἐσοδεία ὑστερεῖ ποιοτικῶς τῆς περυσινῆς.

Εἰς τὸ Χρηματιστήριον New York τὸ εἶδος διετηρήθη σταθερὸν κατὰ τὸ 2ον ἥμισυ τοῦ Αὐγούστου. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ πρώτου 15θήμερου τοῦ Σεπ)βρίου ἐσημειώθη ἐλαφρὰ ὑποχώρησις. Τῇ 14)9 ἡ παράδοσις Σεπ]βρίου ἐτιμᾶτο 2.72 c. ἔναντι 2.75 c. τῇ 8)9. Τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου σταθερὸν κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου, ἐκάμφθη ἐπίσης ἐλαφρῶς κατὰ τὰ τέλη τῆς 2ας ἑβδομάδος τοῦ Σεπ)βρίου. 'Η παράδοσις Δ)βρίου ἔκλεισεν εἰς τὰ sh. 4)4 ἀπὸ 4)5 καὶ ἡ τοῦ Μαρτίου εἰς τὰ sh 4)6 ἀπὸ 4)7.

Εἰς τὴν ἀγορὰν Πειραιῶς κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Αὐγούστου καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Σεπ)βρίου ἐπεκράτησε σταθερότης. Αἱ τιμαὶ τῶν ἐν πλῷ ἑτοίμων 'Αγγλικῶν ἔφθασαν τὰς £ 8.5.0 ἀπὸ £ 7.16.0 κατὰ τὰ τέλη 'Ιουλίου. Κατ' Αὔγουστον ἀφίχθησαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ : 1736 τόν. ἐξ 'Αγγλίας, 100 ἐκ Τσεχοσλοβακίας καὶ 400 ἐκ Γερμανίας. Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Σεπ)βρίου ἀφίχθησαν ἐπίσης 600 τόννοι ἀγγλικῶν σακχάρεων.

ΒΑΜΒΑΞ

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκτίμησιν τῆς 8)9)36 τοῦ 'Αμερικανικοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας ἡ νέα ἐσοδεία βάμβακος U. S. A. ὑπολογίζεται εἰς 11.121.000 δεματα ἔναντι 12.481.000 δεμάτων ἐκτιμήσεως 8)8)36. 'Η ἀπρόοπτος αὕτη δυσμενὴς ἐκτίμησις συνεπήγαγεν ὕψωσιν τῶν τιμῶν, τῆς παραδόσεως Δ)βρίου ἀνελθούσης τῇ 11)9 εἰς 12.17 c. ἔναντι 11.49 c. τῇ 1)9)36. Μέχρι τῆς 1ης Σεπ)βρίου ἐξεκοκκίσθησαν 1.374.000 δέματα τῆς νέας ἐσοδείας.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ινστιτούτου Βάμβακος εὐνοϊκαὶ μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι ἐπικρατοῦσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καρποφορίαν τῶν φυτειῶν βάμβακος ἐν 'Ελλάδι. 'Επὶ καλλιεργηθέντων ἐφέτος 711.950 στρεμμάτων προβλέπεται παραγωγὴ 52.728.800 ὀκ. ἔναντι 37.100.000 ὀκ. περυσινῆς παραγωγῆς (καλλιεργηθεῖσα ἔκτασις 537.350 στρεμ. Εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν, ἔνθα εἰσέτι ὑπάρχουν 600.000 ὀκάδες περίπου ἀποθέματος παλαιᾶς ἐσοδείας, αἱ τιμαὶ διὰ πρᾶγμα παλαιᾶς ἐσοδείας ἐχαλαρώθησαν ἀπὸ δρχ. 55 εἰς δρ. 53 κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Σεπ)βρίου. 'Επὶ νέας ἐσοδείας ἐγένοντο πράξεις τινὲς πρὸς δρ. 50—49 διὰ ποιότητας Λεβαδείας καὶ Λαμίας.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ

Κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Αὐγούστου καὶ τὸ πρῶτον 15θήμερον τοῦ Σεπ)βρίου αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐλαίων διεκυμάνθησαν ὡς ἑξῆς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξωτερικοῦ.

Τὰ ἔλαια ραφινὲ ὑψώθησαν ἀπὸ φρ. γαλλ. 525—530 εἰς φρ. 530—535 τὰ 100 κιλὰ cif λιμένας Μεσογείου μὲ ἐπιστροφὴν κενῶν βαρελίων fob λιμένα προορισμοῦ. Τὰ ἔλαια λαμπάντε πεντάβαθμα ὑψώθησαν ἀπὸ φρ. γαλ. 465—475 εἰς φρ. 490—495 τὰ 100 χγρ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὡς ἄνω ὅρους,

Εἰς τὰς ἀγορὰς ἐσωτερικοῦ τὰ ραφινὲ ἔλαια διεκυμάνθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Σ)βρίου μεταξὺ 48.50—49 δρχ. κατ' ὀκᾶν cif λιμένας ἐσωτερικοῦ. Τὰ ἐλαιόλαδα ἀπὸ ὀξύτητος 1,7 καὶ ἄνω ὑπήχθησαν εἰς διατίμησιν τιμώμενα δρχ. 44.50 διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν καὶ δρχ. 46 διὰ τὴν λιανικήν. Ζωηρὰ ζήτησις ἑλληνικῶν ἐλαίων ἐκδηλοῦται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης ἐν 'Ισπανίᾳ ἀναστατώσεως. 'Ηδη αἱ ἀγοραὶ πρὸς ἃς ἡ 'Ισπανία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της, ἐστράφησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀγοράν. Ζωηρὰ ζήτησις πυρηνελαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑφίσταται ἐπίσης : Τιμαὶ φρ. Γαλλικὰ 260—265 τὰ 100 χγρ. fob γυμνά.

ΟΙΝΟΙ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Σ)βρίου εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἤρξατο ὁ τρυγητός. Γενικῶς ἀναμένονται ἐσοδεῖαι κατώτεραι τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 25—30 ο)ο. Εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ ξηρασίαν ἔπεσαν πολλαὶ βροχαὶ δυσμενεῖς διὰ τὴν ἐσοδείαν. Εἰς τὸ 'Αλγέριον αἱ ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ τρυγητοῦ δὲν εἶνε εὐνοϊκαί. Εἰς τὴν Γερμανίαν κατ' ἐξαίρεσιν αἱ ἄμπελοι δὲν ἐβλάβησαν καὶ ἡ ἐσοδεία προβλέπεται ἄφθονος. Εἰς τὴν 'Ιταλίαν ὁ τρυγητὸς ἤρχισεν ἐν Σικελίᾳ. 'Εν 'Ισπανίᾳ λόγῳ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου πᾶσα καλλιεργητικὴ φροντὶς ἐγκατελείφθη.

Γενικῶς αἱ διεθνεῖς τιμαὶ τοῦ εἴδους δὲν παρουσιάζουσιν διακυμάνσεις ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδηλώσεως θετικωτέρων δεδομένων διὰ τὰς νέας εἰσοδείας. Σημειωτέον ὅτι ὑφίστανται εἰσέτι μεγάλα ἀποθέματα ἐσοδείας 1935—1936 τὰ ὁποῖα αἱ διάφοροι οἰνοπαραγωγικαὶ χῶραι, παρὰ τὰς προσπαθείας των, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαθέσωσιν. Εἰς Βουλγαρίαν καὶ Γιουγκοσλαυΐαν ἐσημειώθη χαλάρωσις τιμῶν λόγῳ ἀπαντηθεισῶν δυσχερειῶν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν οἴνων εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην.

—Λόγῳ τῶν μεγάλων ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν ἐφέτος αἱ ἄμπελοι, εἰς ὅλον γενικῶς τὸ Κράτος, ἡ ἐφετεινὴ 'Ελληνικὴ οἰνοπαραγωγὴ προβλέπεται μειωμένη. Συνεπεία τούτου ἐσημειώθη ἀρκετὰ ζωηρὰ ζήτησις ρητινιτῶν καὶ τάσις ἀνατιμητική, μὲ πρόβλεψιν ταχείας ἐξαντλήσεως τῶν ἀπομενόντων περυσινῶν ἀποθεμάτων.

ΣΤΑΦΙΣ—ΣΤΑΦΥΛΑΙ

—Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον ἐξήχθησαν ἐξ 'Ηρακλείου Κρήτης 2.725.000 ὀκ. σταφυλῶν. 'Εκ τούτων 140.000 κιβώτια ἐξήχθησαν εἰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς καὶ 95.000 εἰς Αἴγυπτον. Κατὰ τὸ πρῶτον 10ήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἐξήχθησαν ἐξ 'Ηρακλείου 26.257 κιβώτια σταφυλῶν καὶ σταφὶς Σουλτανίνη δι' 'Αμβοῦργον 1000 κιβωτίδια.

—Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1)9)35 μέχρι 31)8)36 ἐξήχθησαν εἰς τὸ 'Εξωτερικὸν Α. Ε. 141.537.350 σταφίδος ἔναντι Α. Ε. 143.425.463 περυσινῆς ἐξαγωγῆς καὶ Α. Ε. 130.570.710 ἐξαγωγῆς 1933—34.

Εἰς την ἀγορὰν Λονδίνου τὰ ἀποθέματα κορινθιακῶν εἶναι τόσον ὀλίγα ὥστε ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῶν θὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἀφίξεως φορτίων νέας ἐσοδείας. Τιμαὶ ἀμετάβλητοι καὶ ὀνομαστικαί.

'Η ἀγορὰ Λονδίνου ὅσον ἀφορᾷ τὰς Σουλτανίνας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ζωηρά, μὲ ζήτησιν ἰδίως σουλτανινῶν Αὐστραλίας καὶ Σμύρνης παλ. ἐσοδείας εἰς τιμὰς σταθερᾶς. Τιμαί : Αὐστραλίας 40[—56]—, Σμύρνης 36[—42]—, Νοτίου 'Αφρικῆς 32[—42]—Περσίας 30[—36]—. Καλιφορνίας 34[—35]—. Κρήτης καὶ Κορινθίας ἀποθέματα ἐξηντλημένα.

ΚΑΠΝΑ

Κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Συνδέσμου Γραφείων Προστασίας 'Ελληνικοῦ Καπνοῦ ἡ προβλεπομένη καπνοπαραγωγὴ 1936 θὰ ἀνέλθῃ εἰς 53.347.000 ὀκάδας (καλλιεργ. στρέμματα 1.134.739) ἔναντι 35.376.382 ὀκάδων παραγωγῆς 1935 (καλλιεργ. στρέμματα 857.065). 'Η ποιότης τῆς ἐσοδείας ἐμφανίζεται δυσμενής, λόγῳ ὑπερβολικῶν βροχῶν, εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ Δυτικὴν Μακεδονίαν. Εἰς τὴν περιφέρειαν Ξάνθης καὶ Δράμας ἀπότομοι καιρικαὶ μεταβολαὶ ἐπέδρασαν ἐπίσης δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἐσοδείας. 'Αντιθέτως εἰς περιοχὴν Καβάλλας καὶ Σερρῶν ἡ ἐσοδεία ἐξελίχθη ὑπὸ λίαν εὐνοϊκὰς συνθήκας. Εἰς Θεσσαλίαν καὶ Φθιωτιδοφωκίδα βροχαὶ πεσοῦσαι κατὰ τὰ τέλη 'Ιουλίου καὶ ἀρχὰς Αὐγούστου ἔβλαψαν τὴν ἐσοδείαν. Γενικῶς ἡ συλλογὴ τῶν καπνοφύλλων προχωρεῖ, εὑρισκομένη τῶν μὲν πρωΐμων εἰς τὸ 4ον καὶ 5ον χέρι, τῶν δὲ ὀψίμων εἰς τὸ 2ον καὶ 3ον. 'Εκ παραλλήλου προχωρεῖ καὶ ἡ ἀποξήρανσις

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΝΩΔΙΑΣ - ΠΙΑΝΟΥ

ΩΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΦΕΖ

παρὰ κυρίας καθηγητρίας

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α!)

ΜΕ ΑΙΛΛΑΚΤΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΤΩΤΕΡΑ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΝΙΟΒΗΣ 3

Κάτωθεν ὁδοῦ Σπάρτης γωνία Φυλῆς

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 30ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1936

Κτηματικαὶ ὁμολογίαι ἐν κυκλοφορίᾳ ἐκ δανείων εἰς Λίρας 'Αγγλίας		£ 4.251.520. 0. 0
'Απαιτήσεις ἐκ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων	£ 3.910.149. 1. 6	
"Αλλο κάλυμμα εἰς καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις καὶ ὁμολογίας κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν αὐτῶν	£ 313.390. 0. 0	£ 4.223.539. 1. 6

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ (τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1936)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

1. Χρυσὸς καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα		Δρ.	2.838 344.899 68
2. Δάνεια Δημοσίου εἰς χρυσὸν		»	566.440.078 45
3. Ἕτερον ἐξω ερικὸν συναλλαγμα		»	7 439 752 21
4. Κερματικα 'Ελληνικὰ νομίσματα		»	188.232.732.50
5. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ :			
I. 'Εμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια	Δρχ. 307.723.871.—		
II. Γραμμάτια Δημοσιου	» 24 055.000.—	»	331.778 871.—
6. Πιστώσεις :			
I. Πληρωτέαι εἰς Δραχμάς :			
α' Δημοσιου Δρχ. 4 584.948.221.81			
β' Ἕτεραι » 1.0 9.682 652.94	» 5.681 630.874.75		
II. Πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συναλλαγμα	» 1.099 261.15	»	5.682.730.135.90
7. Χρέος τοῦ Δημοσίου		»	3.605 111.162.45
8. 'Επενδύσεις		»	499.354.901.05
9. Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις		»	177 271 664 99
10 Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ		»	1.046 371 778.46
		Δρχ.	14.943.075 976.69

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

11. Κεφάλαιον καταβεβλημένον		Δρ.	400.000.000.—
12. 'Αποθεματικά :			
I. Πρόβλεψις συμφ. ἄρθ. 71 Καταστ.	Δρ. 21 492 559 30		
II. Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	» 56.900.000.—	»	78.392.559.30
13. Τμῆμα τακτικοῦ 'Αποθεματικοῦ εἰς ἀντίκρυσμα ἀπισβεννυμένου μέρους τῆς ἐκ £ ζημίας συμφώνως Ν 5305		»	30.000.000.—
14. Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ		»	5.759.027.050.—
15. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς :			
I. Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων			
α' Δημοσίου Δρ. 211.131 798 10			
β' Τραπεζῶν » 490 210 318 72			
γ' Ἕτεροι Λ)σμοί » 5.728.866.242.85	Δρ. 6 430 208.350.67		
II. Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	» 135 528.095.10	»	6.565.736.454.77
16. Καταθέσεις εἰς δραχμὰς ὑπὸ προθεσμίαν :			
I. Δημοσίου	»		
II. Τραπεζῶν	»		
III. Ἕτεροι Λογαριασμοὶ	»		
17. Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συν)μα καὶ χρυσόν :			
I. 'Εξ. συν)μα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ. 62)	» 229 073.780.38		
II. Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 7.439.752.21	»	236 513.532 59
18. Ἕτεραι ὑποχρεώσεις		»	1.873.406 38 .03
		Δρχ.	14 943.075 976 69

Προεξοφλητικὸς τόκος 7 ο)ο

'Η παροῦσα δημοσίευσις γίνεται διὰ λογαριασμὸν τῆ Τραπέζης μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς αὐτῆς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7η Σεπεμβρίου 1936

'Ο Διοικητὴς
ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

'Ο Τμημ)χης τοῦ Γεν Λογιστηρίου
Α. ΜΑΛΑΣΠΙΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΤΡΑΠΕΖΑΙ—ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ—ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ὑπηρεσίας νοῦ Δ.Ο.Ε. αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χρέος προσόδων τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δρχ. 325.852.643 ἔναντι δρχ. 323.417.941 τοῦ 'Ιουλίου 1935.

'Από 1 'Ιανουαρίου μέχρι 31 'Ιουλίου ἀνῆλθον εἰς δρχ. 2.233.197.765, ἔναντι δρχ. 2.125 553.142 τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

'Η ἐκ δρχ. 107,6 ἑκατ. αὔξησις τῶν εἰσπράξεων ὀφείλεται εἰς αὔξησιν τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων κατὰ 43,4 ἑκατ., τοῦ καπνοῦ κατὰ 41,5 ἑκατ., τοῦ χαρτοσήμου κατὰ 11,9 ἑκατ. κλπ.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων εἰς τὸ Προσφυγικὸν δάνειον προσόδων τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου ἐ. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δρχ. 42.552.223 ἔναντι δρχ. 50.342.124 τοῦ 'Ιουλίου 1335.

'Από 1 'Ιανουαρίου μέχρι 31 'Ιουλίου ἐ. ἔ. αἱ εἰσπράξεις αὗται ἀνῆλθον εἰς δρχ. 273.094 753 ἔναντι δρχ. 275 334,007 τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἀνῆλθεν: 'Από 1-1-1936 μέχρι 31-7-1936, εἰς δρχ. 2.506.292.519. 'Από 1-1-1935 μέχρι 31-7-1935 εἰς δρχ. 2.400.887.150.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

'Η ἐξέλιξις τῶν λ)σμῶν τῶν κυριωτέρων ἐν 'Ελλάδι Τραπεζῶν ἀπὸ 30 'Απριλίου μέχρι 30 'Ιουνίου ἐ. ἔ. ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν.

	30 Απρ. 1936	31 Μαΐ. 1936	31 Μαΐ. 1936	30 Ἰουν. 1935
ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ				
Ταμεῖον	438.3	424.6	462.6	424.2
Παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς 'Ελλάδος	933.1	838.6	867.	1015.5
Παρ' ἄλλαις Τραπέζαις	594.2	506.	637.	557.4
Σύνολον διαθεσίμων εἰς δρχ.	1.965.6	1.848.9	1.966.6	1.997.1
Χρυσός, ξένα τρ)κα καὶ συναλ)μα	598.3	612.5	515.4	521.
Σύνολον	2.593.9	2.461.4	2.482.	2.518.1
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ				
Χαρτοφυλάκιον τίτλων	1.706.2	1.748.8	1.748.5	1.739.
Προεξοφλήσεις	2.445.4	2.491.5	2.512.4	2.499.2
Δάνεια βραχυπρόθεσμα (3 μηνῶν)	8.534.1	8.556.8	8.684.4	8.359.6
» μακροπρόθεσμα (πέραν 3 μηνῶν)	6.273.4	6.203.2	6.260.5	5.801.
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	951.4	993.2	997.7	923.7
Σύνολον	19.910.5	19.993.5	20.203.5	19.322 5
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ				
Ὄψεως καὶ Ταμιευτηρίου εἰς δρχ.	12.439.	12.360.2	12.378.3	12.100.6
» » » εἰς ξέν. νόμ.	1.008.1	1.010.6	1.025.1	983.6
Προθεσμίας καὶ ὁμολ. δάνεια εἰς δρχ.	3.836.4	3.821.1	3.816.5	3.716,8
» » » » εἰς ξέν. νόμ.	1.950.4	1.943.7	1.942.6	1.958.1
Σύνολον	19.233.9	19.135.6	19.162.5	18.759.1

'Από 31 Μαΐου μέχρι 30 'Ιουνίου ἐ. ἔ. σημειοῦται αὔξησις τῶν τοποθετήσεων τῶν Τραπεζῶν κατὰ 210 ἑκατ.

Τὰ κεφάλαια τῶν 'Ελληνικῶν Τραπεζῶν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1935 ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1934.

	Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν					
	Μετοχικὰ		'Αποθεματ.		Σύνολον	
	1934	1935	1934	1935	1934	1935
Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος	400.	400.	71.7	78.4	471.1	478.4
Μεγάλαι Τράπεζαι (5)	410.8	410.8	1.507.3	1.510.9	1.918.1	1.921.7
Λοιπαὶ Τράπεζαι (6)	124.	125.	43.4	45.9	167.4	170.9
Κτηματικαὶ Τράπεζαι (2)	130.	130.	25.3	30.	155.3	160.
Γεωργικαὶ Τράπεζαι (2)	1.079.1	1.085.6	96.2	121.2	1.175.3	1.206.8
Τοπικαὶ Τράπεζαι (9)	99.4	99.4	40.4	40.7	139.8	140.1
Σύνολον	2.243.3	2.250.8	1.784.3	1.827.1	4.027.	4.077.9

Οἱ πληρωθέντες τόκοι, τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ τὰ κέρδη τῶν 'Ελληνικῶν Τραπεζῶν κατὰ τὸ 1935 εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Κέρδη καὶ ἔξοδα	Γενικὸν Σύνολον	Τράπεζα 'Ελλάδος	Μεγάλαι Τράπεζαι	Λοιπαὶ Τράπεζαι	Κτηματικαὶ Τράπεζαι	Γεωργικαὶ Τράπεζαι	Τοπικαὶ Τράπεζαι
'Ακαθάριστα κέρδη	1.765.7	226.3	1.019.6	85.5	213.5	196.2	24.6
Πληρωθέντες τόκοι	575.5	—	304.9	24.	176.9	67.7	2.
Ἔξοδα διαχειρίσεως	695.5	129.9	422.7	40.3	12.9	80.3	9.2
'Αποσβέσεις καὶ προβλ.	219.	50.4	124.8	6 1	9.4	23.	5.3
'Αποθεματικὰ	43.4	7.3	3.6	1.5	4.7	25.	1.3
Φόροι Δημοσίου	60.5	5.	49 6	2.6	2.3	—	1.
Κέρδη εἰς νέον	23.3	1.7	14.2	4 9	1.	0.1	1.4
Διανεμ. καθαρὰ κέρδη	136.4	32.	89.1	5.3	5.7	0.1	4.2
Ποσοστὰ προσωπ. καὶ Διοικ. Συμβουλίων	12.3	—	10.7	0.8	0.6	—	0.2

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

7—8—1936 καὶ 7—9—1936

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω μηνιαῖον χρονικὸν διάστημα ἐσημειωθησαν αἱ ἑξῆς ἀλλοιώσεις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς τραπέζης:

I Αὔξησις χρυσοῦ καὶ ἐξωτερ. συναλ)τος	δρχ.	77,3 ἑκατ.	
» ὑποχρεώσεων εἰς ἐξωτ. συναλ)μα	»	28,1 »	
	»	49,2 »	
» Κερματικῶν 'Ελλ. νομισμάτων	»	1,8 »	δρχ. 51.—
II Αὔξησις τοποθετήσεων			» 119,3
III Αὔξησις ἑτέρων στοιχείων ἐνεργητικοῦ	»	203.6 »	
» ἑτέρων ὑποχρεώσεων	»	75,4 »	» 128,2
» 'Επενδύσεων			» 0,1
» κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων			» 0,1
		Σύνολον	» 298.7

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δραχ. 298,7 ἑκατ, ἐπορίσθη ἡ Τράπεζα ὡς ἑξῆς:

I 'Εκ τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας	Δρχ.	241,— ἑκατ.
II » » » τῶν καταθέσεων	»	57,7 »
Σύνολον	»	298.7 »

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

'Η κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ τὸν μῆνα 'Ιούλιον ἐ. ἔ. ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Εἰσαγωγὴ	τόννοι	217.531	ἀξίας δραχ.	961,	ἑκατ.
'Εξαγωγὴ	»	45.252	» »	202,1	»
Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου			Δραχ.	758,9	ἑκατ.

Κατὰ τὸν 'Ιούλιον 1935 εἴχομεν:

Εἰσαγωγὴν	τόννους	253.288	ἀξίας δραχ.	968,6	ἑκατ.
'Εξαγωγὴν	»	64.220	» »	334,9	»
Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου			Δραχ.	633,7	ἑκατ.

'Από 1 'Ιανουαρίου μέχρι 31 'Ιουλίου 1936 ἀνῆλθεν:

Εἰσαγωγὴ	τόννοι	1.430.482	ἀξίας δραχ.	6.220,	ἑκατ.
'Εξαγωγὴ	»	472.310	» »	2.802,—	»
Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου			Δραχ. »	3.818,	ἑκατ.

'Από 1 'Ιανουαρίου μέχρι 31 'Ιουλίου 1935 εἴχομεν:

Εἰσαγωγὴν	τόννους	1.369.626	ἀξίας δραχ.	5.939,5	ἑκατ.
'Εξαγωγὴν	»	398.874	» »	2.950,5	»
Ἔλλειμμα ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου			Δραχ.	2.989,	ἑκατ.

ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΚΛΗΡΙΓΚ 31)8)36

Γερμανίας	Stock RM	34.342.002.—
Σουηδίας	» FS	2.855.523.—
Νορβηγίας	» L.	347.—
Τσεχοσλοβακίας	Ἄνοιγ. KC	51.865.665.—
Ἰταλίας	» Lit.	5.364.
Αὐστρίας	» $	477.923.—
Βελγίου	» BB	15.343.994.—
Ἑλβετίας	» FS	413.356.—
Φινλανδία;	» FS	112.002.—
Γαλλίας	» FF	55.802.306.—
Οὐγγαρίας	» Δρχ.	7.206.569.—
Γιουγκοσλαυΐας:	» »	41.401.812.—
Bons de Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ	»	
'Υπόλοιπον τοῦ παρ' ἡμῖν λ)σμοῦ ἐπ' ὀνόματι 'Εθν. Τραπ. Γιουγκοσλαυΐας (τριμερεῖς λ)σμοί).	Δην.	38.229.991.—
Ρουμανίας		
Bons de Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ	Δρ.	109.151.—
'Υπόλ. λ)σμοῦ Νο 1 ἐπ' ὀνόματι 'Εθν. Τραπέζης Ρουμανίας		
'Ομοίως λ)σμὸς A	»	104.377.992.
'Υπόλ. λ)σμοῦ Νο 2 (Τριμερεῖς λ)σμοί)	»	7.500 000.—
'Ομοίως λ)σμοῦ B	»	13.501.815.—
'Υπολ. Εἰδικοῦ λ)σμοῦ (τριμερ.)		
	Δρχ.	125.488.958.—
Τουρκίας		
Bons de Caisse ἐν κυκλοφορίᾳ	»	100.416.—
Λ)σμὸς Special (τριμερεῖς λ)σμοί)		
» A	LTQS	126.351.—
» B	»	1.422.—
» Γ	FF	— —
Σύνολον ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων	Δραχ.	1.507.437.845.—
» παθητικῶν »	»	1.025 300.349.—
Τῇ 31)8)36 Stock	Δραχ.	482.137.469.—

ΣΗΜ. 'Η τροπὴ ἔλαβε χώραν ἐπὶ ταῖς μέσαις τιμαῖς τοῦ δελτίου τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τῆς 31—8—36.

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ 'Ανωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἀνῆλθεν εἰς 2015 ἔναντι 2001 τοῦ παρελθόντος μηνὸς 'Ιουλίου.

Οἱ κατὰ κατηγορίας τιμάριθμοι ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

	'Ιούλιος	Αὔγουστος	Αὔξησις ἢ μείωσις
1) Γεωργικὰ Προϊόντα	2181	2242	+ 61
2) Ζωικὰ »	1990	1986	— 4
3) Βιομηχανικὰ »	1909	1904	— 5
4) Καύσιμοι ὕλαι	1850	1850	— 0
5) 'Εγχώρια		2021	
6) 'Αλλοδαπὰ		2013	
Γενικὸς τιμάριθμος	2001	2015	+ 14

'Εκ τῶν κατὰ κατηγορίας εἰδικῶν τιμαρίθμων παρατηρεῖται αὔξησις κατὰ 2,7ο)ο εἰς τὰ γεωργικὰ προϊόντα λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τοῦ σίτου, ἀλεύρων, σιμυγδαλίων, ἀραβοσίτου, κριθῆς, ἐλαίου, τεῖου, καφὲ καὶ κυάμων. Εἰς τοὺς λοιποὺς εἰδικοὺς τιμαρίθμους δὲν παρατηροῦνται οὐσιώδεις μεταβολαί.

Ἔναντι τοῦ Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ τιμάριθμος παρουσιάζει ὕψωσιν κατὰ 0,8ο)ο ἀνελθὼν ἀπὸ 1998 εἰς 2015.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

'Η Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ δεκαετὲς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της χρονικὸν διάστημα εἶχε ραγδαίαν ἐξέλιξιν ὡς προκύπτει ἐκ τῶν κάτωθι στοιχείων:

	Ἐκθέται		
Ἔτη	Ἔσωτ.	Ἔξωτ.	Σύνολον
1926	290	310	600
1927	385	596	981
1928	336	349	685
1929	816	500	1316
1930	886	642	1528
1931	1313	625	1938
1932	1690	176	1866
1933	2290	252	2543
1934	3628	574	4202
1935	4280	810	5090

Οἱ ἐπισκέπται τοῦ 1935 ὑπολογίζονται εἰς 305,000 περίπου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ 5500 ξένους ἔναντι 246.000 τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ 4000 ξένων κατὰ τὸ 1934.

Αἱ ἐνεργηθεῖσαι πράξεις κατὰ τὸ 1935 ὑπολογίζονται εἰς 40—50 ἑκατ. διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 27.000 περίπου λίρας 'Αγγλίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Αἱ εἰσπράξεις τῆς Διεθνοῦς 'Εκθέσεως Θεσσαλονίκης ἀνῆλθον;

1933	δρχ.	4.000.000
1934	»	4.540.000
1935	»	5.414.000

ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

'Από τῆς 24 'Ιουλίου ἐ. ἔ. διετέθησαν δι' ἀγορὰν κτημάτων τὰ κάτωθι ποσά:

24—31	'Ιουλίου	Δρχ.	20.656.745
1—6	Αὐγούστου	»	28.924.328
7—11	»	»	18.244.472
12—17	»	»	26.125.030
18—24	»	»	49.779.416
	Σύνολον	»	143.729.991

'Εκ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν διετέθησαν εἰς ἀκίνητα ἀξίας ἄνω τῶν 100 χιλ. δρχ.

24—31	'Ιουλίου	Δρχ.	15.685.836
1—6	Αὐγούστου	»	25.056.140
7—11	»	»)	34.745.827
12—17	»	»)	
18—24	»	»	45.657,634
	Σύνολον	»	121.145.437

Εἰς ἐνυπόθηκα κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα διετέθησαν:

24—31	'Ιουλίου	Δρχ.	14.148.797
1—6	Αὐγούστου	»	7.568.232
7—11	»	»	4.709.966
12—17	»	»	6.277.652
18—24	»	»	14.020.647
	Σύνολον	»	46.725.294

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Συνοπτικὴ Κατάστασις τῆς 31ης Μαΐου 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		Εἰς δραχμὰς
Ταμεῖον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπέζαις		5 090 127 58
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων		5.004 015 45
Ὁμολογίαι δανείων 'Εθνικῶν καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ μετοχαὶ		18.790.294.—
'Αδιάθετοι ὁμολογίαι μετοβ. λαχειοφ. δανείων 'Εθν. Τραπέζης		32.787.993.79
'Απαιτήσεις ἀπαρτιζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν εἰς £:		
α) δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ	£ 1 853.132. 7. 1	
β) » πρὸς νομικὰ πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων	£ 1.395.977.11.10	
γ) Λήξασαι τοκοχρεολυτικαὶ δόσεις	£ 684.571.18. 3	
δ) Ἄλλο κάλυμμα:		
Εἰς καταθέσεις παρὰ τραπέζαις ἀξίας	£ 188.000. 0. 0	
Εἰς ὁμολ. £ 196.204.3.11 μεῖον κρατήσεων	£ 125.390. 0. 0	
'Ομοῦ	£ 4.247 071.17. 2	1.592.651.946.75
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας		187.837.703.62
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ πρὸς νομικὰ πρόσωτα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων		164.969.360.—
'Απαιτήσεις ἐκ μεταβιβ. παρ' 'Εθνικῆς Τραπεζης 'Ελλαδος		312.546.585.20
Κατάστημα Τραπέζης, ἐγκαταστ. καὶ κτήματα Τραπέζης		34.531.946.20
		2.354.209.978.59

'Ο 'Υποδιοικητὴς
Γ. ΙΑΤΡΟΥ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

	Εἰς δραχμὰς
Κεφάλαιον Μετοχικὸν	80 000.000.—
Κεφάλαια 'Αποθεματικὰ	29.500 000.—
Προβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς £	21.767.031.—
Καταθέσεις:	
α) ἐν ὄψει	15.542 555.82
β) δεσμευμέναι	63.676 707.14
γ) ἐπὶ προθεσμίᾳ	14.731,852.40
'Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ παρὰ Τραπέζαις ἐν 'Ελλαδι	1.485.414.98
Κτηματικαὶ ὁμολογίαι εἰς λίρας:	
'Ονομαστικὴ ἀξία τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν £ 4.755.590- 0- 0	
Μεῖον διοφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως £ 422.337- 7- 0	
ὑπόλοιπον £ 4.333.162-13- 0	1.624 935.993.75
'Υποχρεώσεις ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζης τῆς 'Ελλάδος	408.540 153.33
Ληξιπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις καὶ τόκοι	53.969.853.25
Διάφοροι λογαριασμοὶ	41.545.831.90
	2.354.209.978.59

'Ο Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου
Κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

17 Αὐγούστου

Παρατείνεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐπὶ ἓν ἔτος διὰ τὰ καταστήματα.

Ἐλαττοῦται ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὅπως μὴ ἀνατιμηθῶσι τὰ σιγαρέττα.

19 Αὐγούστου

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως καθ' ἣν θὰ πραγματοποιηθοῦν αἱματηραὶ οἰκονομίαι.

20 Αὐγούστου

Ἀφικνεῖται εἰς Κέρκυραν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος.

21 Αὐγούστου

Οἱ ξένοι ὁμολογιοῦχοι συμφωνοῦν ὅπως εἰσπράξουν διὰ τὰ ἔτη 1936 καὶ 1937 ποσοστὸν 40 ο)ο καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συζητήσουν μέχρι τέλους τοῦ οἰκον. ἔτους 1936—1937 τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

22 Αὐγούστου

Λαμβάνονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐξαιρετικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἀποφασίζεται ἡ καταβολὴ εἰς τοὺς παραγωγοὺς μέρους τῆς ὑπεραξίας τῶν πωληθέντων παλαιῶν καπνῶν.

23 Αὐγούστου

Ὑπογράφεται μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας ἐμπορικὴ συνθήκη.

26 Αὐγούστου

Ἀνακοινοῦταιὅτι ἀπαγορεύεταινὰ κατέχωσι ξένον συνάλλαγμα οἱ χρηματισταί,μεσῖται, κολυβισταὶ, ἀργυραμοιβοὶ κλπ καὶ πάντες οἱ ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα τούτων. Ἐπιτρέπεται νὰ κατέχωσι συνάλλαγμα μόνον οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἄνω κατηγορίας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τὸ διαθέτωσι μόνον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

27 Αὐγούστου

Ἀποφασίζεται ἡ ἵδρυσις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Ἀποφασίζεται ἡ βαθμιαία ἀντικατάστασις τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δι' ὑποκ) των καὶ ἡ ἵδρυσις νέων τοιούτων.

31 Αὐγούστου

Ὁρκίζονται ἐν Κερκύρᾳ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως οἱ νέοι ὑπουργοὶ κ.κ. Χατζηκυριάκος, Κοτζιᾶς, Νικολούδης, Μαυρουδῆς καὶ Κυρίμης.

2 Σ)βρίου

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς ἀγορανομίας καθορίζεται ἀνώτατον ὅριον θεμιτοῦ κέρδους ἐπὶ τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

3 Σ)βρίου

Χάριν τῆς προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος ἀποφασίζεται ὁ ἔλεγχος τῶν παρὰ Τραπέζαις Χρηματοκιβωτίων.

4 Σ)βρίου

Μειοῦται ὁ τόκος τῶν καλλιεργητικῶν δανείων)Παλαιᾶς Ἑλλάδος πρὸς μεμονωμένουςἀγρότας ἀπὸ 91)2 ο)ο εἰς 8 ο)ο, πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀπὸ 8 ο)ο εἰς 7 ο)ο, πρὸς Ἑνώσεις συνεταιρισμῶν ἀπὸ 7 1)2 ο)ο εἰς 6 1)2 ο)ο. β) Νέας Ἑλλάδος πρὸς μεμονωμένους ἀπὸ 7 1)2 ο)ο εἰς 7 ο)ο, πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀπὸ 6 ο)ο εἰς 5 1)2 ο)ο, πρὸς ἑνώσεις συνεταιρισμῶν ἀπὸ 5 1)2 ο)ο εἰς 5 ο)ο.

6 Σ)βρίου

Ἔναρξις τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως Θεσ)νίκης.

15 Σ)βρίου

Θάνατος ἐν Βιέννῃ τοῦ ἄλλοτε πρωθυπουργοῦ, διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ἀλεξ. Ζαΐμη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

17 Αὐγούστου

Ἡ Γερμανία ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν γαλλικὴν πρότασιν περὶ μὴ ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐν Ἱσπανία. Ἡ Ἰταλία ὅμως προτάσσει ἐπιφυλάξεις.

19 Αὐγούστου

Ἡ Ἀγγλία ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἔνθα συνεχίζονται λυσσώδεις μάχαι μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων στρατευμάτων.

21 Αὐγούστου

Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται νὰ μετάσχῃ τῆς συμφωνίας περὶ μὴ ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἱσπανίας ἐφ' ὅσον μετάσχουν ὅλαι οἱ ἐνδιαφερόμεναι δυνάμεις.

Ἡ Ἀργεντινὴ ἀναγγέλλει ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κυβέρνησιν Μποῦργκος,

23 Αὐγούστου

Ὁ Γερμανικὸς Τύπος ἀρχίζει νέαν σφοδροτάτην ἀντισοβιετικὴν πολεμικήν.

24 Αὐγούστου

Καταδικάζονται ἐν Μόσχᾳ εἰς τὸν διὰ τυφεκισμοῦ θάνατον οἱ συνωμοτήσαντες κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Στάλιν Ζηνόβιεφ, Καμένεφ κλπ.

25 Αὐγούστου

Ἐκτελεῖται ἡ ποινὴ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τῶν 16 καταδικασθέντων τῆς ὁμάδος Ζηνόβιεφ. Καμένεφ, κλπ.

26 Αὐγούστου

Ἡ Γερμανία καθιερώνει διετῆ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐκ Ρωσίας κινδύνου.

27 Αὐγούστου

Ὑπογράφεται ἐν Λονδίνῳ συνθήκη μεταξὺ Μ. Βρεττανίας καὶ Αἰγύπτου περιλαμβάνουσα ὅρους ἀμοιβαίας βοηθείας ἐν περιπτώσει πολέμου.

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Γερμανίας δόκτωρ Σάχτ ἀφικνεῖται εἰς Παρισίους.

28 Αὐγούστου

Μετὰ τὸν τυφεκισμὸν τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν ἀσκεῖται πρωτοφανὴς τρομοκρατία εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν.

29 Αὐγούστου

Ἐκρήγνυται αὐτονομιστικὸν κίνημα εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Καρπαθίων.

30 Αὐγούστου

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος συνεχίζεται μετὰ πρωτοφανοῦς ἀγριότητος ἐν Ἱσπανίᾳ. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Στάλιν ἡγεῖται τῶν Κομμουνιστῶν ἐν Μαδρίτῃ. Καταρτίζεται διάσκεψις τῶν πρεσβευτῶν τῶν κυριωτέρων δυνάμεων πρὸς κατάπαυσιν τῶν ὠμοτήτων τοῦ πολέμου.

Συγκροτεῖται νέα κυβέρνησις ἐν Ρουμανίᾳ.

4 Σ)βρίου

Σχηματίζεται ἐν Μαδρίτῃ σοσιαλιστικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Λάργκο Καβαλιέρο εἰς ἣν μετέχουν καὶ δύο κομμουνισταί. Οἱ ἐπαναστάται ἐν Ἱσπανίᾳ καταλαμβάνουν κατόπιν πολυημέρου πολιορκίας τὸ Ἰρούν.

7 Σ)βρίου

Κατάληψις ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ φρουρίου Γουαδαλούπας. Φιλαγγες τοῦ στρατηγοῦ Μόλλα βαδίζουν κατὰ τῆς Μαδρίτης.

8 Σ)βρίου

Σημειοῦνται ἀντιπειθαρχικὰ κρούσματα εἰς Πορτογαλλικὰ πολεμικά.

9 Σ)βρίου

Ἀνησυχαστικὸν κῦμα ἀπεργιῶν ἐκδηλοῦται εἰς τὴν Γαλλίαν ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πίεσιν τῆς κυβερνήσεως,ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μαδρίτην.

Ἡ Γερμανία θέτει ἐπισήμως τὸ ζήτημα τῶν Γερμανικῶν ἀποικιῶν

14 Σ)βρίου

Καταλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἱσπανῶν ἐπαναστατῶν ὁ Ἅγ. Σεβαστιανός.

Διάσκεψις τῶν κρατῶν τῆς Μ. Ἀντὰντ ἐν Μπραντισλοβᾳ.

ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΧΡΕΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΙΜΩΝ)

ΕΙΔΟΣ	ὀνομαστικὴ ἀξία κατὰ τίτλον	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1936 Ἀνωτάτη	Κατωτάτη	Τιμὴ τῆς 31—8—36
Α') ΜΕΤΟΧΑΙ				
1. Τραπεζῶν				
Τραπέζης Ἑλλάδος	5,000.—	7,260,—	6,500,—	7 200,—
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	1,000,—	60,500,—	53,900,—	57,100.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	100.—	20.7—	195.	195.—
» Ἑλλ. Ἐμπορ. Πίστεως	100.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐνένετο	105.—
Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	100.—	430.—	333.—	410.—
Κοπνοβιομηχανίας καὶ Τραπέζης Καραβασίλη	1,000.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	2,150.—
Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	1,000,—	1,225—	1,020.—	1,220,—
Λαϊκῆς Τραπέζης	700,—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	6.000.—
Τραπέζης Λακωνίας	500,—	»	»	75,—
Τραπέζης Πειραιῶς	100,—	»	»	220.—
Τραπέζης Χίου	500.—	»	»	220.—
2. Τῶν κυριωτέρων Βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν Ἑταιριῶν				
Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Σιδηροδρόμων	£ 1)—	562.—	536.—	556.—
Ἑταιρ. Χημ. Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων	100.—	1,185.—	1,080—	1,185.—
Ἑταιρ. Ἑλλην. Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου	100.—	2,160,—	2.070.—	2,140.—
Ἑταιρ. Χρωματουργείων Πειραιῶς	100.—	860,—	826.—	860.—
Ἑταιρ. «Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας»	250,—	250,—	235,—	244.—
Ἀν. Ἑτ. «Πειραϊκὴ—Πατραϊκὴ» Βιομηχανία Βάμβακος	500,—	845.—	810,—	855,—
Μεταξοϋφαντουργικὴ «ἡ Χρυσαλλὶς» Στ. Παπαδοπούλου	100.—	155,—	136.—	155.—
Ἀν. Γεν. Ἑταιρ. Τσιμέντων «Ἡρακλῆς»	100.—	1,305,—	1.250.—	1.285.—
Ἑλλ. Ἑταιρ. Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	100.—	1.180,—	1,000.—	1.180.—
Β') ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ				
1. Εἰς χρυσόν				
Ἐθνικὸν Δάνειον 120.000 000 5ο)ο 1881	Φ. Χρ. 500.—	3,400,—	2,925.—	3,400.—
» » 500 000 000 5ο)ο 1914	» » 500.—	3,520,—	2,925,—	3,415.—
» » Προσφυγικ. 7ο)ο 1924	£ 20.—)—	4,850,—	4.160.—	4,825.—
» » Σταθεροπ. 6ο)ο 1928	» 20,—)—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	3.525.—
» » Παραγωγ. 6ο)ο 1928	» 20,—)—	»	» »	3.350.—
» » » 6ο)ο 1931	» 20.—)—	4.750.—	4.030.—	4.610.—
2. Εἰς Τραπεζογραμμάτια				
Ἐθνικὸν Δάνειον 750.000.000 Ἐντόκ. Γραμ. 8ο)ο 1926	10).—	63.—	58,—	62.—
» » 800.000 000 Ἑλλ. Ὑπηκ. 8ο)ο 1927	500.—	325.—	296.50	322.—
» » 6 000 000 000 Ἀνταλλάξ. 8ο)ο 1926	1,000,—	696,—	637,—	692,—
» » 1.650 000 000 Ἀνταλλάξ. 6ο)ο 1928	1,000,—	691,—	647,50	686,—
» » 300.000 000 5ο)ο 1920	200,—	118.—	110.—	117,—
» » 1.570.000.000 Α' Ἀναγκ. 6 1)2ο)ο 1922	100,—	65,—	57,50	63,50
» » 1.230.000.000 Β' Ἀναγκ. 6ο)ο 1926	100,—	57,50	51.75	57,25
Ἐθν. Κτημ. Τρ. 200.000 000 7ο)ο 1925	250,—	307,—	297,—	305.—
Ἐθν. Κτημ. Τρ. 200 000.000 7ο)ο 1926	250.—	298,—	286.—	298.—

ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΖΥΡΙΧΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ 1936

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ	ΑΘΗΝΩΝ Parité Εἰς χρυσὸν	ΑΘΗΝΩΝ Τιμὴ τῆς 31—8—36	ΛΟΝΔΙΝΟΥ Parité Εἰς χρυσὸν	ΛΟΝΔΙΝΟΥ Τιμὴ τῆς 31—8—36	ΖΥΡΙΧΗΣ Parité Εἰς χρυσὸν	ΖΥΡΙΧΗΣ Ἀνωτάτη	ΖΥΡΙΧΗΣ Κατωτάτη	ΖΥΡΙΧΗΣ Τιμὴ τῆς 31—8—36
Ἀγγλίας Λίρα	1 £. =375,—	535.—	£ —	—	1 £. = 25 22	15,4375	15,3600	15,4350
Αἰγύπτου Λίρα	1 LEg. =384,—	548,—	» 0,975	0,975	1 LEg. = 25.62	15,8334	15,7538	15,8307
Αὐστρίας Σελλήνιον	1 Sh. = 4,8423	—	» 34,58	26,750	1 Sh. = 0 7292	0,5760	0,5750	0,5755
Βελγίου Φράγκον	1 FrsB. = 2.143	3.58	» 175.—	149.000	1 FrsB. = 0.1441	0,5177	0,5162	0,5177
Βουλγαρίας Λέβα	1 Leva = 0,5567	—	» 673,659	—	1 Leva = 0.0374	0,0350	0,0350	0,0350
Γαλλίας Φράγκον	1 FrsF. = 3,019	7.01	» 124,21	76,410	1 FrsF. = 0 203	0,2020	0,2020	0,2020
Γερμανίας Μάρκον	1 Rm. = 18,355	—	» 20,43	12.51	1 Rm. = 1.2345	1,2335	1.2315	1,2332
Γιουγκοσλαυΐας Δινάριον	1 Din. = 1,357	—	» 276,316	—	1 Din. = 0.0918	0,0698	0,0698	0,0698
Ἑλβετίας Φράγκον	1 FrsS. = 14,8681	34,65	» 25,22	15,432	1 FrsS. = —	—	—	—
Ἑλλάδος Δραχμὴ	— = —	—	» 375,—	530,—	1 Drs. = 0.0672	—	—	—
Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς Δολλάριον	1 $. = 77,056	106.25	» 4,867	5,0306	1 $ = 5.18	3,0675	3,0625	3.0675
Ἰταλίας Λιρέττα	1 Lit. = 4,055	—	» 92,46	63,930	1 Lit. = 0.2727	0,2412	0,2407	0.2410
Καναδᾶ Δολλάριον	1 $C. = 77,056	105,75	» 4,867	5,0312	1 $C. = 5 18	—	—	—
Ὁλλανδίας Φλορίνιον	1 Fl. = 30,973	72,15	» 12,107	7,4075	1 Fl. = 2.0832	2,0832	2,0805	2.0832
Πολωνίας Ζλότυ	1 Zloty = 8,644	—	» 43,38	26,750	1 Zloty = —	—	—	—
Ρουμανίας Λέϊ	1 Lei = 0,4609	—	» 813,8—	—	1 Lei = 0.031	0,0220	0,0220	0,0220
Σουηδίας Κορώνα	1 K.S. = 20,64	27.55	» 18,16	19,395	1 K.S. = 1.3888	0,7955	0,7915	0,7950
Τουρκίας Λίρα	1 Ltqs =338,78	—	» 1,10	—	1 Ltqs = 2 27	2,4500	2,4500	2,4500
Τσεχοσλοβακίας Κορώνα	1 K.C. = 2,08	—	» 164.25	121,75	1 K.C. = 0.1279	0,1268	0,1265	0,1266

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΑΝΤΙΚΟΣ ΤΟΚΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΧΩΡΑΙ	ΕΠΙ ΤΟΙΣ Ο)Ο	ΙΣΧΥΣ ΑΠΟ
Ἑλλὰς	7	14-10 33
Ἀγγλία	2	30 6-32
Ἀλβανία	7	15- 6 36
Αὐστρία	3 1)2	10- 7-35
Βέλγιον	2	14- 5-35
Βουλγαρία	6	15- 8-35
Γαλλία	3	9- 7-36
Γερμανία	4	22- 9-32
Γιουγκοσλαυΐα	5	1- 2-35
Δανία	3 1)2	21- 8-35
Ἑλβετία	2 1)2	2- 5-35
Ἐσθονία	4 1)2	11-10-35
Ἡν. Πολιτεῖαι	1 1)2	1- 2 34
Ἰαπωνία	3 285	7- 4-36
Ἰταλία	4 1)2	18- 5-36
Ἱσπανία	5	15- 7-35
Λεττωνία	5 1)2	1- 1-33
Λιθουανία	5 1)2	1- 7-36
Νορβηγία	3 1)2	24- 5-33
Οὐγγαρία	4	28- 8-35
Ὁλλανδία	3	6- 7 36
Πολωνία	5	26-10-33
Πορτογαλλία	4 1)2	5- 5-36
Ρουμανία	4 1)2	15-12 34
Ρωσσία	8	22- 3-27
Σουηδία	2 1)2	1-12 33
Τουρκία	5 1)2	2- 3-33
Τσεχοσλοβακία	3	1- 1-36
Φιλλανδία	4	3-12-34

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56β
ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1936
ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

Ἡ χρῆσις 1935 δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς περίοδος περισυλλογῆς, κατόπιν τῶν χρήσεων 1932, 1933 καὶ 1934 αἵτινες ἔκλεισαν μὲ ἐλλείμματα. Ὡς γνωστὸν τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας, ὅπερ συνεχωνεύθη εἰς τὸν ἡμέτερον ὀργανισμὸν τῷ 1930, μᾶς παρέδωσε περιουσίαν Δρχ. 1.191.506.95

Τὸ τρίμηνον τοῦ 1930 ἄφισε περίσσευμα	»	294.125.20
καὶ ἡ χρῆσις 1931 ὁμοίως	»	74.592.30
	Δρχ.	1.560.224.45
Ἡ χρῆσις 1932 ἄφισεν ἔλλειμμα	Δρχ.	446.547.40
ἡ χρῆσις 1933 ὁμοίως	» »	268.094.40
» » 1934 »	» »	649.872.60
	»	1.364.514.40
Οὕτως ἡ περιουσία ἐμειώθη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1935 εἰς	Δρχ.	195.710.05
Σημειωτέον ὅτι τὸ ἔλλειμα τῆς χρήσεως 1932 ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Τράπεζα κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐχορήγησεν ὡς συνδρομήν της Δρχ. 2 ἑκατομμύρια ἀντὶ τῶν κατ' ἔτος χορηγουμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Δρχ. 4 ἑκατομ., τὰ ἐλλείματα ὅμως τοῦ 1933 καὶ 1934 ὀφείλονται εἰς αὔξησιν τῶν χορηγηθέντων βοηθημάτων.		
Ἡ χρῆσις ὅμως 1935 ἀφῆκε πλεόνασμα τῆς περιουσίας τοῦ ΤΥΠΕΤ ἀνελθούσης οὕτω τῇ 31)12) 1935 εἰς	Δρχ.	1.345.311.05
	Δρχ.	1.541.021.10

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ὑπολόγου χρήσεως 1935 ὀφείλεται:

α) Εἰς μείωσιν τοῦ συνόλου τῶν αἰτηθέντων ποσῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προηγουμένην χρῆσιν, κατὰ Δρχ. 1.240.000.— Διότι ἐνῷ τὰ αἰτηθέντα κατὰ τὸ 1934 ποσὰ ἀνῆλθον εἰς Δρχ. 10.955.000.—, τὰ αἰτηθέντα τοιαῦτα κατὰ τὸ 1935 ἀνῆλθον μόνον εἰς Δρχ. 9.715.000.—.

β) Εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1935 ἡ ἀρωγὴ τοῦ Ταμείου ἔπαυσεν ἐπεκτεινομένη εἰς ὡρισμένας κατηγορίας οἰκείων καὶ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ὡς τοῦτο ἀνεκοινώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἐγκυκλίου τοῦ 1935.

γ) Εἰς τὴν τροποποίησιν ἀπὸ 1)1)35 τῶν ἀνωτάτων ὁρίων παροχῆς διὰ θεραπείαν ὀδόντων.

Παραθέτομεν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰ κατὰ τὴν πενταετίαν αἰτηθέντα ποσὰ καὶ ἀντιστοίχως τὰς παροχὰς μετὰ τῶν γενικῶν ἐξόδων ἡνωμένως.

	Αἰτηθέντα	Παροχαὶ ἐν συνόλῳ	ο)ο	Μέλη τυχόν. ἀρ.	Ὑποβλ. αἰτήσεις
1931	Δρχ. 10.722.000.—	5.420.000.—	50 ο)ο	1.603	2.488
1932	» 7.717.000.—	5.043.000.—	65 ο)ο	1.598	2.165
1933	» 9.626.000.—	6.676.000.—	69 ο)ο	2.039	3.557
1934	» 10.955.000.—	6.959.000.—	63 ο)ο	2.024	3.986
1935	» 9.715.000.—	5.739.000.—	59 ο)ο	1.824	4.027

Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτει ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸ ΤΥΠΕΤ αἰτήσεων κυμαίνεται γύρω τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως, ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου ἀνέρχονται εἰς 7 ἑκατ. περίπου, εἶναι προφανὲς ὅτι αἱ παροχαὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τὰς κρατούσας σήμερον συνθήκας νὰ ὑπερβοῦν τὰ 70 ἑκατοστὰ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν αἰτήσεων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι οὔτε δυνατὴ οὔτε σκόπιμος ἡ περαιτέρω αὔξησις τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν, ἐμφανίζεται ὡς μόνη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐξέλιξις ἡ καλυτέρα ἐκ μέρους τῶν μελῶν χρησιμοποίησις τῆς ὀργανώσεώς μας πρὸς μείωσιν τῶν δαπανῶν των, ἥτις μείωσις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς συστηματικῆς χρησιμοποιήσεως τῶν νοσοκομείων καὶ ἰατρῶν μεθ' ὧν συνεργάζεται τὸ Ταμεῖον.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι διὰ τῆς στενῆς ἐπαφῆς τῶν μελῶν μετὰ τοῦ ΤΥΠΕΤ θὰ ἐμειοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ σοβαρῶς τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν των.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΥΤΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Συναδέλφων ὅτι ἀντὶ τοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου Αὐταασφαλείας κ. Μιχ. Μαυρομιχάλη ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ἀντώνιος Μυλωνᾶκος διὰ τὸ ἀπὸ σήμερον μέχρι λήξεως τοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα.

[Ἐκ τῆς Ἐπιμελητείας Ἐπαγγελματικῶν Συμφερόντων].

Ἰατροῦ ΜΙΧΑΗΛ Ε. ΧΡΥΣΑΦΗ Καθηγητοῦ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Γυμναστικῆς καὶ τῇ Στρατιωτικῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ.

Η ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΑΠΟ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΜΟΥ

(Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Α'. Ἐκθέσεως Ὑγιεινῆς).

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ἡ στατιστικὴ ἡ ὁποία, καθὼς εἶναι γνωστὸν, μελετᾶ ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ ἄτομα καὶ τὸ σύνολον τῶν ἀτόμων, τὸ Κράτος, ἐβεβαίωσε ὅτι, κατὰ τὰ ἔτη ποὺ ἐπηκολούθησαν τὸν μεγάλον πόλεμον, παρετηρήθη μία πολὺ σημαντικὴ αὔξησις τῶν παραμορφώσεων τοῦ κορμοῦ Κατὰ δὲ τοὺς εἰδικῶς μελετήσαντας τὸ θέμα τοῦτο ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὰ δεινὰ καὶ τὰς κακουχίας τοῦ πολέμου, τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ αὔξησις αὕτη τῶν παραμορφώσεων παρετηρήθη εἰς πολὺ μεγαλείτερον βαθμὸν καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας, ἡ ὁποία περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο κράτος ἐταλαιπωρήθη ἐπὶ μίαν δεκαετίαν μὲ σκληροὺς πολέμους, μὲ ἕνα ἀποκλεισμόν, μὲ καταστροφὰς αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλην ἀλλὰ καὶ τόσον ἀπότομον συρροὴν προσφύγων, τὴν μεγάλην ἐξάντλησιν τῶν οἰκονομικῶν μέσων τοῦ πληθυσμοῦ, ἥτις ἔφερε τὴν κακὴν διαιτὰν καὶ τὸν ὑποσιτισμὸν καὶ ἐπὶ ἕνα ἀρκετὰ μεγάλον χρονικὸν διάστημα καὶ τὴν νοθείαν τῶν περισσοτέρων τροφίμων.

Οὕτω αἱ στατιστικαὶ παρατηρήσεις μεταπολεμικῶς ἐβεβαίωσαν διὰ τὴν πατρίδα μας αὔξησιν εἰς τὸ διπλάσιον καὶ πλέον τῶν παραμορφώσεων, τῶν ὁποίων ὁ δείκτης προπολεμικῶς κατὰ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κύριον Ἐμμ. Λαμπαδάριον ἦτο 20 ο)ο περίπου.

Καὶ ναὶ μὲν αἱ παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ δὲν εἶνε ἐπιδημικαὶ οὔτε μεταδοτικαὶ ὅπως λόγου χάριν ἡ χολέρα, ὁ τῦφος, ἡ ἰλαρὰ κτλ. καὶ δὲν ἔχουν τὴν *ἄμεσον θνησιμότητα*, τῶν νοσημάτων τούτων, ἐν τούτοις ὅμως, ἐκτὸς τῆς δυσμορφίας τὴν ὁποίαν φέρουν, δυσμορφία ἡ ὁποία πολὺ συχνὰ φθάνει μέχρι τῆς τελείας σωματικῆς ἀναπηρίας τοῦ πάσχοντος, φέρουν ἐλάττωσιν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πασχόντων πρὸς τὴν νοσηρότητα καὶ ἑπομένως καθιστοῦν αὐτοὺς εὐαλώτους, πρὸς τὰ διάφορα νοσήματα, ἰδίως τὰ πνευμονικά.

Ἐπίσης δὲ ἐλαττώνουν τὴν ἀντοχὴν τοῦ πάσχοντος καὶ τὴν πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητα αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μεγίστην σχέσιν πρὸς τὸ παραγωγικόν του ἔργον, οὕτω δὲ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεως τῶν πασχόντων, ἀλλὰ καὶ τοῦ κράτους, καθόσον αὕτη συνδέεται μὲ τὴν τῶν ἀτόμων. Ἐπιπροσθέτως δὲ συνδέεται καὶ μὲ τὴν στρατιωτικὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, διότι οἱ φέροντες παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ θεωροῦνται ὡς ἀνίκανοι ἢ βοηθητικοὶ ὑπὸ τῶν Στρατ. Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν. Κρίνονται δῆλα δὴ ὡς κατωτέρας ποιότητος ἀνθρώπινον ὑλικόν.

Ἐὰν δὲ δὲ λάβομεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ μετατολεμικαὶ στατιστικαὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δίδουσιν ὡς δείκτην τῶν παραμορφώσεων 40 ο)ο καὶ ἄνω τότε θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐπὶ πληθυσμοῦ 6.500.000, ὅπως ὑπολογίζονται οἱ κάτοικοι τῆς πατρίδος, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἀναλογοῦν 650 000 παιδίων φοιτώντων εἰς τὰ σχολεῖα, ἔχομεν 260.000 παιδίων φερόντων παραμορφώσεις. Διὰ νὰ μὴ νομίσητε δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι φανταστικὸς καὶ ἐκπλαγῆτε ὅπως συνέβη νὰ ἐκπλαγοῦν καὶ ἄλλοι πρὸ ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι εὗρῆκαν τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ὑπερβολικόν, ἦλθον αἱ κληρουχίαι, αἱ ἐποχαὶ δηλαδὴ τῆς στρατεύσεως τῶν νέων καὶ αἱ ὁποῖαι μεταπολεμικῶς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, μᾶς ἔδοσαν 45 ο)ο ἐπὶ τῶν στρατευομένων ἀνικάνους καὶ βοηθητικούς.

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι πολὺ δικαίως ἡ ὀρνανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Α' Ἐκθέσεως Ὑγιεινῆς Ἀθηνῶν, ἔκρινε ὅτι, ἡ μελέτη τῆς προφυλάξεως ἀπὸ τὰς παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ, ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσῃ ἓν τῶν θεμάτων τῶν ἐκλαϊκευτικῶν διαλέξεων τὰς ὁποίας αὕτη ὀργάνωσε.

Κυρίαι καὶ Κύριοι

Αἱ παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας, ***Τὰς Συγγενεῖς καὶ τὰς ἐπικτήτους***.

Καὶ Συγγενεῖς καλοῦνται ἐκεῖναι τὰς ὁποίας παθαίνει τὸ βρέφος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνδομητρικῆς ζωῆς καὶ μὲ τὰς ὁποίας γεννᾶται. Ἐπίκτητοι δὲ καλοῦνται ἐκεῖναι τὰς ὁποίας παθαίνει τὸ ὑγιὲς γεννηθὲν βρέφος, κατὰ τὸν μετέπειτα βίον ἐκ διαφόρων αἰτίων. Εἰς τὰς ἐπικτήτους παραμορφώσεις ὑπάγονται καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ παραμορφώσεις τὰς ὁποίας φέρει ἡ ἐξάσκησις ἑνὸς οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος εἰς τὸν ἀσκοῦντα αὐτό.

Καὶ περὶ μὲν τῶν συγγενῶν παραμορφώσεων δὲν θὰ ἀσχοληθῶ σήμερον, διότι αὗται ἀποτελοῦν ὅλως ἰδιαίτερον κεφάλαιον τῆς ὀρθοπαιδικῆς. Θὰ σᾶς ὁμιλήσω μόνον διὰ τὰς ἐπικτήτους παραμορφώσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ ***σκολίωσις*** ἡ ***κύφωσις***, ἡ ***στρογγύλη ῥάχις*** καὶ ἡ ***λόρδωσις***. Καὶ ***Σκολίωσις*** εἶναι ἡ πρὸς τὰ πλάγια, δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἀπόκλισις τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Κύφωσις εἶναι ἡ πρὸς τὰ πρόσω κάμψις τῆς αὐχενικῆς καὶ ἀνωτέρας θωρακικῆς μοίρας τῆς σπονδυλικῆς στήλης, πάθησις πολὺ συχνὴ εἰς τὰ κορίτσια.

Στρογγύλη ῥάχις εἶναι ἡ κάμψις πρὸς τὰ ἔμπρὸς ὁλοκλήρου τῆς θωρακικῆς μοίρας τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Λόρδωσις δὲ ἡ αὔξησις τοῦ ὀσφυϊκοῦ τόξου τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ μίαν νόσον πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὰ αἴτια ποὺ παράγουν τὴν νόσον αὐτήν. Πρὶν λοιπὸν Σᾶς ἐξηγήσω τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὰς παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ, πρέπει νὰ σᾶς πῶ μὲ λίγα λόγια, τὰ αἴτια ποὺ τὰς προκαλοῦν.

Τὰ αἴτια διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας.

α) εἰς τὰ παθολογικὰ
καὶ β) εἰς τὰ μηχανικὰ

Εἰς τὰ παθολογικὰ αἴτια ὑπάγονται ὅλαι αἱ ἀσθένειαι αἱ ὁποῖαι γίνονται ἀφορμὴ νὰ παρουσιασθῇ μία παραμόρφωσις τοῦ κορμοῦ.

Μία φυματίωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης, μία σποδυλιτῖτις, Πόττειον κακόν, ἔχει συχνὰ ὡς ἀποτέλεσμα μίαν κύφωσιν ἢ μίαν σκολίωσιν.

Μία πλευρῖτις ὑγρά, ποὺ περιβάλλει τὸ ἕνα ἡμιθωράκιον, γίνεται ἀφορμὴ μιᾶς παραμορφώσεως σκολιώσεως, λόγῳ τῆς διατάσεως τοῦ ἡμιθωρακίου ἀπὸ τὰ πλευριτικὰ ὑγρά.

Ἕνας τῦφος ἢ μία οἱαδήποτε ἄλλη ἀσθένεια ποὺ κρατεῖ ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ κρεββάτι ἕνα ἄτομον, φέρει ὡς ἀποτέλεσμα μίαν μεγάλην

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τ. Υ. Π. Ε. Τ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1936

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα		
Καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ	Δρ. 2.624.267.10	
«Εὐαγγελισμὸς» παγία προκαταβολὴ	» 100.000.—	
Ὀφειλαὶ Μελῶν	» 160.977.—	Δρ. 2.885.244.10
Παροχαὶ		» 3.184.456.15
Γενικὰ ἔξοδα		
Μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα	» 27.225.—	
Γραφικὴ ὕλη	» 29 891.50	» 57.116.50
Γραμματόσημα		
Ἐκκρεμεῖς δοσοληψίαι		» 75 602.—
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως		» 3.380.50
		6.205 799.25

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Λοιποὶ ὑποχρεώσεων		
Ἐπιταγαί, ἐντολαὶ	Δρ. 142.233.—	
Δικαιοῦχοι ὑπὸ Ἐκκρεμότητα	» 23 510.—	Δρ. 165.743.—
Πόροι		
Εἰσφοραί: Μελῶν, Οἰκείων	» 1.495 060.15	
Συνδρομὴ Ε. Τ. Ε. καὶ Ε. Κ. Τ. Ε.	» 3.000.000.—	
Διάφορα ἔσοδα	» 3.975.—	» 4.499.035 15
Περιουσία		» 1.541 021.10
		» 6.205.799.25

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24η Αὐγούστου 1936

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς Κ. ΤΡΙΠΟΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ κυριώτερον γεγονὸς τοῦ ἐφετεινοῦ θέρους; ἀλλά καὶ τοῦ ἔτους ὁλοκλήρου ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ὑπῆρξεν ἡ XI Ὀλυμπίας τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησιν τοῦ 3ου Γερμανικοῦ Reich ἐώρτασε μὲ μοναδικὴν πράγματι ἐπιβλητικότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει ἀναμφισβητήτως, πολλὰ εἰς τοὺς σχόντας τὴν ἐμπνευσμένην πρωτοβουλίαν τῆς μεταλαμπαδεύσεως τοῦ ἱεροῦ πυρὸς ἐξ Ὀλυμπίας, Γερμανοὺς ἡγέτας διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς τιμὰς τὰς ὁποίας ἀπέδωσαν εἰς τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν κυανόλευκον χάρις εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος προεφέρετο ἀπὸ ἑκατομμύρια στόματα ἀνθρώπων ὅλων τῶν φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων καὶ ἡ ἄλκιμος ἑλληνικὴ νεότης συνηντήθη εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης μὲ τὴν ἀθλητιῶσαν νεολαίαν τῆς Ὑφηλίου. Αἱ νίκαι ἐν προκειμένῳ δὲν σημαίνουν καὶ τόσον. Ἡ ἀναβίωσις τοῦ ἀρχαίου πνεύματος, ἡ καλλιέργεια τοῦ εἰρηνιστικοῦ ἰδεώδους καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν σχέσεων τῶν Λαῶν ἀποτελεῖ βαρυσήμαντον καὶ εὐφρόσυνον γεγονὸς τὸ ὁποῖον χαιρετίζομεν μὲ ἐθνικὴν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Πρωτευούσης ἐκυμάνθη μεταξὺ τῶν παραστάσεων τῶν Ἀθηναϊκῶν θεάτρων καὶ τῶν ὑπαιθρίων λαϊκῶν συναυλιῶν. Ἀξιομνημόνευτα ἔργα ὑπῆρξαν ὁ «Ρουμπῆς ἡ Κουμπῆ καὶ τὰ Κουμπιὰ» τοῦ κ Σπ. Μελᾶ, τὸ «Παντρεύτηκα ἕναν ἄγγελο» καὶ ὁ «Μακρυνὸς δρόμος» τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἀρμπούζωφ.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπησχολημέναι μὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ τὸν ἀδελφοκτόνον Ἱσπανικὸν πόλεμον δὲν ἀσχολοῦνται παρὰ ἀκροθιγῶς μὲ καλλιτεχνικὰ καὶ πνευματικὰ γεγονότα,—δεδομένου ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ἐποχῆς—μερικὰς περὶ τῶν ὁποίων, ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις δημοσιεύομεν κατωτέρω:

—Μὲ πάσαν μεγαλοπρέπειαν ἐωρτάσθη ἐν Παρισίοις εἰς τὰς 29 Ἰουλίου ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ Arc de Triomphe μὲ τὴν πολυκύματον ἱστορίαν τῆς ἀνοικοδομήσεώς του καὶ τὸν ὑψηλὸν ἐθνικὸν συμβολισμὸν ποῦ περικλείει διὰ τοὺς Γάλλους πατριώτας

—Τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου 1931 εἶχον συναντηθῆ στὸ Παρίσι ὁ Ταγματάρχης Franco καὶ ὁ κ. Léon Blum σ' ἕνα ποιητικὸ σαλόνι. Ὁ Ἱσπανὸς ἀξιωματικὸς εἶχεν ἔλθη διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἐπαναφορᾶς δυὸ ἐξορισθέντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν συναδέλφων του. Ἡ συζήτησις ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος. Ὁ κ. Blum ὑπεσχέθη νὰ φροντίσῃ σχετικῶς καὶ ἡ συνδιάλεξις ἐτερματίσθη μὲ ἀπαγγελίαν διστίχων καὶ φιλολογικὴν συζήτησιν. Μετὰ 5 χρόνων ὁ στρατηγὸς Φράγκο ὑπῆρξε ἀρχηγὸς τῆς Ἱσπανικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὁ κ. Blum Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Λαϊκῆς Κυβερνήσεως.

—Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγγελθείσης ἐπικειμένης παραιτήσεως τῆς Βασιλίσσης Βελελμίνης τῆς Ὀλλανδίας ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς, πριγκηπίσσης Τζουλιάνας, ὁ ξένος τύπος διερωτᾶται τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων.

Καλλιτέχνις, ζωγράφος, μαθηματικὸς, οἰκονομολόγος ἡ Βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας εἶναι καὶ ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας γυναῖκας τῆς Εὐρώπης ἔχουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 300.000 λίρες.

—Ἀπὸ τὴν Ἱσπανικὴν ἀδελφοκτόνον τιτανομαχίαν καταφαίνεται ἔκδηλος ὁποίαν ἐπιρροὴν ἀσκοῦν εἰς τὰς τύχας τῶν μικρῶν Λαῶν τ' ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα τῶν μεγάλων. Γύρω ἀπὸ τὸν σπαρασσόμενον Λαὸν ἀγωνίζονται ἀγῶνα ἐπικρατήσεως ὁ Χιτλερισμός, ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Γαλλικὸς ἀριστερισμὸς ὑπὸ τὴν περίεργον ἀδιαφορίαν τῆς Ἀγγλίας τηρούσης τὴν αὐτὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐκράτησε μὲ τὸ Ἰταλοαβησσυνιακὸν ζήτημα.

—Εἰς τὸ Sunday Express τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται ὁ ἑξῆς πρωτότυπος διαγωνισμὸς ἐγκυκλοπαιδικότητος, δεῖγμα τοῦ ὁποίου δίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας:

Ἐρώτησις 1η: Ποῖοι ἐκ τῶν κάτωθι Σαιξπηριέων χαρακτήρων εἶναι ἄνθρωποι;

Ἀπάντησις: Regan- Florizel- Goucril- Jago.

—Ὁ Ἐσκιμῶος μεταχειρίζεται διὰ νὰ πλέῃ εἰς τὸ νερό:

Ἀπάντησις: Σαμπὰν— σχεδίαν λέμβον—καγιάκ.

Ποῖα ἀπ' αὐτὰ τὰ ὀνόματα δὲν περιέχονται εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου:

Ἀπάντησις: Λέων - Σκορπιὸς- Τοξότης - Ὠρίων - Κασσιόπεια - Ὑδροχόος.

4 — Ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου, μούμιαι εὑρέθησαν εἰς:

Ἀπάντησις: Περοῦ - Ἰταλίαν- Περσίαν - Ἑλλάδα - Μεξικὸν - Αὐστραλίαν.

Ὁ ἀναγνώστης ἀπαντᾶ ἀναγράφων τὰ ὀρθὰ ὀνόματα τῶν ἀπαντήσεων ἢ διαγράφων τὰ ἐσφαλμένα.

—Ἐπὶ τῇ δεκαπενταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Πέτρου Α' τῆς Σερβίας τοῦ Ἐλευθερωτοῦ μεταξὺ ἄλλων σεμνῶν τελετῶν ἐγένοντο ἐν Ντούμπροβνικ τ' ἀποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς μαρμαρίνης ἀναγλύφου πλακὸς παριστώσης τὸν Βασιλέα ἔφιππον μὲ τὴν περιστερὰν τῆς Εἰρήνης ἀνὰ χεῖρας.

—Ἀπὸ τὰς 16 Αὐγούστου—3 Σεπτεμβρίου ἐγένετο ἐν Μονάχῳ ἡ Ὀλυμπιὰς τοῦ σκακιοῦ εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον 23 Κράτη πλὴν φυσικὰ τῆς Ἑλλάδος ἥτις καὶ ἐκεῖ ἔλαμψεν διὰ τῆς ἀπουσίας της.

—Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν γυρίζεται φίλμ μὲ θέμα τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ πρὸ ἔτους ἑκουσίως παραιτηθέντος Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Θ. Μάζαρυκ.

—Ἡ κινηματογραφικὴ ἔκθεσις τῆς Βενετίας ὑστέρησεν ἐφέτος κατὰ πολὺ τῶν προηγουμένων της. Βεβαίως προεβλήθησαν 2 ἕως 3 ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα films ἀλλὰ καὶ πολλὰ διεκδικήσαντα τὸ ἔπαθλον ἀπεδοκιμάσθησαν παταγωδῶς. Καὶ γενικώτερον ὅμως παρατηρεῖται ποιά τις κρίσις εἰς τὸν Κινηματογράφον ὡς «καλὴν τέχνην» δοθέντος ὅτι οἱ συγγραφεῖς σεναρίων σπανίζουν καὶ τὰ μεγάλα ἔργα ἀδικοῦνται ἀπὸ τὸν Κινηματογράφον. Τοιουτοτρόπως δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον τὸν Κινηματογράφον περιοριζόμενον εἰς θεαματικά, περιπετειώδη ἢ διαφημιστικὰ καὶ προπαγανδιστικὰ Films καὶ διαφόρους ἐπικαιρότητας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι πράγματι ἀσυναγώνιστος.

Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου διέσχισε τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας ἡ πολυτελὴς θαλαμηγὸς «Nahlin» ἧς ἐπέβαινεν incognito ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος. Ὁ νέος μονάρχης ὡς ἁπλοῦς θνητὸς προσῆλθεν προσκυνητὴς τοῦ ἀθανάτου κάλλους τοῦ Ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ἡ ἄνοδος τοῦ ἡγεμόνος τῆς θαλασσοκρατείρας εἰς τὸν Ἱερὸν Βράχον τῆς Ἀκροπόλεως ἐνέιχεν διὰ τοὺς σκεπτομένους ἀνθρώπους ὑψίστην συμβολικὴν σημασίαν. Λάτρης τῆς ὡραιότητος τῆς Φύσεως, ἁπλοῦς καὶ μεγάλος ὅσον αὐτὴ ὁ σεπτὸς μονάρχης τῆς μεγάλης τῆς Ἑλλάδος φίλης ἐπεσκέφθη τὰ καλλίτερα τοπεῖα τῆς πατρίδος μας, ἀνελθὼν εἰς τὰ ἐλατοβριθῆ ὄρη μας καὶ κολυμβήσας εἰς τοὺς γραφικοὺς αἰγιαλούς μας. Αἱ καλλίτεραι εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸν συνοδεύουν εἰς τὸ ταξείδιον τῆς ἐπιστροφῆς του.

Ν.Μ.

μυϊκὴν ἀτροφίαν ὅλων τῶν μυῶν τοῦ σώματος τοῦ ἀρρώστου τὸ μὲν λόγῳ τοῦ πυρετοῦ, τὸ δὲ λόγῳ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τέλος λόγῳ τῆς μακρᾶς ἀνενεργασίας τῶν μυῶν.

Ὅταν τὸ ἄτομον εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀνάρρωσιν, ἐὰν σηκωθῇ γρήγορα ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ πρὶν ἀκόμη δυναμώσῃ τὸ μυϊκόν του σύστημα, ἔχει φόβον νὰ πάθῃ μίαν κύφωσιν, ἢ σκολίωσιν ἢ λόρδωσιν, λόγῳ τῆς πιέσεως ποῦ ἀσκεῖ τὸ βάρος τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἡ ὁποία δὲν ὑποστηρίζεται καλῶς ὑπὸ τῶν ἀτροφικῶν καὶ ἐξησθενημένων μυῶν.

Ἑπομένως ὀλίγαι ἐλαφραὶ τρίψεις (massage) κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναρρώσεως μᾶς ἀπαλλάσσουν τοῦ κινδύνου μιᾶς παραμορφώσεως.

Αἱ ἀδενοειδεῖς ἐπιβλαστήσεις, τὰ κρεατάκια, ὅπως λεγει ὁ λαός, ποῦ παρουσιάζουν πολλὰ παιδιὰ μέσα στὴ μύτη τους, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐμποδίζουν τὴν καλὴν ῥινικὴν ἀναπνοὴν καὶ ἀναγκάζουν τὰ παιδιὰ νὰ ἀναπνέουν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα, πρᾶγμα ποῦ φέρει ψύξεις τῆς τραχείας καὶ βρογχίτιδας καὶ καθιστᾷ εὐπρόσβλητα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν φυματίωσιν διότι ὁ ἀὴρ γεμᾶτος, μικρόβια, ἔρχεται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς πνεύμονας χωρὶς νὰ φιλτράρεται ὅπως γίνεται εἰς τὰ ὑγιᾶ ἄτομα τὰ εἰσπνέοντα κανονικῶς διὰ τῆς ῥινός.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων λόγῳ τῆς κακῆς ἀναπνοῆς καὶ κακῆς ὀξυγονώσεως τοῦ αἵματος ἐξ ἀνεπαρκοῦς ποσότητος εἰσπνεομένου ἀέρος, τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἶνε ἀναιμικά, δὲν ἀναπτύσσονται κανονικῶς, γίνονται στενοθώρακες καὶ παθαίνουν παραμορφώσεις.

Ἡ ἔγκαιρος λοιπὸν ἀφαίρεσις τῶν ἀδενοειδῶν ἐπιβλαστήσεων ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα ἐπὶ τῆς προφυλάξεως τῶν παιδιῶν ἀπὸ διάφορα νοσήματα καὶ παραμορφώσεις. Αἱ διαταραχαὶ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλῆνος τὰς ὁποίας παθαίνουν τὰ θηλάζοντα καὶ ἀποκομμένα βρέφη, κυρίως κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν, φέρουν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ραχιτισμὸν (ραχίτην), ὁ ὁποῖος φέρει ὄχι μόνον παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὀστεΐνου σκελετοῦ.

Προσοχὴ λοιπὸν ἰδιαιτέρα πρέπει νὰ καταβάλλεται εἰς τὰ μικρὰ παιδιά, ἰδίως εἰς τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος καὶ τῆς τροφῆς των, διότι αὐτὰ εἶνε ἐκεῖνα ποὺ θὰ προφυλάξουν τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸν ῥαχιτισμόν.

Ἡ παιδικὴ παράλυσις, ἡ πολυομελῖτις, δηλαδή, ἡ ἡμιπληγία, καὶ διάφορα ἄλλα νοσήματα φέρουν ἐπίσης παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ.

Ἡ μυωπία, μὴ ἐγκαίρως ἀνακαλυπτομένη, φέρει κύφωσιν.

Ἑπομένως ἡ προφύλαξις ἀπὸ τὰ διάφορα αὐτὰ νοσήματα ποὺ ἀνέφερα εἶνε καὶ προφύλαξις ἀπὸ τὰς παραμορφώσεις τοῦ κορμοῦ τὰς ὀφειλομένας εἰς σπονδυλικὰ αἴτια.

***

Μηχανικὰ αἴτια:

Ἀντὶ ἄλλων συστάσεων θὰ σᾶς παρουσιάσω σειρὰν εἰκόνων, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἀντιληφθῆτε μόνοι σας ποίαν ἐπίδρασιν ἔχουν τὰ μηχανικὰ αἴτια εἰς τὴν γένεσιν τῶν παραμορφώσεων τοῦ κορμοῦ.

(Ἀκολουθεῖ σειρὰ 15 φωτογραφιῶν προβολῶν εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται ἡ ἐπίδρασις ποὺ ἔχει τὸ κακὸ κράτημα τοῦ μωροῦ, τὸ κακὸ καὶ μαλακὸ κρεββάτι καὶ ἡ συνήθεια νὰ κοιμᾶται κανεὶς σὲ ὑψηλὸ μαξιλάρι, τὸ σήκωμα ἑνὸς βάρους, τὸ κακὸ γραφεῖο καὶ θρανίο, ἡ κακὴ στάσις κατὰ τὴν μελέτην τοῦ πιάνου κτλ.).

Ἐὰν τώρα, Κυρίαι καὶ Κύριοι, προσθέσετε τὰς παραμορφώσεις ποῦ γεννᾶ ἡ ἐκμάθησις βιολίου καὶ βιολοντσέλου σὲ μικρὰ παιδιὰ (σκολίωσις) ἐὰν προσθέσετε τὰς ἐπαγγελματικὰς παραμορφώσεις τὰς ὁποίας γεννᾶ ἡ μακρὰ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, θὰ ἔχετε πλήρη τὴν εἰκόνα ὅλων τῶν αἰτίων ποῦ προκαλοῦν σωματικὰς δυσμορφίας, καὶ καθιστοῦν τὰ παιδιὰ ὅπως προεῖπον συχνὰ ἀνάπηρα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ὅταν ξέρῃ κανεὶς τὰ αἴτια ἡ προφύλαξις δὲν εἶναι δύσκολος, λίγη καλὴ θέλησις, λίγη ἐπιμονὴ καὶ μία συμβουλὴ καὶ σύσταση ἰδική μου, ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας καθημερινὴ ἐλαφρὰ σουηδικὴ γυμναστική.

Δὲν σᾶς συμβούλευσα φάρμακα πικρὰ δύσληπτα ἢ ἀκριβά. Καλὴν θέλησιν καὶ ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας κάθε μέρα γυμναστικὴ αὐτὴ ἰσχυροποιῇ τὸ σῶμα, προλαμβάνει τὰς παραμορφώσεις καὶ τὰς θεραπεύει. Ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας κάθε μέρα, ἐλαφρὰ γυμναστικὴ θὰ κάμῃ τὰ παιδιά σας γερά, ἀνθεκτικὰ καὶ ὡραῖα σωματικῶς. Θὰ τὰ κάμῃ νὰ μποροῦν νὰ ζήσουν καλὰ καὶ ν' ἀγωνισθοῦν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ θὰ τὰ κάμῃ ἱκανὰ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἂν καμμιὰ φορὰ τοὺς τῆς ζητήσῃ.

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ὅπως εἶχεν ἀναγγελθῆ εἰς τὸ φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἡ Ἕνωσις Φιλάθλων διωργάνωσε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων 1936 ἐκδρομὴν εἰς Βερολῖνον ἡ ὁποία πραγματοποιηθεῖσα ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ Ἕνωσις ἐκτὸς τοῦ ψυχαγωγικοῦ μέρους τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐφαρμόζουσα τὸ πρόγραμμά της εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰς ἐν Βερολίνῳ συγγενεῖς ὀργανώσεις καὶ ἰδίως μετὰ τῆς Ἑνώσεως Φιλάθλων τῆς Deutsche Bank und Disconto Gt Berlin ἡ ὁποία καὶ κατέχει τὰ πρωτεῖα.

Οἱ ἐκδρομεῖς τῆς Ἑνώσεως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως αὐτῆς ἐπεσκέφθησαν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως τῆς Deutsche Bank κ. Hans Wille καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα κ. Hans Bley καὶ ἐχαιρέτησαν ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἑλλάδι συναδέλφων των τοὺς συναδέλφους τῆς Deutsche Bank τυχόντες θερμοτάτης ὑποδοχῆς.

Τῇ ὁδηγίᾳ τῶν κ. κ. H. Wille καὶ H. Bley ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐσωτερικὰς γυμναστικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑνώσεως εὑρισκομένας εἰς τὸν τελευταῖον ὄροφον τῆς Τραπέζης, (σημειωτέον ὅτι ὑπάρχουν καὶ τελειόταται ἐξωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἃς θὰ περιγράψωμεν εἰς προσεχὲς φύλλον καὶ ἀποτελουμένας ἀπὸ αἴθουσαν γυμναστικῆς, αἴθουσαν ἀθλητικῶν παιδιῶν καὶ ἀντισφαιρίσεως, ἀναγνωστηρίου, ἀποδυτηρίων, λουτρῶν, ἰατρείων καὶ ὅλων τῶν συγχρόνων μέσων διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων της. Τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μας ταύτης θὰ περιγράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον λεπτομερέστερον.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΛΑΜΑΝ
ΓΙΟΥΡ ΣΕΡΒΑΝΤ
(YOUR SERVANT)

Εἶνε ἡ μόνη ποὺ ἁρμόζει σὲ κάθε ἐπιδερμίδα, διότι κατασκευάζεται εἰς τρεῖς ποικιλίας, καταλλήλους διὰ σκληρά, μαλακὰ γένεια καὶ τρυφερὰς ἐπιδερμίδας. Συγχρόνως συνδυάζει καὶ εὐθυνὴν τιμήν.

Πωλεῖται εἰς τὸ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ
εἰς ἐξαιρετικὴν διὰ τοὺς κ. κ. Ὑπαλλήλους τιμήν